

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/21 • 25 Mayıs 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Grevli toplu sözleşme
ve insanca yaşam için**

**fiili-mesru
mücadeleye!**

İÇİNDEKİLER

G-8 ve NATO zirveleri.....	3-4
Sermaye düzeni Roboski katliamını açıkça sahiplendi!.....	5
HDK Genel Kurulu'nun gösterdikleri.....	6-7
42. TMMOB Genel Kurulu'na doğru.....	8-9
Metin Lokumcu'nun katillerinden hesap sormak için mücadeleye!.....	10
BDSP'den TOGO işçilerine ziyaret.....	11
CEHA işçileri: Üretimden gelen gücümüzü kullanmalıyız!.....	12
Avrupa Serbest Bölgesi'nde ilk grev, ilk kazanım....	13
Soda Sanayi'de 530 işçi grevde	14
"Sokakları kazanmak lazım!".....	15
Emekçiler grev alanlarında birleşti!	16-17
Kamu emekçileri sefalet dayatmasına grevle yanıt verdi.....	18
"Mücadelemiz sürecek!".....	19
Fransa'da "sosyalist" François Hollande dönemi.....	20
Uluslararası Otomobil İşçileri toplantısı Münih'te yapıldı.....	21
"Opel Bochum'dur, Bochum kapatılamaz!".....	22
"21. yüzyılda devrimin güncelliği".....	23
Öğrenciler Şili'yi salladı!	24
Yaz dönemi üzerine.....	25
ÇOMÜ'de muhbirlik dayatması.....	26
BDSP Mayıs şehitlerini andı.....	27
Mayıs şehitleri anmaları....	28-29
Psem Yipe Nape.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/21 * 25 Mayıs 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,

Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Kamu emekçilerinin 23 Mayıs günü gerçekleştirdikleri 1 günlük genel grev eyleminin haberlerine gazetemizin bu sayısında genişçe yer verdik. Bu haberlerin yanısıra eylem alanında kamu emekçileri ile yaptığımız röportajlara da yer verdik. Bu tablo 1 günlük eylemin anlamını ve sınırlarını göstermesi bakımından önem taşımaktadır.

23 Mayıs günü KESK, Türkiye Kamu Sen ve Memur Sen'e bağlı sendikaların grev kararı doğrultusunda Türkiye'nin dört bir tarafında alanlara çıkan onbinlerce kamu emekçisi 1 günlük grev yaparak hayatı durdurdu. Alanları çıkan onbinlerce kamu emekçisi sermaye hükümetinin sefalet zammını protesto ederek grevli toplu sözleşme hakkı talep etti.

Sermaye hükümetinin yüzde 3+4'lük sefalet zammı dayatmasını kabul etmeyen kamu emekçileri, grev için güçlü bir ön hazırlık çalışması yapmamalarına rağmen gerçekleştirdikleri 1 günlük uyarı grev ile tepkilerini ortaya koydular. Ortaya çıkan tepkinin düzeyi ve yaygınlığı kamu emekçilerinin geline yerde sefalet dayatmalarına artık boyun eğmeyeceklerini göstermesi bakımından anlamlıdır.

Farklı konfederasyonlara bağlı kamu emekçilerinin ortak bir eylemle alanlara çıkarak taleplerini dile getirmesi kamu emekçilerinin mücadele birliği bakımından anlamlıdır ancak yeterli değildir. Zira uzun bir dönemdir farklı konfederasyonlara bağlı kamu emekçilerinin birleşik bir mücadele zemininden yoksun olmaları kamu emekçi hareketinin gerilemesine ve geline yerde sefaletle mahkum edilmesine yol açmış bulunuyor.

23 Mayıs eylemi bu gidişata bir dur demektir. Ancak bu yeterli değildir. Bir günlük eylemle sınırlandırılmış bir mücadele programının kazanımla çıkması mümkün olamaz. Bir günlük grevin ötesine geçilebildiği koşullarda hem kamu emekçilerinin ortak mücadele birliği sağlanacak hem de tabandan yaratılan bu birliğin zemini üzerinden dayatılan sefaletle karşı kazanımlarla çıkmanın yolu açılacaktır.

23 Mayıs eyleminin açtığı yoldan ilerlemek, kamu

emekçilerinin beklentilerini bir günlük eylemlere sıkıştırmadan ve kazanıma odaklanmış bir çizgi ilerlemek kamu hareketinin geleceği bakımından tayin edici bir yerde durmaktadır.

23 Mayıs eylemi yolu açmıştır. Gerisi kazanmaya kilitlenmiş bir mücadele programı ve birleşik bir eylem çizgisi ile hareket edilmesine bağlıdır.

G-8 ve NATO zirveleri...

Saldırganlık ve savaşlarla krizi aşma arayışı

Emperyalist-kapitalist sistemin efendileri iki uğursuz zirveyi peşpeşe gerçekleştirdiler. İlki ABD, Kanada, İtalya, Fransa, İngiltere, Almanya, Japonya ile Rusya temsilcilerinin katılımıyla ABD'nin Camp David kentinde gerçekleştirilen G-8 zirvesi. Devlet veya hükümet başkanlarının katılımıyla gerçekleştirilen G-8 zirvesinde Euro krizi ile Yunanistan'ın durumu öne çıktı.

İkincisi, ABD'nin Chicago kentinde yapılan savaş aygıtı NATO zirvesi. Bu zirveye savaş aygıtına üye 28 ülkenin temsilcileri, emperyalist işgal altındaki Afganistan konusundaki oturuma ise yanısıra 60 ülke ve kuruluşun temsilcileri katıldı.

Her iki zirvenin şefi ABD Başkanı Barack Obama idi. Emperyalist saldırganlık ve savaşın başını çeken Obama, doğal olarak iki uğursuz zirvenin de “yıldızı” oldu.

G-8 zirvesinde haydut takımının tedirginliği belirgindi. Yunanistan'daki ekonomik ve siyasi durum ile krizin İspanya, Portekiz, İtalya gibi AB'nin büyüklerine sıçrama riskinin yüksek olması, G-8 zirvesinde buluşan düzenin efendilerini epeyce kaygılandırmış görünüyor. Yunanistan işçi ve emekçilerinin krizin faturasını ödemeyi reddetmesi, seçimlerde “radikal sol” blok olarak anılan SYRİZA'nın büyük bir güç kazanması, dahası bu bloğun 17 Haziran'daki seçimlerden birinci parti olarak çıkma ihtimalinin yüksek olması, Camp David'de buluşanların adeta kabusu oldu.

Yunanistan'da emekçilerin krizin faturasını ödemeyi reddetmeleri, dahası bu eğilimin İspanya, Portekiz ve İtalyan işçi ve emekçilerinde de kendin hissettirmesi, özellikle AB şeflerini panik içinde bırakıyor. Bu koşullarda gerçekleşen G-8 zirvesinden kayda değer bir karar çıkmadı. Zira derinleşen kriz varolan görüş ayrılıklarını daha da derinleştirdi. Farklı eğilimler, “uyumlu” bir sonuç bildirgesinin yayınlanmasına engel oldu.

Küstah şeflerin eğilimi elbette kapitalizmin krizinin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek. Ancak Yunanistan ve diğer ülkelerdeki genel grevler ve militan kitle gösterileri, bu işin o kadar kolay olmadığını gösterince, zirvede fikir birliğine ulaşmak mümkün olmadı.

G-8 zirvesinin bu tablosu, emperyalist-kapitalist sistemin açmazlarının günden güne derinleştiğini gösteriyor. İşçi ve emekçilerin militan kitle gösterileri ve direnişlerinin devam etmesi durumunda, G-8'den yansıyan parçalı tablonun giderek içinden çıkılmaz bir hal alma ihtimali yüksek olacaktır.

Savaş aygıtı NATO'nun zirvesindeki hava ise G-8'den farklıydı. Savaş ve kan kokusunun yayıldığı zirvenin havası, emperyalist saldırganlık ve savaşın hizmetindeki görevlileri canlandırmış göründü. Zirvede, akıllı savunma kavramı, balistik füze savunma sisteminin ara yeteneğinin ilanı, Afganistan işgali, ortaklıklar ve savaş aygıtının caydırıcılık ve savunma yapısının gözden geçirilmesi konularının ele alındığı bildirildi.

Afganistan bataklığından çıkış arayışı içinde olan

Kısacası ABD, bölgesel suç ortakları ve savaş aygıtı NATO'nun öncelikli hedefleri Suriye, Lübnan Hizbullah'ı, İran ve Filistin direnişidir. Amaç, bölgede emperyalist-siyonist güçlere boyun eğmeyen hiçbir güce yaşam hakkı tanımamaktır.

NATO şefleri, 2014'te işgalci orduların bu ülkeden çekileceğini, ancak 15-20 bin askerden oluşan ABD savaş makinesine bağlı bir gücün kalacağını açıkladılar.

Göreve yeni başlayan Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande'in muharip birlikleri bu yıl Afganistan'dan çekme kararı, diğer emperyalist şefleri rahatsız etmiş görünüyor. Fransa'nın muharip askerleri erken çekme kararı “oyun bozanlık” olarak değerlendiriliyor.

ABD başta olmak üzere emperyalist güçler ile Türk sermaye devleti gibi sadık suç ortaklarının Afganistan'da insanlığa karşı işledikleri ağır suçlar ortada iken, zirvede, “Kabil'de demokratik bir yönetimin bırakılacağı”nın söylenmesi, 35 yıldır emperyalistlerin kışkırttığı savaşların yıkıcı sonuçlarına katlanan bu ülke halklarıyla küstahça alay etmekten başka bir anlam taşıyor.

Talibanlar'ı iktidara taşıyan ABD emperyalizmi, onları devirmek için 2001'de savaş uçaklarıyla gerçekleştirilen ağır bombardımanların ardından Afganistan'ı işgal etmişti. 11. yılında olan vahşi işgalin sonucunda katledilen, sakatlanan Afganistanlılar'ın sayısını kimse bilmiyor. Zira Afganlılar savaş aygıtı NATO şefleri için bir rakam

bile değiller. Tahmin yürüten bazı kurumlar 100 ile 200 bin arasında Afganistanlı'nın katledildiğini söylüyor.

Ülkeyi ortaçağ karanlığına sürükleyen “uygar işgalciler”, 11 yıl boyunca büyük bir yıkım ve insan kıyımı gerçekleştirmeyi başardılar, ancak başkent Kabil dışında hiçbir kenti tam denetim altına alamadılar. Şimdi ise ülkeyi yakıp yıktıktan sonra, Taliban güçleriyle yeniden işbirliği yaparak, 2014'te savaş aygıtını bu ülkeden çekeceklerini ilan ediyorlar.

Salt Afganistan tablosuna bakmak bile, emperyalist-kapitalist sistemin ne kadar barbar, yıkıcı, kıyııcı ve insan soyunun önünde acilen aşılması gereken bir engel olduğunu anlamaya yeter.

Savaş aygıtı şeflerinin ele aldığı ikinci önemli konu ise Füze Savunma Kalkanı oldu. Malatya Kürecik'teki füze kalkanının kontrolünün NATO'ya devredildiğinin ilan edildiği zirveye Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ve Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz da katıldı.

Füze Kalkanı'nın denetiminin NATO'ya devri, dinci-gerici şeflerin aksi yöndeki tüm iddialarına rağmen, sistemin İran'a karşı siyonist İsrail'i savunmak için kurulduğunu kanıtlamış oldu. CHP

milletvekillerinin tüm çabalarına rağmen tesise girmeyi neden başaramadıkları böylece anlaşılmış bulunuyor.

Dinci-Amerikancı iktidarın talebiyle kurulan Füze Kalkanı, İran başta olmak üzere komşu halklara karşı yeni savaş cephelerinin açılması hazırlığının bir parçasıdır. Nitekim, NATO Genel Sekreteri ırkçı-gerici Anders Fogh Rasmussen, NATO zirvesinin ilk oturumunun ardından düzenlediği basın toplantısında, balistik füze savunma sisteminin ara yeteneğinin hayata geçirilmesi ilanını, “gerçek bir transatlantik takım çalışması” diye niteleyerek, Ankara’daki suç ortaklarından duyduğu memnuniyeti dile getirdi.

Savaş aygıtının şefi şunları söylüyor: “Bunu ara yetenek olarak adlandırıyoruz. Tüm NATO Avrupa nüfuslarını, topraklarını ve güçlerini tam koruma altına almaya dönük uzun vadeli hedefimize uzanan ilk adım... Sistemimiz farklı müttefiklerdeki füze savunma unsurlarını -uydular, gemiler, radarlar ve enterseptörler- NATO komuta ve kontrolü altında birbirine bağlayacak. Bizim, Avro-Atlantik bölgesinin dışından gelen tehditlere karşı kendimizi korumamızı sağlayacak.”

NATO ülkeleri tehdit altında oldukları için füze savunma sistemlerinin kurulduğu söylemi, iğrenç bir yalandır. Zira dünyanın en büyük ordularını besleyen, nükleer ve kimyasal silahlar dahil son teknoloji ürünü silahlarla donanmış savaş aygıtlarını el altında bulunduran NATO üyesi devletlerin varlığı bile dünya halkları için büyük bir tehdittir. Afganistan, Irak, Libya örnekleri, savaş aygıtı NATO’nun misyonunu tüm vahşetiyle ortaya koymakta, kimin halklar için tehdit oluşturduğunu tartışmaya yer bırakmayacak açıklikta gözler önüne sermektedir.

Büyük bir ağ şeklinde tasarlanan füze kalkanı sisteminin kurulması, emperyalist zorbarlarla suç ortaklarının NATO’yu da kullanarak halklara karşı yeni cepheler açmaya hazırlandıklarının göstergesidir. Nitekim, son günlerde farklı kaynaklardan yapılan açıklamalar, hem siyonist rejimin hem Pentagon’daki hamilerinin olası bir İran saldırısı için hazırlık yaptıklarını haber veriyor.

Ankara’daki dinci-Amerikancılar’ın girişimlerine rağmen, NATO zirvesinden Suriye’ye dönük askeri saldırı kararı çıkmadı. Ancak bu durum, Suriye’nin yıkıcı bir iç savaşa sürüklenmesi için her türden kirli yöntemin kullanıldığı gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Kökten dincilerin terör eylemlerini Lübnan’a taşımaları, İran’a karşı saldırıya geçmek için zemin hazırlandığını da gösteriyor.

Mezhep çatışmalarıyla halkları birbirini kırdırma ve anti-siyonist direniş dinamiklerini ezme taktiği izleyen emperyalist-siyonist güçler ile Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi suç ortakları, savaş aygıtı NATO’nun bölge halklarını hedef alan saldırılarını daha da yaygınlaştırılması için çaba sarfediyorlar.

Kıscacası ABD, bölgesel suç ortakları ve savaş aygıtı NATO’nun öncelikli hedefleri Suriye, Lübnan Hizbullah’ı, İran ve Filistin direnişidir. Amaç, bölgede emperyalist-siyonist güçlere boyun eğmeyen hiçbir güce yaşam hakkı tanınamaktır.

NATO’nun insanlığa karşı işlediği ve işlemeye devam ettiği ağır suçlar, Füze Kalkanı’nın sökülmesi başta olmak üzere, Türkiye topraklarında kurulu İncirlik ile diğer ABD ve NATO üslerinin kapatılması için mücadeleyi yükseltmeyi zorunlu kılıyor. Bu mücadele ilerici-devrimci güçlerin temel gündemleri arasında yer almalıdır. Unutulmamalıdır ki, NATO sadece dış savaşlar icra etmiyor, aynı zamanda bir iç savaş aygıtı olarak da çalışıyor. Dolayısıyla dinci-Amerikancı iktidarın içe ve dışa dönük saldırganlığına karşı yükseltilecek mücadele, NATO saldırganlığını da hedef alan bir perspektifle örülmelidir.

Emperyalist efendiler ve uşakları toplandı...

Emperyalist efendiler ve uşakları, ABD’nin Chicago kentinde yapılan NATO Zirvesi’nde biraraya geldi. İki gün süren ve tarihinin en geniş katılımı ile toplanan zirveyi protesto etmek için kentte düzenlenen eylemlere polis saldırdı.

ABD’de, başkent Washington’un dışında bir kentte ilk kez düzenlenen NATO zirvesinde, NATO üyesi 28 ülke ile Afganistan konusundaki oturuma katılanlarla birlikte 60 ülke ve kuruluş katıldı.

Kürecik’in kontrolü NATO’ya

Ortadoğu’ya yönelik emperyalist savaş ve saldırganlığın tımandırıldığı bir dönemde toplanan NATO zirvesinin temel gündemlerinden biri, bu saldırganlığın bir parçası olan füze savunma kalkanıydı.

Zirvede, radarı Malatya Kürecik’te konuşlandırılan balistik füze savunma sisteminin ara yeteneğinin hayata geçirilmesinin ilan edildiği belirtildi. Bu kapsamda Türkiye’deki radarın operasyonel kontrolü NATO’ya devredildi.

Füze Savunma Kalkanı’nın kontrolünün NATO’ya devredilmesi, kalkanın Türkiye’de kurulmasına yönelik tepkiler karşısında “radarın düşmesi bizde olacak” açıklaması ile uşaklığının üzerini örtmeye çalışan dinci-gerici AKP iktidarının foyasını meydana çıkardı. Bu karar, Türk devletinin uşaklığını da bir kez daha ortaya sermiş oldu.

Afganistan işgali tartışılıyor

Fransa’nın yeni cumhurbaşkanı Hollande’ın Afganistan’daki askerleri çekeceğini açıklaması üzerine tartışmaya açılan Afganistan işgali, savaş makinesinin toplantısının da gündemi oldu.

Daha önce 2014 olarak açıklanan ‘geri çekilme’ sürecinin bir kez daha masaya yatırıldığı toplantıda ‘geri çekilmenin’ belirlenen tarihte yapılması gerektiği görüşünün daha ağır bastığı belirtiliyor. Bunun gerekçesi olarak da ‘geri çekilmenin’ ardından görevi devralacak Afgan güvenlik güçlerinin yeterince donanım ve deneyime sahip olmaması gösteriliyor. Ancak açık ki Afganistan’ın yağma ve talanına içeride yeni bir güvence yaratılana kadar dolaysız olarak devam edilmek isteniyor.

Türkiye’ye 10 yıldız

Emperyalist savaş aygıtı NATO’ya ve emperyalist efendilerine uşaklıkta sınır tanımayan Türk sermaye devleti emperyalist efendileri tarafından ödüllendirilmiş bulunuyor. Emperyalist efendiler, bu sadık uşakını NATO birimlerindeki rütbesini 10 yıldız çıkararak ödüllendirmiş bulunuyor.

10 yıldız, Türkiye’nin terör örgütü NATO birimlerinde general düzeyindeki temsiline işaret ediyor. Tuğgeneraller bir yıldız, tümgeneraller iki yıldız, korgeneraller üç yıldız, orgeneraller dört yıldız sayılıyor. Her ülke göndereceği generallerin yıldızlarını toplayıp kotasına uyuyor.

Bu ödül boşuna değil elbette. Türk sermaye devletinin sadık uşaklığı ile savaş ve saldırganlık konusunda hayata geçirdiği aktif taşeronluğun bir karşılığı aynı zamanda. Atfedilen her bir yıldız ülke topraklarının emperyalistlere üs olarak açılması, emperyalistler adına kardeş halkların kanının dökülmesi, emperyalistlerin yağma ve talanı için Ortadoğu’da jandarmalık misyonu yürütülmesi anlamı taşıyor. Bugün verilen 10 yıldız da Türk sermaye devletinin tüm bu emperyalist savaş ve saldırganlık içinde tuttuğu yere, emekçi halklar karşısındaki aşâğılık ve uğursuz rolüne işaret ediyor.

Emperyalist toplantıya kitlesel protesto

Chicago kentinde yıllardan beri düzenlenen en büyük eylemler olarak ifade edilen yürüyüşlerle kent merkezine yönelen binlerce kişi, NATO’nun en yüksek karar organı Kuzey Atlantik Konseyi Toplantısı’nın yapıldığı sırada emperyalist savaş, işgal ve diğer birçok konudaki tepkileri militan biçimlerle dile getirdiler. Özellikle Afganistan işgaline karşı büyük bir tepki gösteren kitle polisle çatıştı. Çatışmalar sonucu çok sayıda kişi yaralandı ve gözaltına alındı.

Efendisine ‘yalvardı’

Emperyalist efendiler ve uşaklarının buluştuğu NATO Zirvesi’nde Türk devletini temsil eden Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, ABD Başkanı Barack Obama ile yaptığı görüşmede daha fazla kan dökmek için ‘silahlı insansız hava araçları’ talebinde bulundu.

Gül, görüşmeden sonra yaptığı açıklamada “Aslında yönetimin tavrı olumludur. Kongre’yi iknaya uğraşıyorlar” dedi.

Gül açıklamasında silahlı İHA talebini şöyle gerekçelendirdi:

“Kendilerine şunu dedim: ‘Eğer bunlar tehlikeli silahlarsa, F-35 daha tehlikeli, F-16’lar daha tehlikeli. Yani, biz Türkiye olarak F-35 alıyoruz, imalatında da ortağiz biliyorsunuz, o bakımından Kongre üyelerine de bunu böyle anlatmak lazım’. Yani bu kadar önemli müttefik olan bir ülkeye, kıskanç davranmamak gerekir, güvenmek gerekir.”

Silahlı İHA talebi Ortadoğu’ya yönelik savaş ve saldırganlık politikalarında maşalık rolünü büyük bir başarıyla yürüten Türk devletinin, savaş makinesi haline gelme hevesinin de açık bir göstergesi oldu.

Sermaye düzeni Roboski katliamını açıkça sahiplendi!

34 köylünün katledildiği Roboski katliamı ABD’de yayınlanan *Wall Street Journal* gazetesinin haberi ile yeniden gündeme geldi. Ancak konu ne yaşanan trajedi, ne de bu vahşetin gerçekleşme biçimiydi. Gazetenin derdi istihbaratı ABD’nin verdiğini söylemekti. Buna AKP ve TSK’nın yanıtı ise benzer oldu: “ABD’den almadık, kaynak milli!” işte 34 Kürt köylüsünün katli 150 gün sonra böyle bir kez daha gündeme taşındı, kaynak milli mi yoksa dışarıdan mı...

‘90’ları aratmayan vahşi katliam!

Roboski katliamı tarihe sermaye devletinin belki de ‘90’ları dahi aratmayacak denli trajik bir katliamı olarak geçti. Tabii ki faşist Türk ordusunun hem gerillaya hem de sivil halka yönelik katliamlarına kimse yabancı değil. Ancak bu kez durumu farklı kılan katliamın adeta naklen yaşanmasıydı. Belki basın 24 saat haberleri vermemişti ama önce Kürt hareketi, ardından muhalif basın durumu tüm vahameti ile yansıttı. Ardından sermaye devleti tam bir acizlik içinde açıklamalar yapmaya çalıştı. Ancak bu kez ne yanlarına silah koyarak katledilenlerin terörist olduğunu söyleyebildiler ne de 12 yaşında çocukların kendilerine ateş açtığını. Çünkü katliam çok açıktı ve geride hem tanıklar hem de insansız hava uçaklarından alınmış görüntüler vardı.

Eli ayağına dolanan AKP şefleri yine günü kurtaracak açıklamalar yapmaktan geri durmadılar tabi. Önce meselenin araştırılacağı söylendi, ardından o sınırı “teröristlerin” kullandığı söylenerek yapılan askeri bir hata olarak nitelendi. Ancak bir katliamdan çıkan Kürt halkı ve katledilenlerin yakınları sermaye devletinin Kaymakamını tekme tokat döverek AKP’nin yalanlarına gerekli yanıt verdiler. Böylece AKP’nin şov girişimleri başlamadan bitti ve bu kez sessizlik başladı. Düzen muhalefeti dahi meseleyi kendi çıkarına kullanmak için pek çok önerge verdi, girişimde bulundu ancak yanıt alınmadı. Roboski 34 köylünün göz göre katledildiği bir katliam olarak tarihte yerini aldı.

Düzen cephesinin derdi istihbaratın menşei!

Wall Street Journal gazetesinin haberi katliamı yeniden gündeme getirdi. Geçtiğimiz haftalarda Heron görüntülerinin olayı araştıran meclis komisyonu tarafından izlenmiş olması ile birleşince WSJ’nin haberi önemli bir etki de yarattı. Zira haberde görüntülerin yani istihbaratın ABD tarafından sağlandığı belirtiliyordu.

Habere göre sermaye devleti ve ABD 2007 yılında Ortak İstihbarat Bütünleşme Hücresi kurmuş ve bu doğrultuda ABD Predatörlerden aldığı görüntüleri Türk sermaye devleti ile paylaşmaktaydı. 28 Aralık 2011’de ise ABD yine sınırda köylülerin görüntülerini tespit etti ve kim olduklarını tanımlayamadığını söyleyerek yakından çekim yapmayı önerdi. Ancak TSK buna gerek olmadığını söyledi ve aracın çekilmesini istedi. Ardından ise katliam başladı.

Bu haberin ardından düzen güçleri hızla açıklamalar yapmaya başladı çünkü bu haber istihbaratın milli olduğu biçimindeki açıklamalar ile ters düşmekteydi. Bu kez hep bir ağızdan haberin yalan olduğu ve Amerikan iç kamuoyuna dair yazıldığı, ayrıca Türkiye’nin Predatör almasını engellemek için ortaya atıldığı gibi gerekçeler sıralandı. TSK da yaptığı bir açıklamayla katliamı milli kaynaklardan aldıkları bilgiyle yaptıklarının müjdesini vermekten çekinmedi.

Bu tartışmalarda en çarpıcı olan ise yapılan açıklamalarda Heron görüntülerinde zaten tüm katliamın alenen görülüyor oluşunun anlatılması oldu. Öyle ki 9 saatlik görüntüleri izleyen Uludere Araştırma Komisyonu üyesi ve CHP Milletvekili Levent Gök’ün açıklamaları tüyler ürpertecek cinstendi. Gök açıklamalarında 9 saatlik Heron görüntüsünde önce köylülerin mazot yüklemeye gidişlerini ardından ise dönüşte bombalanmalarını açıkça izlediklerini ifade ediyordu. Gök, ayrıca ölenlerin gerilla olmadıklarının kolaylıkla anlaşıldığını da özellikle vurgulamaktaydı.

Erdoğan ve Şahin katliama sahip çıktı!

Son olarak ise sessizliğini bozan isimler Tayyip Erdoğan ve İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin oldu. Her zamanki pervasızlığını takınan Erdoğan’ın konuşmasının merkezi yine istihbaratın kendilerine ait olmasıydı. Heron görüntülerini de izlediğini söyleyen Erdoğan “30-40 kişilik grup, katırlar, insanlar var. O yükseklikten bu Ahmet midir? Mehmet midir? Bilmek mümkün değil” diyerek aslında katledilenlerin gerilla olmadıklarını da itiraf etmiş oldu. Yani Erdoğan’ın açıklamaları dahi kim olduğu tespit edilemeyen kişilerin katlini alkışlıyordu. Milli istihbaratla katlettiklerini gerine gerine söyleyen AKP şefi parası neyse veririz tutumunu da sürdürdü ve tazminatı fazlasıyla ödediklerini söyleyerek konuyu kapatmak

istediğini söyledi.

Erdoğan’ın ardından ise İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin Başbakan’ı bile gölgede bırakan açıklamalarıyla katliamı sahiplendi. Bakan, ölenlerin kaçakçı olduğunu ve PKK’ye çalıştıklarını söyleyerek *katli vacip* ilan edecek kadar ileri gitti. Bakan Şahin, Erdoğan’ın açıklamalarıyla da çelişerek şunları söyledi: “*Terörist görünümüne göre bir gruba yönelik ateş açılması olayı soruşturulmaktadır. Bu olay, güvenlik güçlerimizin tecrübe hanesine kaydedilmiş bir olaydır. Daha dikkatli, daha doğru tespitler yapıp ona göre hareket etme durumundayız.*” Oysa Erdoğan daha bir gün önce görüntülerdekilerin kim olduğunun anlaşılmadığını söylemişti.

Yine katledilenlerin suçsuz olmadığını ve kaçakçılık yaptığını söyleyen Şahin, daha da ileri giderek bölgenin KCK kontrolünde olduğunu ve kaçakçılığın da örgüt tarafından kontrol edildiğini belirtti. “*Büyük film, bölücü terör örgütünün yönettiği kaçakçılık olayıdır. Bu gençler de oraya götürülmüşlerdir, kaçakçılık yaptırılmışlardır*” diyen Şahin böylece katledilenleri “terörist” ilan edecek kadar ileri gitti.

Katliamı olumlamak için bunlarla da yetinmeyen Şahin, aşağılık gerekçelerini “34 hayatını kaybeden kişinin dışında orada, onlarla birlikte bir yere kadar gelip sağ geri dönen birtakım insanlar da olabilir ve bunlar terör örgütünün doğrudan militanları da olabilir” diyerek sürdürdü.

Erdoğan’ın ve Şahin’in açıklamaları aslında devletin tutumunun belki de en açık özeti. Bir yanda katliamı milli kaynaklarla yaptık diye övünen, parasını da verdik artık unuttun diyen devletliler. Ölenler zaten kaçakçıydı, kaçakçılar da zaten teröristti diyen bir içişleri bakanı. Karşılarında istihbarat dışardanmış diye kendilerince iktidarı sıkıştırmaya çalışan düzen muhalefeti. Her iki taraftakiler de aslında düzenin yüzyıllık “en iyi Kürt ölü Kürt’tür” düşüncesinin takipçisi ve uygulayıcısı.

HDK Genel Kurulu'nun gösterdikleri

HDK 1. Olağan Genel Kurulu 12-13 Mayıs tarihlerinde gerçekleşti. 15-16 Ekim'de yapılan kuruluş kongresinin ardından gerçekleşen ilk genel kurulda, geçtiğimiz altı aylık süreç değerlendirildi ve önümüzdeki seçimlere hazırlık çerçevesinde bir partinin kurulması için hazırlıklara başlanması kararı alındı. Ayrıca, altı aylık süreçte yaşanan başarısızlık, eksiklik ve yetersizlikler eleştiri konusu yapıldı ve ortaya çıkan bu tablonun "kuruluş sürecinin kendine has sorunlarından" kaynaklandığı, her şeye rağmen "mayanın tuttuğu" ifade edildi.

Solun yeni birlik macerası HDK yeni bir model mi?

Kuruluş Kongresi'nde HDK'nın kimi sözcüleri, HDK'nın yeni bir tarz olduğunu, geçmişte solun birlik deneyimlerinin olumsuz bir şekilde sonuçlanmasına rağmen HDK'nın farklı olacağını döne döne vurguladılar. Bu vurgular elbette yersiz değildi. '89 yılındaki Kuruçeşme toplantılarından ÖDP'nin kuruluşuna, Abdullah Öcalan'ın "Zeytin Dalı" projesinden geçtiğimiz yıllarda seçimlerde gündeme gelen birlik projelerine kadar hepsi başarısızlıkla sonuçlanmıştı.

Başarısızlığın gerçek nedenlerine bakmayanlar, sınıfsal-siyasal arka planını ele almayanlar, kitle hareketi ile örgüt ilişkisini kavramayanlar, solun yapısal sorunlarını görmeyen ve bununla hesaplaşmaya girmeyenler, şimdi sorunu örgütün yapısı, "birliğin modeli" tartışmasına indirgemeye çalışıyorlar. Diğer birlik girişimlerinden "farklı" olduğu iddia edilen HDK için, "ittifak" değil "cephe" modeli, "meclis sistemi", "demokratik çatı örgütü", "solun güçbirliği değil tüm gövdeleriyle bir araya gelen, birleşik günlük çalışma örgütleyen ve mücadele veren cephe sistemi" vb. tanımlamalar yapıyorlar.

Oysa sözkonusu "model" in hiçbir yeniliği bulunmamaktadır. ÖDP'nin kuruluş sürecinden "zeytin dalı" projesine kadar iflas etmiş birlik girişimlerinin hepsi, benzer formülasyonları ve "modelleri" içermekteydi. Bugün HDK'nın kendisi, başarısızlıkla sonuçlanmış bu projelerin yeniden ısıtılıp sunulmasından başka bir şey değildir.

HDK'yi oluşturan bileşenlerin hangi politik zeminde bir araya geldiği, birliğin programatik çerçevesi yeterince açıktır. Tam bir çeşni olan bileşenleri (muhalif olan herkes, dili, kültürü, değerleri yok sayılan azınlık ve milliyetler, kadınlar, LGBT bireyler, çevreciler, gençler, işçiler, vb...) bir araya getiren "demokratik toplum" talebidir. Programda ifadesini bulan "barış içinde ve insanca yaşanabilecek bir Türkiye" hedefi, kurulu düzen zemininde demokratikleşme anlamına gelmektedir. İşçi sınıfı ezilen kimliklerden sadece birini oluştururken, adında "sosyalist" ibaresi bulunan bir dizi çevre bu şekilsiz oluşumda dolgu malzemesi olma işlevini yerine getirmektedir.

İdeolojik önderliğini Abdullah Öcalan'ın yaptığı "demokratik cumhuriyet" projesinin sola uyarlanmasından başka bir şey olmayan bu

1. Olağan Genel Kurul'un tablosu bir kez daha Kürt hareketi ile onun ekseninde hareket eden reformist güçlerin parlamenter hayallerle bir araya geldiklerini göstermektedir. HDK iddia edildiği gibi ciddi bir "muhalifet odağı", "toplumsal bir taraf" değil, halen etkisiz bir reformist odak durumundadır. Kurulu düzen sınırları içinde az çok tutarlı bir demokratizm mücadelesi verme yeteneğinden bile yoksundur.

çerçevenin altını doldurmak görevi ise reformist sola düşmektedir. Kuruluş Kongresi'nde bir delegenin programa sosyalizm vurgusunun eklenmesi talebi karşısında HDK'nın yürütme kurulunda yeralan SDP Genel Başkan Yardımcısı Günay Kubilay, bunu "zamansız zorlama" olarak nitelendirerek, şunları söylemiştir:

"Üçüncüsü, bir delegenin kanımca programın giriş bölümündeki 'sömürüye ve ayrımcılığa son verilmesi' vurgusundan hareketle programa sosyalizmin girmesi yönündeki önerisi ve bu konudaki ısrarıdır. Programın talepler çıtası beklentilerin üzerinde olabilir. Kongre, sömürüye ve ayrımcılığa son verme, antikapitalist mücadeleye vurgu yapabilir, ama bu Kongre'nin belli bir sosyalizm anlayışı etrafında gerçekleşen bir 'sosyalist birlik' olmadığı, bir başka deyişle 'demokratik ittifak' olduğu gerçeğini değiştirmez. Elbette sosyalistler, tarihsel olarak 'demokratik ittifak'la yetinemezler. Ama zamansız zorlamalardan da özenle kaçınmaları gerekir. Henüz rüşeym halindeki bir örgütü bütün sorunları toptan çözebilecek bir maymuncuk görmeleri son derece yanlış olur." (Sosyalist Demokrasi, Sayı: 109, 21 Ekim 2011)

Böylece bir politik zeminde bir araya gelen HDK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>

bileşenleri, tüm muhalif odaklarını kucakladıklarını, kadınlara, siyasal örgütlere, bağımsızlara, gençlere, etnik azınlıklara vb. tanıdıkları kotalara dayanarak "gerçek bir demokrasi" inşa etmeye çalıştıklarını söylemelerine, "delegelik kapma" yarışlarının ardından "birlik ruhunu" kuşandıklarını ifade etmelerine rağmen, 1. Genel Kurul'a yansıyanlar, mayanın "tutmasına" değil "bozukluğuna" işaret etmektedir.

1. Olağan Genel Kurul'un gösterdikleri

HDK 1. Olağan Genel Kurulu Sonuç Bildirgesi'nde, geride kalan süreçten, 8 Mart, Newroz, 1 Mayıs etkinlik ve mücadelelerinden güçlenerek çıktığı ifade edilse de, genel kurulda dile getirilen eksiklik ve sorunlar, kongrenin kuruluşundan bugüne geçen sürecin başarısızlığını ortaya koymaktadır. Genel kurula sunulan raporlar ve delege konuşmaları, altı aylık hedeflere ulaşamadığını göstermektedir.

Yerel alanlarda örgütsel inşa ciddi yetersizlikler taşıırken, temel mekanizmaların işleyişinde önemli zaafiyetler yaşanmıştır. 131 kişiden oluşan genel meclisin son iki toplantısının asgari bir katılıma ulaşamamasından kaynaklı karar dahi alınamaması,

hatta delegelerin neredeyse yarısının genel kurula katılım sergilememesi, bunun somut örnekleridir. Genel kurulda komisyonların yeterince işletilememesi, gerçekleşen etkinliklere katılımın son derece zayıf olması, geniş birliği harekete geçirecek enerjinin sergilenememesi, ilgili mekanizmaların karar alamaması, taktikler üretememesi, politika yapma becerisi gösterememesi, halka incek çalışmaların yapılamaması, grupçu davranışlar sergilenmesi vb. eleştiriler sıklıkla yapılmıştır. Tüm bu sorunlar, yeni tarzı, HDK’yı anlamamak, 40 yıllık alışkanlıkları aşamamak, acemilik ve deneyimsizlik, küçük örgüt refleksini aşamamak, dahası kuruluş sürecinin kendine has sorunları olarak tanımlanmıştır.

Ancak bu tablo şaşırtıcı değildir. Bugün Türkiye’de etkili bir güç haline gelebilmek, bir sınıf zeminine dayanmayı gerektirir. Sınıftan ve sosyal mücadele dinamiklerinden kopuk güçlerin üstten oluşturacakları bir birlik üzerinden etkili bir odak haline gelmek mümkün değildir. HDK, ortaya çıktıktan andan itibaren, AKP’nin saldırıları karşısında tek muhalefet odağı, toplumsal bir taraf olduğunu söylemektedir. Oysa HDK’nın bileşenlerinin tek dayanağı Kürt hareketinin kendisidir. Gerçek bir halk hareketi olan Kürt hareketine, onun politik kuvvetine dayanarak, metropollerde yukarıdan oluşturulan bir birlik üzerinden toplumsal hareket yaratılacağı hayalleri yayılmaktadır.

HDK bileşenleri, amaçlarının seçim eksenli bir birlik değil bir toplumsal hareket yaratma olduğunu söyleseler de, bileşenin en temel derdinin seçime hazırlanmak olduğu, bir an önce parti için hazırlık kararının alınmasından da anlaşılmaktadır.

HDK bileşenleri tarafından öncelikli olarak Kongre’nin önemsendiği söylenirken, örgütsel işleyişinin temel noktalarında boşluklar bulunurken, yerel örgütlerini bile oluşturmamışken, komisyonlar doğru düzgün işlemiyorken, çok yönlü kaynaşmış bir çalışma örgütlenememişken, “halkla bütünleşme” yönündeki adımlar çok zayıfken, parti hazırlıkları yapılmaktadır. Bunun, partiden ayrı bir oluşum olan Kongre’nin işletilmesi sürecini zayıflatacağı yeterince açıktır. Böylesine zayıf bir tabloda parti hazırlıklarına başlamak, seçim endeksli davranmak ve parlamenter hesaplar doğrultusunda hareket etmek değilse nedir?

HDK’de gerek Kürt hareketi gerekse Kürt hareketi ekseninde kümelenmiş irili-ufaklı sol çevreler açısından temel olan parlamenter hesaplardır. Kürt hareketi, Kürt sorununun demokratik çözümü ekseninde her türlü güç ve desteği istemekte, HDK ya da kurulacak çatı partisi bu desteği örgütlemenin bir aracı işlevi görmektedir. Çoktandır devrimci iktidar perspektifini yitirmiş sol yapılar ise, Kürt hareketinin gücüne dayanarak politika yapmaya çalışmaktadır. Son seçimlerde parlamenter zeminde sağlanan başarı ve sol hareket içinden üç milletvekilinin parlamentoya gönderilmesi, diğer sol güçlerin heveslerini kabartmakta, “ortak temsiliyete” dayanacağı ifade edilen parti ile birlikte parlamenter zeminde yer bulma umutlarını büyötmektedir.

HDK’nın sınıfsal duruşu!

1. Olağan Genel Kurul’da, seçim partisi kurulması hazırlıklarının yanısıra, Kürt sorununun demokratik çözümü ve müzakerelerin başlatılması, demokratik özerklik ve demokratik anayasa gündemleriyle ilgili çalışmalarının yapılması, “*AKP’nin siyasal, sosyal, ekonomik baskı ve saldırılarına, UIS’e, iş cinayetlerine, nefret suçlarına, kadına yönelik şiddete, kültür ve sanatın gericileştirilmesine, sağlığın piyasalaştırılmasına karşı mücadele*” kararları alındı.

Özellikle EMEP’li delegelerin konuşmalarında, işçi sınıfına yönelik saldırılar karşısında sınıfın

örgütlenmesi amacıyla verilen mücadelede HDK’nın rol üstlenmesine dair vurgular, HDK’nın sınıfsal duruşuna ilişkin yanılsama yaratmamalıdır. HDK’nın gerek programında, gerekse de yürüttüğü çalışmalarda, işçi sınıfı diğer ezilen kesimlerin yalnızca bir parçasıdır. İşçi sınıfı, herhangi bir etnik kesim, çevre örgütü, kadın ya da LGBTT örgütü ile aynı yerde durmaktadır.

Geride kalan altı aylık süreçte yapılan çalışmalar, İstanbul ve Ankara’da yapılan iki temel etkinliğin belirgin zayıflığı, sınıfın örgütlenmesi sorununun HDK için özel bir önem taşımadığının açık göstergesidir. Genel kurul günü, iki ayı aşkındır İMO önünde direnişini sürdüren Cansel Malatyalı’ya karşı sergilenen tutum ise ibret vericidir. Bir patron örgütü gibi işleyen, ÖDP’lilerin yönetiminde yer aldığı İMO ile, ona karşı hak alma mücadelesi veren bir kadın işçi karşısında “tarafsız kalmak”, HDK’nın sınıfsal duruşu açısından yeterli bir fikir vermektedir.

Sonuç

1. Olağan Genel Kurul’un tablosu bir kez daha Kürt hareketi ile onun ekseninde hareket eden reformist güçlerin parlamenter hayallerle bir araya geldiklerini göstermektedir. HDK iddia edildiği gibi ciddi bir “muhalefet odağı”, “toplumsal bir taraf” değil, halen etkisiz bir reformist odak durumundadır. Kurulu düzen sınırları içinde az çok tutarlı bir demokratizm mücadelesi verme yeteneğinden bile

12 Eylül’ün Fatsa gerçekleri

12 Eylül dava süreciyle birlikte ‘80 döneminin Fatsa hareketi da detaylı olarak açığa çıkmış bulunuyor. Dava iddianamesinden başlayarak özel hedef yapılan Fatsa’da yaratılan mücadele karalanırken, devletin baskı ve zor aygıtı aklanmak isteniyor.

Son çıkan Fatsa belgelerinde Kenan Evren’in Fatsa hareketi öncesinde yaptırdığı çalışmalar sunuluyor. Fatsa’yı köy köy fişleyen türk sermaye ordusu gürcülerin Türk olduklarını iddia ediyor. Emekçi halkın devrimcilere desteğini kırabilmek için Bakkal ve Fırın gibi mahallede yer tutan önemli esnaflara para dağıtım yapılması telkin ediliyor.

Devrimcilerin karaborsaya düşen malzemeleri temin edip normal satış yaptırabilmesi “örgüt propagandası” diye nitelendiriliyor.

Alevi inancına sahip olanların “teröristlere yataklık” konusunda büyük bir kesimi oluşturduğu savunuluyor. Şoven milliyetçi düşüncenin açık bir örneği olan hareket planı baskı ve zor aygıtlarıyla birlikte emekçileri parayla satın alma düşüncesi üzerine kuruluyor. Bunun için Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Sedat Celasun tarafından bazı komutanlara ‘7 bin 500 ile 10 bin TL’ arası para verildiği de belgelerde geçiyor.

İt dalaşından saçılanlar

Eski MİT Kontr-Terör Dairesi Başkanı Mehmet Eymür, yaptığı açıklamalarla düzenin kirli savaşta kullandığı yöntemleri ifşa etti. MİT’e çalışan çok sayıda gazeteci olduğunu söyleyen Eymür, Hanefi Avcı’yı suçlarken Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım’ı savundu. Konuşmasında Yeşil için “öldürdüğü insanları kendi için değil devlet için öldürdü.” diyerek arka çıkan Eymür devletin içindeki kirli çıkar çatışmalarına dair iddialarda bulundu.

“Ben Halil Berktaş’ın yüzde yüz doğru söylediğine inanıyorum. Halil Berktaş sıradan bir adam değil ki. Bu işlerinin içinden gelmiş bir adam.” diyerek son dönemde karartılmaya çalışılan katliama dair de konuşan Eymür gerçekleri çarpıtmaktan geri durmadı. Teşkilatın bu konuyla alakası olmadığını söyleyebilecek kadar yüzüstü açıklamalar yapan Eymür hala devlet adına çalıştığını da böylece kanıtladı.

İçinden geçtiğimiz süreçte benzer konumlarda yer almış eski kolluk güçleri, geçmiş yılların pratiklerini açıklayarak düzenin yeni dönem politikasına hizmet ediyorlar. Hanefi Avcı, Ayhan Çarkın ve de Mehmet Eymür gibi eli kanlı katiller geçmişe dair konuşmayı da “devlet görevi” olarak üstleniyor. Her konuşmalarında bir katliamı üstlenen, faili meçhul denen devlet eliyle işlenen suikastleri savunan bu katiller düzenin biçtiği misyonu yerine getiriyor.

42. TMMOB Genel Kurulu’na doğru

TMMOB’de Genel Kurul yaklaşıyor. 31 Mayıs-3 Haziran 2012 tarihlerinde Ankara Kocatepe Kültür Merkezi’nde toplanacak olan TMMOB 42. Genel Kurulu, oldukça zorlu bir süreç öncesinde örgütün rotasını belirleyecek. Mevcut durum ve tecrübeler ne yazık ki bu rotanın geçmişin çok da ötesine geçemeyeceğini hatta geriye doğru bir gidişin ufukta olduğunu gösteriyor.

Örgütün ve toplumsal muhalefetin tablosu ortadayken halihazırda birkaç oda dışında aykırı bir sesin çıkmayacağı hâkim anlayışın sorunsuz bir genel kurul yaşayacağını önceden söyleyebiliriz. Zaten yaşanan “kurultaylar parodisi” ve büyük oda genel kurulları da genel kurulun oda beyleri ve onların asker delegelerinin “eş-dost” ziyareti tadında geçeceğini daha önceden kurgunun bu olduğunu göstermişti. TMMOB bürokrasisinin alınacak kararları, verilecek önergeleri, kürsü kullanımını hatta sonuç bildirgesi gibi genel kurulun tüm sonuçlarını çoktan ipotek altına aldığı delege listelerine bakılarak okunabilir. Ancak örgütün en yüksek organı konumunda olacak genel kurulu yok saymak ve toptan reddetmenin oda beylerine güç katmaktan öte bir anlamı olmayacaktır.

Defalarca yazıp çizdiğimiz ve TMMOB’yi politik planda uçurumun kenarına getiren olguları detaylandırmaya gerek olmasa da üzerinden bir kez daha geçmek faydalı olacaktır: *“TMMOB her ne kadar muhalefetin önemli bir adresi konumunda olsa da bundan sonra sermaye karşısında kendi konumunu net bir şekilde savunmayan tüm örgütlenmeler gibi savrulmaya mahkûmdur. Hâlihazırdaki heterojen yapısıyla bir meslek örgütü olan TMMOB açısından durum daha hassas olarak tarif edilebilir. Dönem daha mücadeleci ve dirayetli olanın ayakta kalacağı çetin bir dönemdir. Ancak daha odaların seçim süreçlerinde ilkeleri koltuğa feda edenlerin oluşturacağı yönetimlerin gelecek için çok da iyi sinyaller verdiğini söylemek mümkün değildir. Birçok önemli şubede kıran kırana geçen liste pazarlıkları bize bürokratik zihniyetin devam edeceğini haber vermektedir. Odayı değiştirmek adına ince manevralarla yönetici adayı olanlar, odayı üyeyle birlikte değil üye adına yönetmek üzere yola çıktığını kabul etmektedir. Oysa asıl değişmesi gereken bu anlayıştır.*

Açıktır ki TMMOB bir meslek örgütüdür. Buna uygun olarak farklı yaklaşımlar ve sınıfsal eğilimler yönetime talip olabilir. Bu çok da yadırganacak bir durum değildir ancak oda içerisindeki sol güçlerin hiçbir ilkeyi tartışmaya açmadan pazarlıklara girmesi kabul edilemez bir durumdur. Bunun somut kanıtı oda seçimlerinde listelerin çalışma programlarından önce belirlenmesidir. Liste pazarlıkları sırasında geçerli olan birçok değişken ve parametre içinde çalışma programı yoktur. Seçim çalışması da genel olarak siyasal yönelimlere değil isimlere oy verilmesi üzerinden biçimlenmektedir. Ancak bizim ve mücadelenin geleceği açısından ortaya çıkan adayların hangi temel ilkeler üzerinden yönetime talip olduğudur.” (Seçimlerde patronlara oy yok! - TMMŞP Ocak 2010)

Bizim bu satırları yazmamızın üzerinden 2 yıldan daha uzun bir zaman geçmiş olsa da yazılanların hepsi bugün de güncelliğini korumaktadır. Hatta sorun daha da büyümüştür. TMMOB iktidarın ve ona vokal yapan büyük bir koronun saldırısı altındayken örgütün

bürokrasisi sorunları “uzlaşma” yoluyla çözmeye gitmekte, mücadelenin tüm yollarından kendi kaçtığı gibi başkasının da girmemesi için barikatlar kurmaktadır. Birliğe bağlı odaların ticari faaliyetleri büyük oda/küçük oda ayrımını mali temelde büyüttmüş, bir dizi şubeyi kelimenin tam anlamıyla dükkâna dönüştürmüştür. Bu durum da beklendiği gibi paranın girdiği her yerde olduğu üzere oldukça kirli ve en net ifadeyle utanılacak durumlar ortaya çıkartmaktadır. Örgüt içindeki sol güçlerin büyük bir çoğunluğu açısından durum daha da vahim bir hal almıştır. Tek bir koltuk veya en azından bir delegelik diye bürokratların ağzının içine bakanlar bir yandan “oda beyliğinin” elini güçlendirirken, öte yandan kendi politik eksenlerine ve temsil ettiklerini iddia ettikleri geleneklerine büyük zararlar vermekte ve bu durum örgüt içindeki tüm samimi demokrat ve devrimcileri rahatsız etmektedir. Ancak yine de madalyonun öbür yüzünde ufku oda içine hapsolmuş bile olsa geniş ve büyük oranda bağımsız bir muhalefet oluşmaktadır. Ek olarak, belli bir çizgiyi ve solun temel değerlerini korumaya çalışan politik özneler açısından da bir dizi somut kazanım da sözkonusudur. Aykırı sesler yükseliyor olsa da bürokrasi makinesi tıkır tıkır çalışmaya yakıt olarak TMMOB’yi daha doğrusu onun birikimini kullanmaya devam etmektedir. Oda beyleri örgütü yönetirken; KHK’yı Anayasa Mahkemesi’ne, çevre mücadelesini ve kent sorunlarını Danıştay’a, politik gündemleri yazılı basın açıklamalarına, mesleki başlıkları yetkin mühendisliğe, oda içi demokrasiyi yalan, demagoji ve geçmişin güzel anılarına olmadı hotzot siyasetine, muhalifleri ve çalışanlarını çevik kuvvete ve örgütlenmeyi de SMS mesajlarına havale ederek örgütün tüm mücadele gücünü de felç etmektedir. Cansel Malatyalı olayında da görüldüğü üzere yıllarca kendini emek mücadelesi içinde tanımlanmış bir örgütün çalışanının işten atılması ayıbı bir kenara kapısında direniş çadırının kurulduğuna ve pankartlar asıldığına şahit oluyoruz. Çürümenin özü-özeti aslında. Bu durumdan zerre utanmayan ve sıkıntı duymayanların şahsında net bir şekilde gözükmektedir.

Tablo böyleyken ve genel kurul kurgulanmış (doğaçlama bile değil!) bir tiyatro sahnesine dönüşmüşken 31 Mayıs-3 Haziran günleri anlamsız gelebilir. Ancak bu kürsünün esas sahipleriyle buluşmasını sağlamak böylesi bir yaklaşımla olamaz. Genel kurula az bir zaman kalmış da olsa hala yapılabilecek şeyler bulunmaktadır. Oda beylerini kendi sahalılarında teşhir etmek için tüm olanakları seferber etmek, örgüt içindeki tüm ilerici güçlerin boynunun borcudur. Çokça tekrar ettiğimiz gibi bu bir tercih değil zorunluluktur. Mücadele geçmişiyile dünya üzerindeki tek emekten yana “mühendis, mimar ve şehir plancı” örgütü konumundaki TMMOB’yi göz göre göre kaybetmek bu ülkenin devrimci, demokrat ve ilerici güçlerinin açıklayamayacağı bir yıkım olacaktır. TMMOB’nin geleneği onun fiziki varlığından öte anlamlar taşıdığı için bu kayıp “odaların elden gitmesinden” öte önemli bir mücadele dinamiğinin toparlanmasını imkânsız hale getirecek bir darbe alması olarak kabul etmek gerekiyor. Zira defalarca söylediğimiz gibi ücretli ve işsiz teknik elemanlar kategorik olarak işçi sınıfının bir bileşenidir.

Ara bir başlık olarak hâkim anlayışın hem muhaliflerine dönük düşmanca tutumunu hem de Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

yaşanan saldırılar karşısında nasıl kendi kabuğuna doğru çekildiğini göstermek açısından önemli bir gösterge olarak tutuklu üye ve öğrenci üyelerine karşı tutumunu da değinmek gerekiyor.

Son olarak +*İvme Dergisi* yayın kurulu üyesi ve inşaat mühendisi Barış Önal, +*İvme Dergisi* Ankara Bürosu’nun bulunduğu sokaktan gözaltına alınarak tutuklanması karşısında en ufak bir tepki göstermemiştir. Daha önce de benzer şekilde tutuklanan üyelerini görmezden gelenler bir kez daha sessiz kalmayı tercih etmişlerdir. Mevcut durum iki yönlü olarak hâkim anlayışı ele vermektedir. Kendisine muhalif olanların üzerine polisi saldırtmakta dahi sakınca görmeyenler politik nedenlerle tutsak edilmiş bir üyesini de “muhaliflik” süzgecinden geçirmekte kendi konumunu buna göre almaktadır. Düşmanın -ki kendinden olmayı düşman görmek TMMOB içinde çokça görülmektedir- düşmanını dost sayan bu anlayış, bu yolda polis şemsiyesi altına girmekte bile beis görmezken işin diğer ucunda siyasal kaçaklıkları durmaktadır. Sonuç bildirgelerinde esip gürleyenlerin iş ciddiye bindiğinde gösterdikleri kaypaklık onların koltuk sevdalarının bedeli olmasının yanı sıra burjuvazinin en temel davranış biçiminin bünyeye ne denli sirayet ettiğini açıkça göstermektedir. Tüm devrimci güçlerin üzerine acımasızca saldıranlar herkesi pazarlık ettikleri, sindirdikleri TMMOB bürokratları sanmasınlar, onurlu teknik elemanlar bu saldırıları çok iyi bilmekte, tanımaktadır. Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları olarak da bizler de TMMOB’nin bu sessizliğini kabul edilemez bulduğumuzu ve Barış Önal şahsında tüm tutsakları bir kez daha selamladığımızı belirtmek isteriz.

TMMOB Genel Kurulu yaklaşırken tüm samimi ilerici delegelere çağrımız, işçi sınıfının yüzyılları aşan çağrısını yinelemek olacaktır. Ve bir kez daha söylemek ve uzunca bir alıntı yapmak pahasına geçtiğimiz seçimlerde paylaştığımız temel ilkeleri tekrar ediyoruz:

“* Artan işsizlik ve çalışma yaşamındaki sorunlar ana sorundur. Yürütülen çalışmaların ana eksenini de bu gerçek oluşturmalıdır. Ücretli çalışan ve işsiz üyeler örgütümüzün tüm faaliyetlerinin odağı olmak zorundadır. Örgütümüzde son dönemde görülen, yüzünü sermayeye dönen anlayışla mücadele edilmelidir.

* Kapitalizmin azgın sömürüsüne karşı birleşik mücadele hattı hayatı bir önemdedir.

...

* Türkiye’de artan baskı koşulları bugün tüm muhalefeti hedef almaktadır. TMMOB devletin açık hedefi konumuna gelirken ülke genelinde de devrimciler sokak ortasında infaz edilmekte, hak arayanlara azgınca saldırılmakta, çıkartılan yasalar ve yönetmeliklerle örgütlenmenin önüne türlü setler oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bugün sınıflar mücadelesinin önüne örülen duvarları yıkmak muhalefetin önündeki en önemli görevdir. TMMOB’nin de bu görevde üzerine düşeni yapması onun muhalif kimliğini sürdürmesi açısından vazgeçilmezdir.

* Örgüt içi demokrasi TMMOB’nin geleneğine ve ülkemizde yaratılan devrimci değerlere yakışacak bir biçimde yeniden ele alınmalıdır. Örgütte oluşan merkezîyetçi bürokratik yapı yerine tabana inen, üyesine söz vermeyi bir lütf değil bir hak olarak gören bir yapı oluşmalıdır.

* Anti-faşizm ve anti-emperyalizm TMMOB’nin bugüne kadar taşıdığı en temel gelenekleridir. Bunlara sahip çıkmak için artık söz yetmemektir. Bu yönde harekete geçilmelidir.

* Mesleğimizi kastlaşmaya götürecek, yetkin mühendislik, belgelendirme ve onun tüm neoliberal türevleri reddedilmelidir ve bunlara karşı etkin bir şekilde mücadele edilmelidir.

* TMMOB’nin siyasal konumunun ötesinde anayasa ile tarif edilmiş kamusal görevleri de bulunmaktadır. Zaten örgütümüzü devletin hedefi haline getiren de bu görevler olmaktadır. Bu noktada geri adımlar kabul edilemez. Tersine daha etkin bir şekilde mesleklerimizin temel kuralları etrafında tüm mücadele biçimlerini içeren bir şekilde sürdürülmelidir.

* “Gençlik gelecektir!” örgütümüzün temel şiarlarından biri olarak dillendirilse de bunun gerekleri yerine getirilmemektedir. Bu yaklaşım aşılarak öğrenci örgütlülüklerine bakış yeniden ele alınmalı, öğrenci örgütleri örgütümüzün bileşeni olarak kabul edilmelidir.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları olarak, tüm emekçi mühendis, mimar ve şehir plancılarına ve ilericilere çağrımızdır:

...

* Hiçbir patron yönetici adayına oy vermeyelim. TMMOB bir sınıf örgütü olmayabilir ancak bu bizim sınıfsal tutum almamıza engel değildir. Eğer ki bu örgütün ezici çoğunluğu bizsek yönetimlerden bizi sömüren sınıfın temsilcilerini kazımak zorundayız.

...

* “Gericiler gelecek” tehditleri ile korkutulan demokrat unsurlar tarafından çağımızın en gerici unsurunun burjuvazi ve onun kokuşmuş düzeni olduğu iyice anlaşılmalıdır. Yaşadığımız tüm sorunların arkasında yatan bu düzen ve onun temsilcileri vardır. Burada bir orta nokta yoktur her türlü liberal unsur bizim sınıfsal düşmanımızdır.

* TMMOB bünyesinde “yetkin mühendislik” konusunda net bir tutum bildirmemek artık bir alışkanlık haline gelmiş durumdadır. Yetkin mühendislik ve onun her türlü türevi kapitalizmin yeni bir sömürü kapısıdır. Bu sömürünün karşısında tutum almayan herkes sermayenin safında yer almaktadır. Bu anlayışa oy verilmemelidir.

...

* Kürt halkına ve onun mücadelesine kin kusan sol maskeli şovenistlere oy vermeyelim. Halkların kardeşliği mücadelesi için ellerimizi birleştirelim.” (Seçimlerde patronlara oy yok! -TMMSP Ocak 2010)

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları

“Savunmaya özgürlük!”

16 Mayıs 2012

tarihinde “Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” tamamı avukatlardan oluşan altı AKP’li milletvekili tarafından Ceza Muhakemeleri Kanunu’nun 188. maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılmak üzere Adalet Komisyonu’na sunulmuştur. Kanunun 5. maddesi şöyledir:

“Ancak cumhuriyet savcısının esas hakkındaki mütalaasının zorunlu müdafinin de hazır bulunduğu duruşmada açıklanmış olması veya mütalaanın zorunlu müdafie yazılı olarak tebliğ edilmiş olması durumlarında, çocuklar hakkında görevlendirilmiş olanlar hariç olmak üzere hukuken kabul edilebilir bir mazereti olmayan zorunlu müdafinin yokluğunda da karar verilebilir.”

Bu kanun teklifiyle AKP’nin başat hedefi ceza yargılamasının kurucu ayağı olan “savunma”yı tamamen yargılamanın dışına itmek ve savunma hakkını ortadan kaldırmaktadır. Ancak, savunma hakkını katletme operasyonu bu kanun teklifi ile başlamamıştır. Önce mesleki faaliyetleri ve müvekkilleri nedeniyle Kasım ayında 41 avukat tutuklanmış ve bu avukatların evleri, büroları gece yarısı basılarak dava dosyalarına, bilgisayarlarına el konulmuş ve “müvekkil” ve “iş” seçme özgürlüğümüzün olmadığı bu tutuklama terörüyle bizlere hatırlatılmıştı.

30 Aralık 2011 tarihinde kanunlaşan ve savunmaya yapılan bir diğer saldırı ise hükümlüler ile avukat görüşlerinin İnfaz Hâkimliği’nce altı aya kadar yasaklanabilmesi ve avukatın müvekkiline getirmiş olduğu -ve başkaları tarafından okunması kesinlikle yasak olan- belgelerin okunmasıydı. Bu kanunla birlikte, hapisane idareleri tamamen keyfi tutumlarla hükümlüleri ve avukatlarını bu kanunu kullanarak cezalandırmaya başlamış hatta avukat görüş odalarına kamera takacak kadar pervasızlaşmışlardır.

Kanun teklifi ile birlikte savunmaya yapılan bu üçüncü saldırı, bu hakkı yok etmekten başka bir şey değildir. AKP hükümeti evrensel hukukun temel prensiplerini ve Anayasa’nın 36 maddesiyle güvence altına alınan, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarıncı tanınması zorunlu olan bu hakkın katlinin vacip olduğuna karar vermiş ve düğmeye basmıştır.

Silahların eşitliği ilkesi gereğince iddianameyi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://raney.org>

hazırlayan, kişinin yargılanmasını sağlayan ve yargılama sonunda mütalaasıyla cezalandırılmasını isteyen “sav”a karşı, sanığa da “savunma hakkı” tanınmıştır. Bu aynı zamanda adil yargılanma ilkesinin bir gereğidir.

Bu teklif kanunlaştığında ceza yargılamasında savcı mütalaasını verir vermez mahkeme derhal ceza tesis etme yoluna giderek “son savunma” hakkını gasp edecektir. Böylece sanığın avukatla temsil edilmesi fiilen ortadan kalkacak ve faşist yargılama usulleri ceza yargılamasında bir virüs gibi yaygınlaşacak ve artık işlevini yitirmiş savunmaya ihtiyaç kalmayacaktır. Kısıtlılık kararlarıyla dava dosyalarında hükümlülüklerini ilan eden savcılardan sonra, bu tasarı kanunlaşırsa hâkimler de deyim yerindeyse kendileri çalıp kendileri söyleyecek ve halkın üzerine âdeta ceza yağdıracaklardır. Bugün çarpıtılan delillerle, kolluk tarafından hazırlanan bilgi notlarıyla ceza verenler, yarın sanığın ifadesine dahi gerek duymadan, savunmasını almadan ve müdafinin savunma yapmasını beklemeden hüküm tesis edeceklerdir.

Unutulmamalıdır ki “savunma” insanın insan olmasından kaynaklanan ve insanlık tarihi kadar eski bir temel hakkıdır. Savunma hava gibi su gibidir. Varsa, varlığı hissedilmez ama eğer yoksa insanlık nefes alamaz, vücut bulamaz hale gelir. Bu nedenle sıranın bize geleceği günü beklemeden bu büyük saldırıyı bloke etmek ve tarihin çöplüğüne göndermek zorundayız.

Av. Zeycan Balcı Simşek

Metin Lokumcu'nun katillerinden hesap sormak için mücadeleye!

Bundan 1 yıl önce AKP hükümetinin şefi Tayyip Erdoğan miting için geldiği Hopa'da protesto edildi. Polis protestoyu gerçekleştiren kitleye tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdı. Saldırıya rağmen Hopalı emekçiler direndiler. Bu direniş nedeniyle saat 11.00'de başlaması gereken miting, ancak saat 14.00'te başlayabildi. Miting sürerken de ara sokaklarda çatışmalar sürdü.

Bu direniş sayesinde Hopalı emekçiler mitingin yapılacağı alana girdiler. Kolluğun kullandığı yoğun gazdan etkilenen Metin Lokumcu kalp krizi geçirdi. Kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. 31 Mayıs 2011 Metin Lokumcu'nun ölümsüzleştiği gün olarak kayıtlara geçti.

Tayyip Erdoğan yaşanan direnişi "Eşkılar Hopa'ya inmiş haberimiz yok. Bunların pankartında 'Tek yol sokak tek yol devrim!' yazıyor" dedi. Metin Lokumcu'nun katledilmesine ilişkin olarak tek söz söylemedi. Olayı duymamış gibi davrandı.

Devlet Bakanı Hayati Yazıcı, Metin Lokumcu'nun öldürülmesine ilişkin olarak açıklamalarda bulundu. Devlet terörünü savunan Hayati Yazıcı olaylarda güvenlik zaafiyeti ve yeterince önlem alınmadığını belirtti. Ardından Hopalı emekçilerin direnişini bir suç örgütünün işi olduğunu ifade etti. Olaylar polisin vahşi saldırısıyla başlamamış gibi konuşarak şunları söyledi: "Bunun sınırı, bir başka insanın hak ve özgürlük alanına müdahale etmemektir. Taş ve sopalarla bir eylem ortaya koymak bir hak ve özgürlük olarak nitelenemez. Kanunların suç saydığı bir davranış biçimidir. Hopa'da olaylar budur. Bir suç örgütü taş ve diğer araçlarla seyahat yapma özgürlüğü ve miting yapma özgürlüğünü engellemeye kalkmıştır. Hiç utanmadan nezaketsizce Başbakanımızın da içerisinde bulunduğu otobüsü taşıma cüretini gösterebilmişlerdir. Bir polisimiz yaralanmıştır. Bunlar üzüntü vericidir."

Yapılan bu açıklamalar çevre konusunda duyarlı olan; çayına, suyuna, toprağına sahip çıkan emekçileri "bir suç örgütü" üyesi olarak göstermeye yönelikti. Hayati Yazıcı, polisi Metin Lokumcu'yu niye katlettiği

31 Mayıs 2011 / Hopa

konusunda sorgulamıyor, protesto eylemine katılan Hopalı emekçileri neden gözaltına alınmadığı noktasında suçluyor. Tayyip Erdoğan, Hayati Yazıcı ve AKP'nin öne çıkan diğer görevlileri bir polisin yaralanmış olmasını dile getirirken Metin Lokumcu'nun katledilmesini ise onaylıyorlardı.

Sermayenin faşist devletinin tarihi katliamlar tarihidir. Bu topraklarda komünistleri, devrimcileri, muhalifleri hedef alan sayısız katliamlar yaşanmıştır. Tüm bu katliamın kaynağı burjuva sınıf egemenliğidir. Kapitalist düzen ve burjuva sınıf devleti ayakta kaldığı sürece ilerici ve devrimcilere, işçi, emekçilere yönelik katliamlar sürer gider.

Tarih sayfalarında mücadeleci kimlikleriyle yer alanlar hiçbir zaman unutulmamıştır. Kuşkusuz ki, Metin Lokumcu da unutulmayacaktır. Dünden bugüne sınıf savaşımında birçok komünist, devrimci ve ilerici mücadeleyi emekleriyle büyütmiş, bu uğurda yaşamını yitirmiştir. Bu inançla ölümsüzleşen yiğitlerin anısını devrimci sınıf mücadelesinde yaşatmak sınıf devrimcilerinin temel görevleri arasında yer almaktadır.

Tüm bu cinayetler, kirli operasyonlar, kitlesel katliamlar, provokasyonlar, işçilerin ve emekçilerin birleşik mücadelesinin önünü kesmek, bu baskı ve kölelik düzenini, kapitalist sömürüyü sürdürmek içindir. Ölüm kusan sermaye devletinin hesaplarını boşa çıkarmak, tüm katliamların hesabını sormak için tutulması gereken yol, birleşik, kitlesel devrimci sınıf mücadelenin yürütülmesidir. <https://rantey.org>

Orhan Kavcı yoldaşı kaybettik!

Ölüm aramızdan bir dostumuzu ve yoldaşımızı daha aldı. Yaklaşık üç yıldan beri amansız bir hastalıkla mücadele veren arkadaşımız, dostumuz, ağabeyimiz ve yoldaşımız Orhan Kavcı 17 Mayıs 2012 Perşembe günü, yakalandığı amansız akciğer kanserine yenik düşerek 57 yaşında aramızdan ayrıldı. Orhan ağabeyimiz 18 Mayıs Cuma günü Ankara'da Elvan Köy Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Uzun yıllar devrim mücadelesi içerisinde aktif olarak yer almış, cezaevlerine girmiş, Ankara'nın önemli metal fabrikalarında çalışarak örgütlenme faaliyeti yürütmüş olan Orhan Kavcı mücadeleyle bağı koptuktan sonra da devrim ve sosyalizm davasına olan inancını hiçbir zaman yitirmeyerek devrimcilerin ve devrim mücadelesinin her zaman yanında yer almıştır. Yeniden bağ kurulduğunda ise hastalığına rağmen çalışma içerisinde yer alan emekli metal işçisi Orhan ağabeyimiz MİB (Metal İşçileri Birliği) çalışması yürüterek elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmıştır. Aramızdan ayrılıp sonsuzluğa uğurlandığı güne kadar da devrimci coşkusu ve heyecanından hiçbir şey yitirmemiştir.

Bugün birçok insanın devrim mücadelesinden uzaklaşarak düzene teslim olduğu, bir süre mücadele içerisinde yer almış bir dizi insanın mücadeleden uzaklaştığında selam dahi vermediği bir dönemde senin bizlere bir dost, bir ağabey ve bir yoldaş sıcaklığında kucak açışın devrim ve sosyalizm mücadelesi sürdüğünce aklımızdan silinmeyecek. Senin heyecanının ve kararlılığın yakalandığın amansız hastalığa inat bir şeyler yapma isteğin, bugün bizlere verdiğimiz mücadelenin önemini bir kez daha kavratıyor. Tüm zorluklara rağmen istenildiğinde her bir insanın mücadeleye katkıda bulunabileceğini senin yaptıkların ve bizler için oldukça değerli olan katkıların üzerinden sen bizlere bir kez daha göstermiş oldun. Ve bizler senin ve senin gibi yüzlerce insanın devrim mücadelesine sunduğu katkılarla uğruna savaştığımız sosyalizm davasını zafere taşıyacağız.

Bugün sen bedenlen aramızda yoksun. Bizler de bir dost ve yoldaşımızı yitirmenin acısını yaşıyoruz. Ancak devrim mücadelesi devam ediyor. Bizler sınıf devrimcileri olarak senin de uğruna mücadele ettiğin, bedel ödediğin devrim ve sosyalizm davasını zafere taşıyacağız. Seni unutmayacağız. İşçi ve emekçilerin yaşamlarını köleleştiren sermaye iktidarına karşı verdiğimiz mücadelede hep kalbimizde olacaksın.

Hoşçakal Orhan yoldaş...

Ankara'dan komünistler

BDSP'den TOGO işçilerine ziyaret

Ankara BDSP, TOGO Ayakkabı fabrikası önünde devam eden direnişin 24. gününde (23 Mayıs) TOGO işçilerine bir ziyaret gerçekleştirdi.

Fabrika önünde buluşan BDSP'liler "Direnen işçiler yenilmezler. TOGO'da direniş kazanacak" yazılı ozalit açarak direniş alanına yürüdüler.

İlk olarak söz alan BDSP temsilcisi TOGO'da direnişin önemine vurgu yaptı. Sınıf hareketinin hayli zayıf olduğu Ankara'da böyle bir direnişin yaratacağı imkanlara değinen temsilci TOGO işçilerinin yalnız olmadığını söyledi. "Bu direnişi BDSP olarak sahipleniyoruz, Direnişiniz direnişimizdir" diyen BDSP temsilcisi dört bir yanda devam etmekte olan direnişleri örnek vererek BDSP'nin de işçi sınıfının bir parçası olduğunu söyledi. Başka bir sınıf devrimcisi BDSP'nin kim olduğundan ve neleri savunduğundan bahsetti. TOGO direnişine dair birçok öneride bulunan sınıf devrimcisi direnişin kazanması için neler yapılabileceğini sıraladı. Ailelerin de bu sürece katılması gerektiği belirtilerek bir dayanışma gecesi yapılması fikri ön plana çıkarıldı. Ardından Deri-İş Eğitim ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı Eren Korkmaz söz aldı. Direniş sürecinden bahseden Korkmaz, destekleri nedeniyle BDSP'ye teşekkür etti. Direnişçi işçi Cengiz Karagöz ise şöyle konuştu: "Hayatın, sınıf dayanışmasının ne olduğunu burada anladık. Burası bir okul, Bir hayat üniversitesi oldu bizim için."

Desteklerin ve ziyaretlerin önemine vurgu yapan TOGO işçisinin ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu işçilere kısa bir dinleti sundu. Hep beraber çekilen halayların ardından sloganlar eşliğinde ziyaret sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

23 Mayıs 2012 | Ankara

23 Mayıs 2012 | Ankara

İşçiler TOGO önündeydi!

17 Mayıs 2012 | Ankara

TOGO işçileri 17 Mayıs günü İzmir Caddesi üzerindeki TOGO mağazasının önünde patronu teşhir ettiler.

Dağıttıkları bildirilerle çevredeki insanlara yaşadıkları süreci anlatan TOGO işçileri, etraftan izleyen emekçilerin de desteğini aldılar. Sloganlar eşliğinde süren bildiri dağıtımının ardından bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Deri-İş Sendikası adına okunan açıklamada, TOGO fabrikasının bugünkü durumunu işçilerin emeğine borçlu olduğu, fabrikada kullanılan kimyasallar yüzünden birçok işçinin sağlık sorunları yaşadığı, tuvaletin kapılarının kapatılıp işçilerin insani ihtiyaçlarını gidermesine bile engel olduğu dile getirildi. 35 işçinin tam da bu koşullardan kaynaklı sendikalı oldukları için kapı önüne konulduğunun vurgulandığı açıklamada, TOGO işçilerinin ODTÜ karşısındaki fabrika önünde onurlu bir mücadele verdikleri söylendi. Ayrıca TOGO patronunun içeriye, araba pencerelerini kartonla kapatarak işçi aldığını ve bunları kayıt dışı çalıştırdığı ifade edildi. Yasal haklarını kullanarak sendikaya üye olan işçiler, işten atıldıktan sonra başlattıkları direniş sürecinde üç kez gözaltına alındıklarını ve çeşitli baskılara maruz kaldıklarını aktararak, buna rağmen onurlu direnişlerini kararlılıkla sürdürdüklerini belirttiler. İnsanca çalışma ve yaşam koşulları talep eden işçiler, direnişe destek çağrısı yaptılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

TOGO'da işçi- gençlik dayanışması

23 Mayıs günü TOGO işçilerine destek ziyaretinde bulunan ODTÜ Bilgisayar Mühendisliği mezunları işçilerle direniş üzerine sohbet ettiler.

"İşçi-gençlik el ele mücadeleye!" sloganının yükseltildiği ziyaret boyunca deneyimler paylaşıldı. Mezuniyet kıyafetleriyle alana gelen öğrenciler işçilerle hatıra fotoğrafı da çektiler. Dil-Tarih öğrencileri de 22 Mayıs günü gerçekleştirdikleri ziyaretle işçilere moral verdiler.

"TOGO işçisi yalnız değildir" pankartıyla alana gelen öğrenciler sloganlar attılar. Bu ziyaretten de oldukça mutlu olan işçiler öğrencilere bir kez daha teşekkür ettiler.

Kızıl Bayrak / Ankara

CEHA işçileri: Üretimden gelen gücümüzü kullanmalıyız!

Kayseri Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan CEHA Büro Mobilyaları'nda çalışan işçiler Birleşik Metal'de örgütlenmelerinin ardından patronun çok yönlü saldırılarına maruz kaldılar. Tüm saldırılara rağmen mücadelelerini sürdüren işçilerle yaşadıkları süreç üzerine konuştuk...

Fabrikada yaşanan işten atma saldırıları nedeniyle işçilerin isimlerini yayınlamıyoruz.

- Sendikalaşma sürecinizi anlatır mısınız?

1. işçi: Bizim fabrikada çalışma şartlarımız ağırdı. Bazı arkadaşlar sendikalı olmanın yararlarını ara molalarda ve dışarıda buluşmalarda anlatıyorlardı. Bir süre sonra sendika arayışımız başladı. Gittik Ankara'ya Anadolu Şube ile görüştük. İçerde çalışmalarımızı sürdürdük. Sonra yetkiyi alacak kadar üyeyi geçince topluca Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olduk.

2. işçi: Sendikalı olma fikri önceleri çok azımızda vardı. Ama düşük ücretler canımıza tak etmişti. Asgari ücrete talim ediyorduk. Üstelik çalışma koşullarımız da çok ağırdı. CEHA içinde nedensiz bölüm değişiklikleri artık bıktırıcı olmaya başlamıştı. Pozisyon dışında işçi çalıştırma artmıştı. Sendikalaşma düşüncesi bu meselelerden dolayı büyümeye başladı. Bazı arkadaşlar da bu yönde düşüncelerini söylemeye başladılar. Patronun öğrenmemesi için dikkatli davrandık. Yeterli sayıya ulaşınca notere gittik ve sendikaya üye olduk.

- CEHA patronunun baskıları artıyor. Aynı zamanda işçileri bölmeye çalışıyor. Bu konuda ne söylemek istersiniz?

1. işçi: Patron Çerkes olduğunu söyleyerek, ben de dahil tüm Çerkes arkadaşları etkilemeye çalışıyor. Patron için çalışmayı sanat haline getirmiş emekli bir sendikacıyı getirtip yemekhanede sendikaların ne kadar kötü olduğunu anlattırıyor. Aynı türden sendika ağalarını gazetelerde konuşturup, gazeteyi bedava dağıttırıyor. Arkadaşımızı üçer beşer işten çıkarıyor. Sendikamızı bölücü olarak damgalamaya çalışıyor. Oysa biz işçiler ister Çerkes, ister Türk, ister Kürt olalım meselelerimiz ortak. Patron Çerkes olduğunu söylüyor ama daha bir Çerkes işçiye beş kuruş fazla

maaş vermiş değil. Asıl patronun yaptığı bölücülüktür.

2. işçi: İşçileri milletine, dinine, mezhebine göre bölmeye çalışmak patronların kullandığı bir şeydir. Patronlar çıkarları ortak olan hangi millettten, mezhepten, dinden olursa olsun birleşirler. Onları birleştiren ortak çıkarlarıdır. Ama biz işçilerin birlik olmasını istemezler. Birlik olmayınca aramızda, bizi kolayca yöneteceklerini bilirler. Bizim patron da bu yolda epey çaba gösteriyor. İşten çıkarmaları artırarak sürdürüyor. Ama nafiye...

- Patron CEHA işçilerinin kandırıldığını söylüyor. Ne dersiniz?

1. işçi: Patrona göre biz işçilerin aklını bazı mihraklar karıştırıyor. Kardeşim biz çocuk muyuz? Sendikalı olmak bizim kararımızdır. Artık bu işe ailelerimiz de omuz veriyor. Yaptığımız toplantıya katılan yüzlerce akrabamız, çocuğumuz bu durumun kanıtıdır.

2. işçi: Sendikalı olmak bizim kararımızdır. Kimse bizi kandıramaz.

- CEHA işçileri organize cehenneminde çalışan işçilere de yol gösteriyorlar aynı zamanda...

1. işçi: Bize şu söylenmektedir: İşinizin olduğuna dua edin, gerisini boş verin. Bir işte çalışmak işsizler için şans olarak görülebilir. Patronların işsizliği kendileri için fırsata dönüştürmesine izin vermek işsizliği önler mi? Patronlar, işsizlik sebebiyle herkesi ellerinden gelse asgari ücretle çalıştırmak istiyor. Biz CEHA işçileri hak arayarak, örgütlenip sendika üyesi olarak işsizler için de mücadele etmiş oluyoruz. Sendikacı takımının ihanetinin kol gezdiği Kayseri'de, sendika üyesi işçi arkadaşların gözü de bizde.

2. işçi: Emeginin karşılığı verilmiyorsa işçi hakkını arar. Hem sendikasını da arar. Çünkü sendika hak arama aracıdır. Bunun için örnek olduk organize. Organizede çok az işçi sendikaya üye. O sendikalar da patronek yana çalışıyorlar. Patron ne diyor o oluyor. Hatta hakkını arayan işçiye en az patron kadar kızıyorlar. İşçiler bu patron yanlısı sendikacılıktan bıkmışlar. Bizim çıkışımız onlar için de umut...

- Bakanlık yetkiyi onaylarsa patron itiraz etmeye hazırlanıyor. Organizede bir yürüyüş yaptınız. Kayseri'de 1 Mayıs'a katıldınız. Ama hala patron için hayati olan üretimden gelen gücünüzü kullanmadınız. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

1. işçi: Bakanlık ayak sürüyor. Dediğiniz doğru, patron yetkiye itiraz etmeye hazırlanıyor. Organize'de yürüyüş iyi oldu. 1 Mayıs'a katıldık ama sayımız azdı. Çünkü hala korkuyu tam olarak kıramadık. Ayrıca hala üretimden gelen gücümüzü de kullanmadık. Bu iş sabır işi ama beklemek bizi yormaya başladı. Ama ben yine de birliğimiz sürdüğü sürece, üretimden gelen gücümüzü kullanırsak tüm oyunları boşa çıkaracağımıza inanıyorum.

2. işçi: İşçi gücünü yasalardan almaz. Haklılığından alır. Biz haklıyız. Yasalar, ücretsiz PDF kitap Arşivi: <https://rantey.org>

aleyhimizde... Patronun ayak oyunları bitmiyor. Organizede yürüdük, 1 Mayıs'ta alandaydık. Bunların hepsi iyi... Ama üretimden gelen gücümüz patronun tüm manevralarını boşa çıkarmak için en büyük şansımızdır. Bir fabrikadaki iş örgütlülüğümüzü büyütmemiz gerekiyor. Tabi ki, asıl gücümüz olan üretimden gelen gücümüzü de kullanmamız gerekiyor.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Billur Tuz'da örnek dayanışma

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Billur Tuz'da işten atılan işçilerin direnişi sürüyor.

Sabah 06.30 akşam 18.30 saatleri arasında fabrika önünde bekleyen işçiler ilk günkü kararlılıklarının devam ettiğini ifade ediyorlar. Öğle yemekleri, Deri-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan ve Menemen'deki fabrika önünde direnişleri devam eden Savranoğlu Deri işçileri tarafından getirilen işçiler aynı sofrada yemek yiyorlar. Billur Tuz işçileri de Savranoğlu işçilerinin her eylemine destek vererek dayanışma içerisinde olduklarını gösteriyorlar. Türk-İş'in direnişçi işçilere verdiği gıda desteği de sürüyor. Ayrıca Billur Tuz işçilerinin çayları da Çiğli Organize'de kurulu bulunan ve Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlü olan Alliance One tütün fabrikası işçilerinden geliyor. Her 3 fabrikanın işçilerinin bu dayanışması direnişin ilk başladığı günden beri sürüyor. Bu sınıf dayanışması da işçilere yalnız olmadıklarını hissettiriyor.

Billur Tuz işçileri Türkiye'de süren bütün direnişlerin en önemli ihtiyacı olan sınıf dayanışmasının daha fazla olmasını istiyorlar.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Avrupa Serbest Bölgesi'nde ilk grev, ilk kazanım...

11 Mayıs'ta patronun uzlaşmaz tutumları karşısında taleplerinin arkasında durarak greve çıkan Epta işçilerinin kararlılığı sonuç getirdi. Birleşik Metal-İş Sendikası patronla toplu iş sözleşmesini imzaladı. Epta patronu ile Birleşik Metal İş Sendikası arasında 1 Nisan'dan itibaren geçerli olacak şekilde 3 yıllık sözleşme imzalandı.

Grev uygulamasının başladığı güne kadar "ben ikramiye yerine performans uygulaması yaparım,

sendikal izinleri vermem ve esnek çalışma uygulamam" diyerek işçilerin karşısına çıkan Epta patronu, işçilerin ve sendikanın kararlı tutumu karşısında geri adım atmak durumunda kaldı. İşçilerin de ifade ettiği gibi "sendikalı çalışmak istiyoruz! patronun iki dudağının arasından kurtulmak istiyoruz!" söylemlerinde kendini gösteren mücadele talebi bu geri adımla başarı ile sonlandırıldı.

Sözleşme sürecinin tıkanmasının temel nedeni olan idari maddelerde şunlar karara bağlandı:

- Telifli çalışma adı altında esnek çalışma uygulamasının olduğu fabrikada bundan sonra esnek çalışma sel, yangın gibi zorunlu nedenler dışında uygulanamayacak.
- Temsilci izinleri tam olarak uygulanacak. Anlaşılan ekonomik maddeler ise şöyle:
- Birinci yıl için toplamda 140 lira zam.
- İkinci yıl enflasyon artı 1.5 ikramiye
- Üçüncü yıl ise enflasyon artı 2.5 ikramiye uygulanacak.
- İki bayramda da olmak üzere, bayram parasının yanısıra eğitim yardımı da uygulanacak.
- İşçilere geriye dönük 600 lira ödenecek.

Mücadele sürüyor sıra diğer fabrikalarda

Epta'da bundan sonraki süreci işçilerin iç bütünlüğünü ne kadar sağlamlaştırdığı belirleyecek. TİS'le birlikte Avrupa Serbest Bölgesi'ne ilk defa sendikayı taşımanın haklı gururunu yaşayan işçiler ve sendikanın önünde yeni görevler var. Birleşik Metal-İş Trakya Şubesi'nin TİS görüşme sürecinde olduğu Daiyang-SK Metal işçileri ile patron arasında çetin geçeceği görünen süreç de diğer yandan devam ediyor. Yine uzun yıllardır örgütlülüğün bulunduğu Aryıldız fabrikasında ise işçilere hiçbir teklifte bulunmayan patron "arabulucuda teklifimi vereceğim" dedi. Şu an arabulucu süreci başladı.

Kızıl Bayrak / Trakya

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Penta'da seçime doğru

Birleşik Metal-İş Sendikası'nda 4 yıldır örgütlü olan Penta fabrikasında 25 Mayıs Cuma günü temsilcilik seçimleri yapılacaktır.

Sendikanın son genel kurulunda tüzükte yapılan değişiklik sonrası temsilcilik seçimleri için TİS'in imzalanmasından sonra en az 6 ay geçmesi kararlaştırılmıştı. Bu karara gerekçe olarak temsilcilerin sözleşme süresinde "yıpranması" gösterilmişti.

Penta'da toplu iş sözleşmesi Birleşik Metal'in bürokratik dayatmalarıyla işçilerin iradesi çiğnenerek imzalanmıştı. Öyle ki oluşturulan TİS komisyonu 3-4 kez toplanmış biri taslak hazırlanması için diğerleri de ileri eğilimleri bastırmak içindi. Uzlaşmacı-icazetçi anlayış burada da kendini göstermiş, mücadele etmek yerine komisyonun hazırladığı taslağın çok gerisinde bir sözleşme imzalanmıştı. Penta'da temsilcilik seçimleri böyle bir tabloda gerçekleşecek.

Metal İşçileri Birliği de Penta Temsilcilik Seçimi Özel Sayısı çıkartarak fabrikaya dağıtımını gerçekleştirdi. Özel sayıda Metal İşçileri Birliği'nin programı çerçevesinde sınıf sendikacılığı için mücadeleyi büyütme çağrısı yapılırken, "söz, yetki, karar işçilerindir" ilkesinden hareket ederek temsilcinin görevlerini anlatan yazılar ve Birleşik Metal-İş temsilcinin el kitabından "sendika temsilcisi kimdir?" yazısıyla temsilcilik konusu çok yönlü olarak işlendi. Taleplerin hayata geçmesi için taban örgütlülüklerini kurmaya ve güçlendirmeye çağrı yapılan özel sayı Penta işçilerine ulaştırıldı.

Ümraniye Metal İşçileri Birliği temsilcilik seçimlerine kadar farklı araç ve çalışmalarla müdahalesini sürdüreceğini açıkladı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Soda Sanayi’de 530 işçi grevde

Petrol-İş Sendikası Mersin Şubesi’nin örgütlü olduğu Soda, Kromsan ve Tuz İşletmeleri’nde çalışan 530 işçi 18 Mayıs sabahı greve çıktı.

Adana ve Mersin’de kurulu işletmelerde 530 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin tıkanması sonucu alınan grev uygulama kararı Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın’ın katılımıyla hayata geçirildi. Her iki fabrikaya da “Bu işyerinde grev vardır” pankartını asan işçiler haklarını alma kararlılıklarını dile getirdiler.

Aylık ortalama ücretin 1562 TL olduğu işyerinde, sendikanın bir yıl için 350 TL/Ay olan ücret artışı teklifine karşı patron 156 TL/Ay teklifinde bulundu. Vardiya ve gece primi, üçlü paket ve ilk giriş ücreti maddelerinde de anlaşma sağlanamadı.

İnşaattan düşen işçiler öldü

İzmir Çiğli’de inşaatın 4. katında çalışan Yaşar Beydüz (31) dengesini kaybederek düştü. Arkadaşları tarafından Kent Hastanesi’ne kaldırılan Beydüz kurtarılamadı.

İnşaat sektöründe işçi ölümlerinin büyük bölümü yüksekte düşme sonucu yaşanıyor. İskeleler ve kat kenarlarında çalışan işçilerin güvenlik tedbirleri ya alınmadığı ya da tam olmadığı için yeni ölümlere davetiye çıkıyor.

Antalya ve Osmaniye’de iş cinayetleri

Antalya’nın Alanya ilçesinde, belediyeye ait atık su boru hattı döşemesinde dalgıç olarak çalışan 28 yaşındaki İbrahim Uysal girdaba kapılarak hayatını kaybetti. Kızılarpınarı Mahallesi Kleopatra Plajı açıklarında meydana gelen olayda, atık su boru hattı döşemesi yapan Bebe Yunus isimli teknede dalgıç olarak çalışan Uysal, su borusunun döneceği alanda teknenin atık su deposundaki kumu boşaltmak için denize girdi. Bu sırada girdaba kapılan Uysal’ın cesedi, arkadaşları tarafından denizden çıkarıldı.

Osmaniye’nin Bahçe ilçesinde EDAŞ Elektrik firmasında çalışan 26 yaşındaki Süleyman Bakır adlı işçi, arıza giderme çalışmaları sırasında elektrik akımına kapılarak hayatını kaybetti.

Arıza nedeniyle Bahçe ilçesinin Aşağı Arıcaklı

Köyü Ayran Mahallesi’ne giden Bakır, tamir için çıktığı elektrik direğinde akıma kapıldı. Arkadaşları ise, Bakır’ın hat güzergahı değişimi yapmak için EDAŞ’a ait elektrik arıza aracının kovaşına binerek direğe çıktığını, bu sırada ters akıma kapılmış olabileceğini söylediler.

Karaman’da iş cinayeti

Karaman’ın Hisar Mahallesi’nde bir inşaatla kalıpcı olarak çalışan Ramazan Taner (44), iskelede gerekli güvenlik önlemlerinin olmaması sonucu 5 metre yükseklikten yere düştü.

Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan Taner, Karaman Devlet Hastanesi’nde yapılan müdahalelere rağmen hayatını kaybetti. Geçtiğimiz hafta boyunca bir dizi inşaatla benzer iskele “kazaları” yaşanmış 3 işçi hayatını kaybetmişti.

Tamirhanede patlama

Antep’te bir oto tamirhanesinde meydana gelen patlamada 2 işçi öldü. Kolejtepe Mahallesi Göçerler Sokak üzerinde oto tamircilerinin bulunduğu bölgede faaliyet gösteren bir oto tamirhanesinde sanayi tüpünün patlaması sonucu 2 işçi öldü. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TOGO direnişiyle dayanışmaya

Sınıf devrimcileri TOGO direnişiyle dayanışmayı yükseltiyor. TOGO işçisinin sesini bulundukları alanlara taşıyan sınıf devrimcileri, bu hafta başından itibaren Tuzluca’yır’da dağıttıkları bildirilerle Mamaklı işçi ve emekçileri TOGO direnişine sahip çıkmaya ve direnişe destek olmaya çağırdılar.

Mamak İşçi Birliği (Girişimi) imzasıyla dağıtılan bildirilerde fabrika önünde direnişte olan TOGO işçilerinin sendikalı oldukları için işten atıldıkları anlatıldı. Direniş alanının yazılı olduğu bildiriler Tuzluca’yır medya ve Nato Yolu üzerinde sabah servis bekleyen işçilere ve otobüs duraklarındaki emekçilere dağıtıldı. Bildiri dağıtımları sırasında işçi ve emekçiler direnişe sahip çıkmaya çağrılırken ilgili olan işçilerle direniş üzerine sohbetler edildi.

Ayrıca sınıf devrimcilerinin 27 Mayıs Pazar günü TOGO işçileriyle Mamak İşçi Kültür Evi’nde gerçekleştirecekleri söyleşinin afişleri Tuzluca’yır ve Nato Yolu üzerindeki servis noktalarına ve otobüs duraklarına yaygın bir şekilde yapıldı.

Kızıl Bayrak / Mamak

TEDAŞ’ta polis terörü

5 Mart’tan beri direnişte olan Toroslar Elektrik Dağıtım AŞ (TEDAŞ) taşeron işçilerine 23 Mayıs günü iki kez polis saldırdı.

İlk olarak işçilerin direniş çadırına saldırıldı. “Kaldırım işgali” gerekçesiyle daha öncede çadıra saldıran polisin çadırı sökme girişimi işçilerin sahiplenmesi sonrasında gözaltı terörüne döndü.

Gözaltından çıkan işçiler TEDAŞ önüne geçerek Genel Müdür Mahmut Nimet Dalkır’la görüşmek istedi. Dalkır görüşmeyi reddedince işçiler TEDAŞ önünde yolu trafiğe kapatarak durumu protesto ettiler. Polis işçilere burada bir kez daha saldırarak 17 işçiyi gözaltına aldı.

TEDAŞ taşeron patronu işçileri bölmek için tek tek iş başvurusu yapmaları durumunda işe girebileceklerini söyledi. Bu bölme girişimini kabul etmeyen işçiler ana firma olan TEDAŞ’ın yetkilileri ile görüşmek istedi.

Gözaltı terörüne işçi aileleri de maruz kaldı. Polis, ikinci saldırı sırasında eylemde bulunan işçilerin eşlerine ve çocuklara dahi saldırmaktan geri durmadı.

Enerji işçileri iş bıraktı

Boğaziçi Elektrik Dağıtım Şirketi (BEDAŞ) bünyesinde çalışan enerji işçileri, 2 aydır ücretlerinin ödenmemesi üzerine 21 Mayıs günü iş bıraktı. 600 işçinin iş bırakmasının ardından, sayaç okuma ve açma-kapama servisleri durdu.

Enerji Sen yöneticilerinin BEDAŞ yetkilileri ile yaptığı görüşmeler de sonuç vermedi.

“Sokakları kazanmak lazım!”

Ankara’da 23 Mayıs grevine katılan emekçiler, taleplerini ve izlenmesi gereken mücadele hattını gazetemize değerlendirdiler...

- Grevle ilgili ne düşünüyorsunuz?

Eğitim-Sen 1 No’lu Şube üyesi: Bu kararı destekliyoruz. İlk defa okullarda ‘birlik, dayanışma ve mücadele’ bir üst perdeye çıkarıldı. KESK için iyi bir şey. Bu sadece KESK için değil bütün çalışanlar için iyi bir şey aslında. Alanlara geldiler. Diğer sendikalar da alanları gördüler. Tanıldılar. Sonuçta KESK’li olmayan arkadaşlarımız da var burada. Hepimiz için iyi oldu.

Eğitim-Sen 1 No’lu Şube üyesi Süleyman Biçer: Grevi olumlu buluyorum. Destekliyorum. Meşru bir eylem.

Haber-Sen üyesi Serpil Yalçın: Çok yerinde ve çok çok öncesinden alınması gereken bir karar ve destekliyorum. Sendikanın hep yanındayız.

SES üyesi Demet Elibol: Yerinde bir karar olduğunu düşünüyorum ve destekliyorum.

Kültür Sanat-Sen Ankara Bölge Başkanı Hülya Eryetli Erkol: Olumlu olduğunu düşünüyorum tabi ki. Önceden belliydi. Görünen köy kılavuz istemiyor. Grev hakkı verilmeyen toplu iş sözleşmesi literatürde olmaması gereken bir şey. Saçma sapan bir düzenlemedir ve bugün bunun doğruluğunu teyit etmiş ve görmüş oluyoruz. Sadece memurların alacağı % 3,5’lik bir zam içinmiş gibi düşünülüyor,

Ama aslında çalışanların özlük haklarıyla ilgili bir durum. Gerçekten çok ilerleme kaydetmesi gerekiyor bu ülkenin. Demokratikleşeceksek eğer bugün olduğumuzdan çok daha fazla gelişmemiz gerekiyor. Ülkenin, emekçinin emeği üzerinden ekonomi yapması hiç doğru bir şey değil.

BTS üyesi Bahar Karataş: Grev kararı yerinde de katılım çok az. Söylendiği kadar çok insan olmadığını görüyoruz. İş yerinde sarkık bıyıklısından cemaat

bıyıklısına, pos bıyıklısına kadar herkes söyleniyor, şikayetçi. Zamları çok az ve yetersiz buluyorlar. Kendi aralarında dile getiriyorlar memnuniyetsizliklerini. Bir sürü küfür ediyorlar arkalarından. Fakat işin içine örgütlü güç olarak katılmak girdiğinde korkuyorlar. Hükümet onların korktuğunu gördüğünde de böyle oluyor. Çok bile veriyor zammı. Böyle memura %1 bile fazla!

BES üyesi Nuran Çekikgöz: Alınması gereken, ama geç alınmış bir karar. Aslında iki sendikanın birleşerek almış olması güzeldi. 3. sendika da sonradan katıldı. Çok güzeldi. Bu kitle 2’ye 3’e katlanabilirdi. Fakat ben birilerinin oyunları olduğunu düşünüyorum. Biz de çok anlamadık. Sabah saat 9’dan beri çok güzel bir coşkuyla yürüdük. Bütün düşünceden insanlara kucak açan bir eylemdi, ama niye katılımların bu kadar az olduğunu anlamadık. Ortak karar alındı diye çok sevinmiştik. Çok güzel bir birlikteliktir, ama karanlık güçler yine böldü bizi.

BES üyesi Gülseren Aksoy: Bütün sendikaların bir araya gelip toplu grev yaptığını ben ilk defa görüyorum. Bence çok güzel bir karar. Memnunuz.

- Hakların kazanılabilmesi için KESK nasıl bir mücadele hattı izlemelidir?

Eğitim-Sen 1 No’lu Şube üyesi: Herkese gitmesi gerekiyor. Solcu, sağcı, muhafazakâr demeden herkese gitmesi gerekiyor. Herkesten olumlu cevap alacak diye bir şey yok, ama ‘Biz herkese gittik. Derdimizi anlattık.’ diyebilecek. Diğer türlü insanlarımıza uzak, mesafeli durursak mücadelemizde başarılı olamayız.

Eğitim-Sen 1 No’lu Şube üyesi Süleyman Biçer: Sokakları kazanmak lazım. Ciddi bir mücadele vermek lazım. Hak alıcı eylemlere yönelik adımlar atmak lazım.

Haber-Sen üyesi Serpil Yalçın: Bundan sonra daha çok meydanlarda olunması gerekiyor. Halka sıkıntıların daha net anlatılması gerekiyor. Daha farklı örgütlenme yolları denenmesi gerekiyor. Örgütlenmeyi arttırmak gerekiyor.

SES üyesi Demet Elibol: Aynı dili konuşmaları, birlik olmaları ve emekçi sendikaları desteklemesi gerekiyor. Birlik, beraberlik ve bunlarla beraber kuvvet olunması gerekiyor. Çoğunluğu sağlamak için aynı dili konuşmak gerekiyor.

Hülya Eryetli Erkol: Kararlı olması gerektiği gibi dik durması gerekiyor. Ki KESK her zaman öyle olmuştur. Biz sendika olarak sonuna kadar emekçilerin alinterinin arkasındayız.

TOGO işçisi Sabri Aydın: 17 senedir TOGO Ayakkabı fabrikasında çalışıyordum. Sendikalı olduğumuz için işten atıldık. Direniyoruz. Sonuna kadar direnmeye devam edeceğiz. Kazanacağız! Hem direnişimizi duyurmak hem de greve destek vermek amaçlı buraya geldik. Grevlerle, direnişlerle hakkımızı aramalıyız, arayacağız!

BTS üyesi Bahar Karataş: KESK’in 17 yıldır vermiş olduğu mücadele yerinde ve yeterli. KESK’in mücadelesinde, ödediği bedellerde bir eksiklik görmüyorum. İnsanları çok ciddi anlamda emek veriyor. Yaptıkları bence yeterli. Sorun halkın kendisinde, emekçilerde. Sindirilmeyi o kadar kabul

etmişler ki... KESK bence bundan önce nasıl devam ediyorsa bundan sonra da aynı şekilde devam etmeli.

BES üyesi Nuran Çekikgöz: KESK zaten atılabilecek adımları atıyor. Bu konuda ben oldukça doğru yolda olduğunu görüyorum. Devlet yanlı sendikaların bu konuda çok yönlü düşünmesi lazım. Gücümüzü bölerek hiçbirimizin kazanacağını zannetmiyorum. Kazanımlar her zaman ortak olacaktır. Ortak davrandığımızda gücümüz çok daha fazla katlanacaktır. Bunun bilincindeyiz. Ama bilincinde olmayanları bizim yanımıza davet ediyoruz.

BES üyesi Gülseren Aksoy: Genel greve doğru yolumuz açılıyor. Hükümet bu şekilde davrandığı sürece bu işin sonu o tarafa doğru gidiyor. Çünkü vekillere %300 zam yaparken memuruna %3,5 gibi komik bir zam yaparsa genel grev kapıda. Hükümet ‘memura zam verirken Yunanistan’a, İtalya’ya ya da İspanya’ya döneriz.’ diyor. Hayır. Biz maliye çalışanıyız. Bu ülkenin ekonomisini en iyi biz biliyoruz. O oradan hiçbir şey bilmiyor bence. Memuruna, emekçisine zam vermekle bu ülke batmaz. Çıkar. Bana verdiği zammı ben harcayacağım. Esnafın yüzü gülecek. Hükümet de vergisini alacak. Çark dönecek.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sağlıkta şiddete protesto

Dr. Ersin Aslan’ı anmak ve sağlık çalışanlarına yönelik şiddeti kınamak amacıyla her Salı gerçekleştirilen eylemler sürüyor.

Kocaeli

Kocaeli Tabip Odası, Dr. Ersin Aslan’ı anmak ve sağlık çalışanlarına yönelik şiddeti kınamak amacıyla Özel Konak Hastanesi önünde eylem düzenledi. Tabip Odası üyelerinin yanı sıra Özel Konak Hastanesi’nde çalışan sağlık emekçilerinin de katıldığı eylem öncesi Ersin Arslan için saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşu sonrası konuşan Tabip Odası Başkanı Kemal Keşmer, sağlıkta yaşanan olumsuzlukların nedeni olarak kendilerinin gösterilmeye çalışıldığını belirtti.

Adana

Adana-Osmaniye Tabip Odası üyeleri, sağlık çalışanlarına yönelik saldırıları protesto etti. Adana Numune Araştırma ve Eğitim Hastanesi önünde bir araya gelen doktor ve sağlık emekçileri beyaz önlük giyip, siyah kurdele takarak oturma eylemi yaptı.

Adana-Osmaniye Tabip Odası Başkanı Dr. Ali İhsan Ökten, Dr. Ersin Arslan cinayetinden sonra Tokat’ta saldırı sonucu Dr. Mehmet Cengiz Çepoğlu’nun eli ve burnunun kırıldığını hatırlattı.

SES, Türk Sağlık Sen ve Dev Sağlık-İş Adana şubelerinin de destek verdiği açıklamada Ökten, talepleri yerine getirilmediği sürece her Salı günü saat 12.45’te 15 dakikalık oturma eylemi yapacaklarını sözlerine ekledi.

Emekçiler grev a

23 Mayıs'ta greve çıkan kamu emekçileri çok sayıda kentte grev alanlarında birleşti...

Ankara

Ziya Gökalp Caddesi'nde buluştular. Burada gerçekleşen fiili mitingle hükümeti bir kez daha uyardılar.

Kolej kolu

Sabah saatlerinde okulların önünde toplanmaya başlayan Eğitim Sen 1 Nolu Şube üyeleri Ege Mahallesi'nden itibaren yürüyüş yaparak Kurtuluş Parkı'nda toplanan şube üyeleri ile buluştular. Eğitim Sen 1 Nolu Şube üyeleri coşkulu sloganlarla ve kitlesel kortejleriyle Kolej Meydanı'na geldiler. BES 1 Nolu Şube üyeleri de İtfaiye önünden Kolej Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdiler. Kolejde bulunan Çankaya Belediyesi'nin bahçesinde buluşan Tüm Bel-Sen 2 Nolu Şube üyeleri ve Çankaya Beldiyesi'nde örgütlü Genel-İş Sendikası üyesi belediye işçileri grev halayına durdular. Kolej Meydanı'ndan kamu emekçileri iki koldan yürüyüşe geçtiler. Ayrıca BDSP, YDSB, SDP/Devlis, Alinteri, Halkevleri, Kaldıraç, TKP 1920, ESP, EHP, ODAK da Kolej kolundan yürüdüler. 2000'i aşkın kitlenin miting alanına gelmesinin ardından coşulu ve kitlesel kortejleriyle SES Ankara Şube, BTS'de bu koldan alana giriş yaptılar.

YKM kolu

YKM/ Güvenpark'ta buluşan Eğitim Senliler Milli Eğitim Bakanlığı'na yürüdüler.

Milli Eğitim Bakanlığı'na gelindiğinde basın açıklamasını 2 Nolu Şube Başkanı Dengiz Sönmez yaptı. Açıklamada kamu emekçilerine yönelik AKP hükümetinin saldırıları teşhir edildi. Basın açıklamasının ardından tekrar kortej oluşturularak Ziya Gökalp Caddesi'nde yüründü.

Eskişehir yolu kolu

TOGO işçilerine gerçekleştirilen ziyaretin ardından Eğitim Sen 5 Nolu Şube, ODTÜ öğrencileri, TOGO işçileri Eskişehir yolunda yürüyüşe geçtiler.

“Hükümetin tercihi sermayeden yanadır!”

Bütün kamu emekçilerinin, ilerici ve devrimci güçlerin Ziya Gökalp Caddesi'nde buluşmasının ardından KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı, TTB Merkez Konseyi Başkanı Eriş Bilaloğlu, DİSK MYK üyesi Metin Ebetürk konuşmalar yaptılar. Konuşmaların ardından söz alan TOGO işçisi Ercan Kurban da direniş sürecini anlattı,

Eylemden notlar:

* Eyleme 5 bini aşkın kişi katıldı. Eğitim Sen şubelerinin greve güçlü katılımı dikkat çekerken BES ve SES'in katılımının 21 Aralık grevinin gerisinde kaldığı gözlemlendi.

* Çankaya Belediyesi'nde uğradıkları hak gasplarına karşı önümüzdeki günlerde süresiz açlık grevine başlayacak olan belediye işçileri 400'ü aşkın katılımları ve coşkulu kortejleriyle dikkat çektiler.

* BDSP eyleme “Sosyal yıkım saldırılarına karşı genel grev genel direniş!” pankartı arkasında kızıl flamalar ile katıldı. Alanda ayrıca *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı gerçekleştirildi.

*İMO önünde direnişini sürdüren Cansel Malatyalı'ya kürsüden söz verilmemesi üzerine mitingin bitimine yakın gerginlik yaşandı.

İzmir

Grev, Basmane Meydanı'na kitlenin akın akın gelmesiyle başladı. İşyerlerinden pankartlarıyla gelen emekçiler, davul, zurna ve halaylar eşliğinde Basmane Meydanı'nda yürüyüşe geçmek için kortejler oluşturdu. Basmane Meydanı'ndan başlayan yürüyüş, 1. Kordon ve Konak Pier Köprüsü'nden geçilerek, miting alanı olan İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne kadar sloganlar, marşlar eşliğinde sürdü.

En önde KESK Şubeler Platformu'nun pankartı açıldı. Arkasından da Eğitim Sen'in kitlesel ve coşkulu kortejleri davul zurna ve sloganlar eşliğinde yerini aldı.

Eğitim Sen'in arkasından Taşıtlar, Şirinyer, Çakabey, Konak ve daha birçok vergi dairesinden emekçilerin yer aldığı BES yürüdü. Ardından sırasıyla coşkulu kortejleriyle Haber Sen, Kültür Sanat Sen, BTS, ESM, Yapı Yol Sen, Tarım Orkan Sen, Tüm Bel Sen üyeleri kendi pankartlarıyla yürüdüler.

Yüzlerce SES üyesi de çalışma kıyafetleri ile SES İzmir Şubesi pankartı arkasında yürüdüler.

KESK kortejinin ardından DİSK'e bağlı sendikaların üyeleri de DİSK pankartı arkasında kamu emekçileriyle birlikte yürüdüler.

İlerici ve devrimci gruplar DİSK kortejinin arkasında yer aldı. BDSP, ÖDP, Dev Lis, Devrimci Hareket, Alinteri, DİP, Halkevleri yürüyüşe bu kolda katıldı.

Aylardır direnişte olan Billur Tuz işçileri de Tek Gıda İş Sendikası ile birlikte yürüyüş kolunda yerlerini aldı. HDK da pankartı ve flamaları ile yürüyüşe katıldı. Programda KESK Şubeler Platformu adına hazırlanan basın metni okundu.

Basın metninin okunmasının ardından Grup Yel Değirmeni sahne aldı ve grev halaylarla sona erdi.

Grevden notlar:

-İzmir'de 15 bini aşkın emekçi greve katıldı. Onlarca hastane, okul ve kamu dairesinde grev ilanı asılarak iş bırakıldı ve alana çıkıldı. Yürüyüş boyunca ses aracından atırılan sloganlara kitle canlılıkla ve coşkuyla eşlik etti.

-Toplanma yeri olan Basmane'de tertip komitesinin devrimcilere ve siyasi yapılar dönmek yasakçı tutumuyla karşılaşıldı. KESK adına BES İzmir Şube Başkanı Ramis Sağlam, KESK dışında flama ve pankarta izin vermeyeceklerini ifade etti. Birkaç kurum bu dayatmaya uyarken, birçok ilerici ve devrimci siyasal yapı da bu tutumu protesto ederek, flamalarıyla yürüyüşe katılmak yönünde ısrarcı oldu. Yine yürüyüşte siyasal grupları dışlayan tavır sürerken grupların KESK'le yürümelerine engel olundu.

-Sınıf devrimcileri alanda *Kızıl Bayrak* satışı gerçekleştirdi.

Bursa

Ünlü Cadde'de toplanan kamu emekçileri İnönü Caddesi'ne çıkarak “Grev” pankartı arkasında sıralandı. Binlerce emekçinin katıldığı eylemin ana gövdesini Eğitim Sen oluşturdu.

İnönü Caddesi ve Cumhuriyet Caddesi'ni izleyen güzergahta yürüyüş oldukça canlıydı. Kitle alkışlarla, sloganlarla yürürken, çevreden de destek aldı.

Kitlenin Fomara Meydanı'na girmesi ile miting başladı. Kürsüden kamu emekçilerinin taleplerini içeren konuşmalar yapıldı.

Basın açıklamasını KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ergin Uygun gerçekleştirdi. TÜMTİS'in üyeleriyle katıldığı eyleme Türk-İş 8. Bölge Temsilcisi, DİSK, TMMOB ve Birleşik Metal temsilcileri de katıldı. İlerici ve devrimci kurumların da destek verdiği eylemde BDSP de yer aldı.

Adana

Adana'da gece yarısından itibaren demiryolu ve posta işletmelerinde “Bu işyerinde grev var” pankartları asıldı.

KESK, Kamu-Sen ve Birleşik Kamu-İş'in ortak düzenlediği mitingde kamu emekçileri mücadele kararlılıklarını dile getirdi.

Yaklaşık 10 bin kamu emekçisi yolu kapatarak İnönü Caddesi üzerinden Beş Ocak Meydanı'na, oradan da İnönü Parkı'na yürüdüler.

İlk konuşmayı Türk Eğitim Sen Başkanı Kamil Köse yaptı. KESK Dönem Sözcüsü Kamuran Karaca, kamu emekçileriyle dalga geçenlere, emekçileri kapı kulu olarak görenlere en iyi cevabı vermek için grev hakkının

nlarında birleşt!

kullanıldığını belirtti.

Mitingde, işten atıldıkları için direnişte olan TEDAŞ işçilerinin sabah saatlerinde yeniden gözaltına alınması protesto edildi.

Kamu Sen'in kitlesel bir katılım gösterdiği mitingde Eğitim Sen ve SES kitlesel ve coşkulu bir şekilde yerlerini aldılar.

Manisa

Saat 07:30 da Celal Bayar Üniversitesi Hastanesi'nde çalışan SES üyeleri hastane girişine grev pankartını asmak istediler. Üniversite Rektörü Mehmet Pakdemir'in başhekim Ahmet Var'a "bu hastanede grev yaptırılmayacak" direktifi verdiği öğrenildi. Bunun üzerine SES üyesi kamu emekçilerine başhekimin kışkırtmasıyla saldıran hastane güvenliği ve özel güvenlikler grev pankartını yırtarak emekçileri hastanenin dışına çıkmaya zorladılar. Yapılan bu saldırıyı sloganlar ve konuşmalarla protesto eden SES üyeleri eylemlerine devam ettiler.

Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nden yürüyüşe geçen kamu emekçileri yolu trafiğe kapatarak Manisa Devlet Hastanesi'nin önüne geldi.

Saat 10.45'te Gazi İ.Ö.O önünde bir araya gelen Eğitim Sen, BES ve SES üyeleri, saat 11.30'da grevlerine destek veren Emekli-Sen ve diğer emekçilerin desteği ile Manolya Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

KESK üyeleri de Vatan Caddesi üzerinden yürüyerek Manolya Meydanı'nda açıklama yaptılar.

Kayseri

KESK Kayseri Şubeler Platformu ile Kamu-Sen'in örgütlediği, Eğitim-Bir-Sen'in de katıldığı eyleme DİSK, TMMOB ve ilerici, devrimci güçler destek verdiler.

KESK'e bağlı sendikaların üyeleri Eğitim Sen Şube binası önünde toplanmaya başladı. En dikkat çekici katılımı eğitim emekçileri sağladılar. Ayrıca BES, BTS, SES üyeleri de son yılların en kitlesel katılımını sağladılar.

Eğitim Sen ve Türk Eğitim-Sen üyelerinin eyleme ortak katılımı birçok okulda eğitimi durma noktasına getirdi. Eğitim-Bir-Sen'de örgütlü kamu emekçileri de valilik önünde toplandılar.

Kamu-Sen üyeleri sendika binası önünde toplanıp Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler.

Eylemde Kamu-Sen adına konuşan Türk Eğitim-Sen 2 Nolu Şube Başkanı Ali İhsan Öztürk, Abdullah Öcalan'ı diline doladı. Devletin Abdullah Öcalan'ı "inek gibi beslediği" ve memura zammı çok gördüğü vb. açıklamalarla Kürt halkına olan düşmanlığını bir defa daha gösterdi.

Eyleme BDSP, DHF, SDP, Kaldıraç ve EMEP destek verdi.

Aydın

Eğitim Sen, Yapı Yol-Sen, Tüm Bel-Sen, SES ve BES üyesi emekçiler işyerlerinden çıkarak buluşma noktası olan Eğitim Sen Aydın Şube binasına geldiler.

Yolu trafiğe kapatarak ilerleyen yürüyüş kolu Sevgi Yolu'na vardığında Kamu-Sen ve Eğitim-İş'li emekçiler yerlerini almışlardı.

Burada KESK, Kamu-Sen ve Eğitim-İş adına birer

konuşma yapıldı. Ağırlığını Eğitim Sen üyelerinin oluşturduğu 2500 kişinin katıldığı eylem konuşmalardan sonra halaylarla sonlandırdı.

Eskişehir

Eskişehir'de grev, gece saat 00.00'da KESK'e bağlı BTS ve Kamu Sen'e bağlı Türk Ulaşım Sen üyesi emekçiler tarafından Eskişehir Gar binasına grev pankartının asılmasıyla başladı.

Sendikalar da iki ayrı koldan yürüyerek birleşti. KESK'e bağlı sendikalar Vardar İş Merkezi önünde toplanırken, Kamu-Sen ilçe binasından gelerek 2 Eylül Caddesi'nde KESK ile buluştu.

İstasyon Meydanı'nda ilk olarak Kamu-Sen Eskişehir İl Temsilcisi İbrahim Dursun söz aldı.

Ardından KESK Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri Ali Kılıç ve Tüm-Bel-Sen Şube Başkanı ve KESK dönem sözcüsü Ergün Uzun birer konuşma yaptılar. Eylemin bitiminde ise yeniden kortej oluşturularak sendikalara yüründü ve burada sona erdi. Ekim Gençliği'nin de aralarında olduğu çok sayıda kurum destek verdi.

Mersin

Kamu emekçilerinin grevi eylemlerle başladı. Kamu-Sen üyesi yaklaşık 1000 kişi Hastane Caddesi'nden AKP binasına yürümek isteyince polis saldırısı ile karşılaştı. Kamu emekçilerinin saldırıya sopalarla karşılık vermesiyle arbeye yaşandı. Polis saldırısında 7 kamu emekçisi yaralandı.

Kırıkkale

KESK Kırıkkale Şubeler Platformu Cumhuriyet Meydanı'nda toplandı. Burada konuşma yapan KESK Dönem Sözcüsü Yüksel Şahin temel eğitimin bile paralı hale getirilmesine, kıdem tazminatı hakkının gaspedilmek istenmesine ve GSS saldırısına değinerek dinci gerici AKP hükümetine 28-29 Mart'ı hatırlattı.

Trabzon

Atapark önünde toplanan bini aşkın kamu emekçisi Atatürk Meydanı'na yürüdü. Meydanda KESK Dönem Sözcüsü Muhammed İkinci bir açıklama yaptı. Kamu emekçileri eylemi horonlarla sonlandırdı.

Samsun

Eğitim emekçilerinin yoğun katılım gösterdiği grevde, yaklaşık 3 bin kişi 56'lar Caddesi'nden Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş yaptı.

Diyarbakır

Diyarbakır'da Ofis Sementi'nde bulunan Eğitim Sen binası önünde bir araya gelen kamu emekçileri Dağkapı Meydanı'na doğru yürümek istedi. Polisin yürüyüşe engel olma çabası kararlı bekleyiş ile aşıldı. Yürüyüşe geçen kitleye polis askeri lojmanların önünde gaz bombaları ile saldırdı.

Bismil Belediyesi çalışanları ve PTT Bismil Şubesi çalışanları davul, zurna eşliğinde grev halayına durdu.

Dersim

KESK Dersim Şubeler Platformu, grev nedeniyle Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Dersim Devlet Hastanesi önünden Yeraltı Çarşısı üzerine yürüyüş düzenledi. Açıklamayı yapan SES Dersim Şube Başkanı Gürbüz Solmaz, "Türkiye'nin her yerinde yüreği aydınlık bir gelecek için çarpan her kesi saygıyla selamlıyoruz" dedi.

Viranşehir

Urfa'nın Viranşehir ilçesinde, kamu emekçileri, iş bırakarak greve gitti. Polis eylemcilerin toplu olarak gitmelerine izin vermeyeceğini belirtti. Kısa süren gerginliğin ardından emekçiler polis ablukası altında sendika binasına gitti.

Suruç

Urfa'nın Suruç İlçesi'nde de emekçiler iş bırakarak greve gitti. Cumhuriyet Meydanı'nda bir araya gelen emekçilere BDP ve sivil toplum örgütü temsilcileri de destek verdi.

Derik

Mardin'in Derik İlçesi'nde de emekçiler iş bırakarak greve gitti. Grev önlüklerini giyen emekçiler, Cumhuriyet Meydanı'nda bir araya geldi.

Silopi

Şırnak'ın Silopi ilçesinde KESK'e bağlı sendikalar, Sanat Sokağı'nda bir araya geldi.

Siirt

Siirt'te de belediye binası önündeki parkta biraraya gelen emekçiler davul zurna eşliğinde grev halayına durdu.

Kamu emekçileri sefalet dayatmasına grevle yanıt verdi...**“Direne direne kazanacağız!”**

Sermaye hükümetinin toplu sözleşmede dayattığı sefalet zammını kabul etmeyen kamu emekçileri 23 Mayıs günü iş bırakarak alanlara çıktı. Eğitim, sağlık ve ulaşım gibi birçok işkolunda iş bırakan yüzbinlerce kamu emekçisi “grevli toplu sözleşme ve insanca yaşanacak bir ücret” talebini haykırdı.

KESK ve Kamu-Sen’in örgütlediği grev ve eylemlere DİSK, TMMOB ve TTB’nin yanı sıra devrimci ve ilerici güçler de destek verdi. Memur-Sen’e bağlı sendikalardan Eğitim-Bir-Sen ve Ulaşım Memur-Sen de, üye tabanının sefalet zammına duyduğu tepki nedeniyle greve destek vermek zorunda kaldı.

Dört bir yanda iş bırakarak alanlara çıkan emekçiler polis saldırılarına rağmen taleplerini haykırdılar.

İstanbul

Grevin merkezi İstanbul oldu. Binlerce emekçinin iş bırakarak alana çıktığı İstanbul’da iki ayrı koldan yapılan yürüyüşlerin ardından Beyazıt Meydanı’nda buluşuldu.

Anadolu Yakası

Anadolu Yakası’nda sabahın ilk ışıklarında Haydarpaşa Garı’nda trenleri hareket ettirmeyen BTS üyeleri ile Türk Ulaşım Sen üyelerine Memur Sen’e bağlı Ulaşım Bir Sen üyeleri de destek verdi. “Bu işyerinde grev vardır” pankartlarını saat 05.00 sıralarında gara asan demiryolu emekçileri grev nöbeti tuttular.

Mesai saatinin başlamasıyla birlikte diğer işkollarında çalışan emekçiler de işbaşı yapmayarak işyerleri önünde toplandı.

Kartal PTT ve Kartal Dağıtım işyerlerinde Haber Sen üyesi emekçiler iş bıraktı. Kartal bölgesinde iş bırakan eğitim emekçileri ise trenler çalışmadığı için minibüslerle Kadıköy’e ulaştılar.

Sarıgazi’deki Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanan Eğitim Sen İstanbul 2 Nolu Şube üyesi eğitim emekçileri Demokrasi Caddesi’ne yürüdüler.

Tüm Bel-Sen ve Eğitim Sen üyeleri Maltepe Belediyesi önünde toplanarak AKP İlçe Başkanlığı’na yürüdü. Buradan İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü önüne yürüyen emekçiler, müdürlüğün yayınladığı grev kırıcı bildiriye tepki gösterdiler.

Tüm Bel-Sen üyeleri Kadıköy Belediyesi önünde toplanarak İskele Meydanı’na yürüdüler. Yürüyüşe Genel-İş üyeleri de destek verdi.

BES İstanbul 3 Nolu Şube ise örgütlü olduğu

işyerlerinde çalışan üyelerini Kadıköy Vergi Dairesi önünde topladı.

Yaklaşık 600 kişilik BES kitlesi “İnsanca yaşamı direne direne kazanacağız!” pankartı arkasında Kadıköy İskelesi’ne yürüyüş gerçekleştirdi.

Yüzlerce emekçi Kadıköy İskele Meydanı’nda buluşarak vapura ücretsiz geçiş yaptı. Flamalarını ve pankartlarını vapura asan emekçiler sloganlar ve marşlarla coşkulu bir biçimde Sirkeci’ye geçtiler.

TMMOB, TTB, SDP, EMEP ve HDK bileşenleri de Sirkeci Garı önündeki emekçilere destek verdiler.

Kortejlerin oluşturulmasının ardından Beyazıt’a yürüyen kitlenin ağırlığını eğitim emekçileri oluşturdu.

Direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçileri de Ankara’da süren TOGO direnişini ve kamu emekçilerinin grevini selamlayan bir pankartla yürüyüşte yer aldılar.

Sirkeci’den başlayan yürüyüş Çağaloğlu’na ulaştığında yeni katılımlarla birlikte daha da kitleselleşti. Beyazıt Meydanı’na yaklaşan emekçiler Çemberlitaş’tan hemen sonra oturma eylemi yaptılar.

Avrupa Yakası

Çapa Hastanesi’de ise SES Aksaray Şube üyeleri grev pankartını hastane içerisinde değişik yerlere asarak grevlerini tüm hastalara ve hasta yakınlarına duyurdular.

TAŞİŞDER üyeleri de çadırlarını açarak greve katılmak için erkenden hazırlıklara başladılar.

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi’de çalışan sağlık emekçileri de işyerlerinde grev pankartlarını astıktan sonra toplanmak için arkadaşlarını hastanede beklemeye başladılar.

Çapa Hastanesi ana kapısında buluşan grevci emekçiler yolun Aksaray yönüne geçerek kortej oluşturmaya başladılar.

Ana pankartın arkasından Eğitim Sen 1-3-4-6-7-8 Nolu Şubeleri, SES Aksaray-Bakırköy-Şişli Şubeleri, İstanbul Tabip Odası, TAŞİŞ-DER, Tüm Bel-Sen, Tarım Orkam Sen, BES 1 Nolu Şube, ESM, Emekli Sen ve Genel-İş yürüyüşe katılım sağladılar.

Sendikaların ardından ilerici ve devrimci kurumlar yer aldı. HDK İstanbul Meclisi, BDP, SODAP, ESP, Tekstil Sen, EMEP, Sosyalist Kuruluş, Kaldıraç, EHP, Mücadele Birliği, Devrimci Hareket, TUM-İGD, Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

23 Mayıs 2012 / İstanbul

Alinteri, Halkevi, TKP ve ÖDP sendikaların ardından sıralanarak eyleme katıldılar. İlerici güçlerin katılımının oldukça zayıf olduğu gözlemlendi.

BDSP, kamu emekçilerinin grev yürüyüşüne “Güvencesiz, kuralsız çalışmaya genel grev genel direniş!” şiarlı pankartla katıldı. Elleri kızıl flamalar taşıyan komünistler, yürüyüş boyunca attıkları sloganlarla emekçilere seslendiler.

Beyazıt Meydanı

Sirkeci ve Çapa yönünden gelen emekçiler Beyazıt Meydanı’na birlikte giriş yaptılar. Alana giren emekçileri İstanbul Üniversitesi’nde çalışan kamu emekçileri üniversiteden yürüyüşle çıkarak karşıladılar.

Yürüyüş kolunda bulunan tüm bileşenlerin alana girmesi ile konuşmalara geçildi. İlk sözü KESK Genel Başkanı Lami Özgen aldı. Özgen, grevle birlikte işçiler, sağlık çalışanları, mimar ve mühendisler, öğrenciler olarak hep birlikte hayatın durdurulduğunun altını çizdi. KESK’e saldıran hükümete ve Memur Sen’e göndermeler yapan Özgen, emekçilerin alanları doldurarak gerekli cevabı verdiğini söyledi.

İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Taner Gören, emeğin hayat içerisindeki önemine ve zorunluluğuna değindi.

DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu, hükümetin ve sermayenin, kendi sendikalarını yaratmak için itlerini sokağa saldırdığını ifade etti. Çapa taşeron işçileri ve Hey Tekstil işçileri de selamlandı. Miting Kürtçe ve Türkçe söylenen türkülerle sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

23 Mayıs 2012 / İstanbul

“Mücadelemiz sürececek!”

Görüşlerini aldığımız KESK’e bağlı sendikalara üye emekçiler, süresiz grevin örgütlenmesi çağrısında bulundular.

“Teslim olmayacağız”

Hakkı Kirsiz (Yapı- Yol Sen İstanbul Şube üyesi/ Kurtköy İşyeri Temsilcisi): Yıllardır kamu emekçilerini oyalayan bir siyasi iktidar var. Biz de bu iktidara karşı onurumuza sahip çıkıyoruz, direniyoruz.

Gücümüzü sokaklarda gösteriyoruz. Teslim olmayacağız, sonuna kadar gideceğiz. Onların değil, bizim istediğimiz olacak. Çocuklarımız, ülkemiz, geleceğimiz ve iş güvencemiz için sokaklarda mücadele ederek bu haklarımızı alacağız. Ülkede ezilen sömürülen kim varsa onlar için mücadele edeceğiz. Bu direniş sürececek ve biz yolumuza devam edeceğiz.

“Grev hakkımızı istiyoruz”

Emel Altunkaya (Yapı- Yol Sen İstanbul Şube Mali Sekreteri): Bugün kamu emekçileri Türkiye’nin dört bir yanında, her şehirde greve çıktılar. En doğal hakkımız olan grev hakkımızı istiyoruz. Hükümetin önümüze koyduğu toplu sözleşme tam anlamıyla bir kandırmadır. Grev hakkımız olmadığı sürece toplu sözleşmeye gitmek istemediğimizi söylüyoruz. O yüzden bugün sokaktayız. İşyerlerinde üretimden gelen gücümüzü kullandık. Bugün gücümüzü AKP hükümetine gösteriyoruz. Yaşasın toplu sözleşme, yaşasın grevimiz.

“Mücadelemiz devam edecek”

Haydar Arıkuşu (Eğitim Sen İstanbul 5 No’lu Şube): Hükümet yüzde 3,5’luk teklifiyle kimin safında olduğunu gösterdi. Bu hükümet emekçiden yana değil. Görüşmeler zamanında sürekli dile getirdikleri “bu kadar verebiliyoruz” sözünü tekrarladılar.

Ama biz biliyoruz ki, Akbank kriz döneminde daha karlı bir kuruluş haline geldi. Emekçiler ise gittikçe yoksullaşıyor. Biz de bunu bildiğimiz için greve çıktık. Tabiki gücümüzü gösteriyoruz ama grev

hakkımız olmadığı ölçüde elimizin her zaman zayıf olacağını biliyoruz. Mücadelemiz her zaman devam edecek.

“Asıl sorun işyeri örgütlülükleri”

Veysel Akdeniz (Eğitim İstanbul 5 No’lu Şube üyesi/İşyeri Temsilcisi): Yıllardır verdiğimiz mücadelenin hiçe sayıldığını ve dikkate alınmadığını düşünüyorum. Toplu sözleşme

görüşmelerinin hiçbirinde emekçilerin taleplerini karşılayacak bir zam oranıyla karşılaşmadık. Son yıllarda elektrik, doğalgaz vb. zamlar karşısında yapılan zamları kamu emekçileri tepkiyle karşıladı. Bugün hayat durdu. Birçok okulda yüzde 90 oranında iş bırakmalar yaşandı. Alana tam olarak yansımaya da bu büyük bir tepkidir. Burada sendikaların çok daha önceden kararlı bir mücadele yürütmesi gerekiyordu. KESK bunu yapmaya çalışıyor. Yine de bu seneki dördüncü eyleme böyle bir katılımın olması, örgütlenmeye müsait bir kitle olduğunu gösteriyor. Yeter ki doğru bir önderlik gösterilsin. Biraz da örgütlülüğü konuşturduğumuzda çok daha ileri noktalara gidebiliriz. Bundan sonra yapılması gereken, bu tepkiyi örgütlülüğe dönüştürmektir. Asıl sorun işyeri örgütlülüklerimizdedir.

“Bu bir ortaoyunudur”

Şükrü Şenkaya (Haber Sen İstanbul 9 No’lu Şube Denetleme Kur. Başk.): Sendika yasası çıkarken KESK olarak görüşlerimizi ifade ettik. Bu sendika yasasının sahte bir sendika yasası olduğunu ifade ettik. Memur Sen hükümetle

biraraya gelerek bu yasayı çıkarttı. Memur Sen bu süreçte hükümete destek verdi. İşyerlerine gelerek emekçileri kandırmaya kalktılar. 3,5’luk zam Yüksek Hakem Kurulu’na gidiyor. 11 kişiden oluşan kurulda 7 kişi hükümet adına bulunuyor. Sonuç belli. Bu bir ortaoyunudur ve kandırmadır. Bizim en demokratik hakkımız grevli toplu sözleşmeli sendika hakkıdır. KESK yıllardır bunun mücadelesini veriyor. Karadeniz’de doğanın yok edilmesine, taşeron işçilerin köle gibi çalıştırılmasına ve tüm haksızlıklara karşı Haber Sen olarak emekçilerden yanayız. Ezilenlerden, emekten yana olan bir dünya kurulacak.

“Süresiz grevleri önümüze koymalıyız”

Zeliha Yurtsever Çalık (BES İstanbul 3 No’lu Şube/ İşyeri Temsilcisi): Bu grev daha önce yapılmalıydı. 6 aydır zam alamıyoruz. KESK’in bu konuda atıl ve pasif kaldığını düşünüyorum. Bir günlük grevlerin de çok

yeterli olmadığını düşünüyorum. Haklarımızı almak için süresiz grevleri önümüze koymamız gerekiyor. AKP politikaları bugün çalışanların sırtına her türlü yükü bindirmiş durumda. Büro Emekçileri Sendikası içindeki arkadaşlarımızı tasfiye ederek farklı yerlere sürmek istiyorlar. Bunun için sendikalar akıllarına başlarına toplamalı. İyi bir grev ama yeterli olmadığını düşünüyorum.

“Bıçak kemiğe dayandı”

Baki Gökçe (Eğitim Sen 5 No’lu Şube Örgütlenme Sekreteri): Artık emekçiler için bıçağın kemiğe dayandığı bir noktadayız. Uzun zamandan beri sefalet zammı dayatılıyor. Bütün kesimlerde hoşnutsuzluk var. Farklı sendikalarda olsalar da emekçilerin sorunları ve talepleri aynı. Yoksulluğun dini, dili, imanı olmaz. Tabandan gelen büyük bir rahatsızlık var. Kamu emekçileri olarak mücadelemizi sürdüreceğiz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çorlu’da birleşik grev!

Kamu emekçileri Çorlu’da da alana çıktı. Heykel Meydanı’nda toplanan emekçiler Belediye Meydanı’na yürüdüler. Yürüyüş sırasında çevreden yürüyüşe katılanlar oldu. Eyleme KESK’e bağlı Eğitim-Sen, Yapı Yol-Sen, Tüm Bel-SenŞ Türk Kamu-Sen’e bağlı Türk Sağlık-Sen, Eğitim-İş, Türk Büro-Sen; Birleşik Kamu İş ve Eğitim Bir-Sen, Diyanet Vakıf-Sen pankartlarıyla katıldılar.

Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı yürüyüşün ardından kitleye, örgütlerin temsilcileri seslendi. Eğitim-Sen Temsilcisi Kazım Ünlü, Kamu-Sen Çorlu Temsilcisi Kemal Aktaş, Birleşik Kamu-İş Çorlu Temsilcisi Gürkan Cinci ve Eğitim Bir Sen adına da Bülen Kaya da konuşmalar yaptılar.

Emekçiler adına basın açıklamasını Eğitim-Sen üyesi Bülent Telli okudu. Telli, tüm emekçileri, işçileri, halkı yoksulluğun, sefaletin, baskıların karanlık dünyasına karşı mücadele içinde birleşmeye ve geleceğe hep birlikte sahip çıkmaya çağırdı. Ergene İnisiyatifi, Katı Atık Tesislerine Hayır Platformu, ESP, BDSP, HDK de eyleme destek verdi.

Fransa'da “sosyalist” François Hollande dönemi...

Tek çıkış yolu kapitalizmle hesaplaşmaktır!

Fransa'da 6 Mayıs'ta yapılan cumhurbaşkanlığı seçimlerini kazanan “sosyalist” aday François Hollande, emekçiler nezdinde farklı bir hava estirmeye çalışıyor. Afganistan işgali, kemer sıkma politikaları, vergilerin arttırılması gibi konularda sandığa gömülen faşizan zihniyetli Nicolas Sarkozy'den farklı bir politika izleyeceğini açıklayan Hollande, “seçmenlere verdiğim sözlerin arkasındayım” mesajı vermeye çalışıyor.

ABD'nin başını çektiği emperyalist saldırganlık ve savaşa tam destek veren Sarkozy, bunun bedelini sandığa gömülerek ödedi. Hem işçi sınıfı ve emekçilerin biriken öfkesi hem Sarkozy'nin akıbeti, Hollande'ın seçim vaatlerini etkilemiş görünüyor. Neoliberal yıkım politikalarına karşı işçi ve emekçilerde biriken tepkiyi dikkate alan “sosyalist” başkan, emperyalist işgallerin gayr-i meşru hale geldiğini de gözden kaçırmadı. “Kemer sıkma” yerine “ekonomik büyüme” söylemini krizden çıkış yolu olarak sunan Hollande, zenginlerden alınan gelir vergisini arttırma ve işgalci askerleri bu yıl içinde Afganistan'dan çekme vaatlerinde de bulundu.

Seçmenlere, Afganistan'dan çekilme sözü veren Hollande, sözünü tutacağını açıklayarak, işgalci Fransız askerlerinin bu yıl Afganistan'dan çekileceğini, NATO zirvesi öncesinde ilan etti.

“Sosyalist” Hollande'ın, askerleri Afganistan'dan çekme kararı, emperyalist savaş ve işgale karşı olduğu anlamına gelmiyor. Nitekim NATO zirvesi öncesinde ABD Başkanı Barack Obama ile görüşen Hollande, Afganistan'ı harabeye çeviren vahşi işgale farklı araçlarla destek vermeye devam edecekleri sözünü vermiş bulunuyor. Bu tutum, “sosyalist” başkanın zihniyetini somut olarak ele vermekte; Hollande'ın, Fransız emperyalizmini temsil edeceğini, ancak bazı konularda Sarkozy'den farklı yöntemler tercih edeceğini göstermektedir.

Ekonomik krizin Avrupa'yı sarsmaya devam ettiği bu dönemde, Hollande'ın politikaları başarılı olursa, Fransız burjuvazisi için “can simidi” misyonunu oynamış olacak. Fakat tüm veriler, “sosyalist” başkanın iyi bir “başarı öyküsü” yazmasının zor olduğuna işaret ediyor.

Fransa işçi ve emekçilerinin tercihlerine geline...

Görünen o ki, hem Fransız işçi ve emekçilerin hem Sarkozy'nin ırkçı politikalarla bezdirdiği göçmenlerin önemli bir kesimi, seçimde Hollande'ı desteklediler. Bu tercih, Sarkozy'nin neoliberal yıkım programını pervasızca uygulamasına ve Libya örneğinde görüldüğü gibi, azgın bir hal alan emperyalist saldırganlığa karşı biriken öfkenin dışa vurumu olmuştur.

Vurgulamak gerekiyor ki, Avrupa burjuvazisinin faşist parti ve örgütleri palazlandığı bu dönemde sola yönelim, Fransa ile sınırlı değil. Bu eğilim, Yunanistan başta olmak üzere, son dönemde seçim yapılan birçok Avrupa ülkesinde görülmektedir.

İşçi ve emekçilerin eğilimini dikkate alarak politikalarını saptayan Hollande, kapitalist düzeni korumak adına ekonomik, siyasal ve sosyal alanlarda bazı geri adımlar atmak zorunluluğunu hissetmiş görünüyor. Bu geri adımlar işçi sınıfının,

emekçilerin ve sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşakların daha radikal/devrimci bir çizgiye yönelmelerinden duyulan korkunun dışa vurumudur aynı zamanda.

İşçi sınıfının genel grevleri ve emekçilerle birlikte sergilediği militan kitle gösterileri olmasaydı, emperyalist Fransız rejiminin geri adım atması söz konusu bile olmazdı. Zira hem bir sınıf olarak burjuvazinin hem onun sınıfsal çıkarlarının bekçisi olan gerici devlet, sömürü ve baskı konusunda sınır tanımayacak derecede barbarlaşmıştır. Tepeden turnağa kadar militerleşen burjuvaziye ve onun devletine geri adım attırmanın temel yollarından biri, militan kitle gösterileri, genel grev ve direnişlerdir. Fransa da bunun güncel örneklerinden biridir.

Hollande'ın izlemeye çalıştığı “yeni çizgi”, eğer uygulanma şansı bulursa, işçi ve emekçilerde birtakım beklentiler yaratmaya müsait görünüyor. Sistemi sarsan kriz bu çizgiye hayat hakkı tanıır mı? Henüz belli değil. Buna karşın Hollande'ın işçi sınıfının, emekçilerin ve genç kuşakların taleplerini karşılayıp, sorunlarına çözüm üretmesi, hiçbir koşulda olası görünmüyor. Sorunların kaynağı kapitalist sistem iken, dahası sistem bu sorunları her gün yeniden üretirken, “sosyalist” başkanın yapabileceği fazla bir şey olmayacak.

Hal böyleyken, işçi ve emekçiler Hollande'den sorunlarına çözüm beklmeleri, zaman ve enerji kaybından başka bir işe yaramayacaktır. Emperyalist saldırganlık ve savaşa destek veren bir zihniyetin, emekçilerin sorunlarına çözüm üretmesi mümkün olmadığı gibi, temel taleplerini karşılaması da olası değildir.

Dünyada olduğu gibi, Avrupa'da da egemen sınırlar, bir takım tavizler vermeye değil, daha sert sınıf savaşımına hazırlık yapıyorlar. AB ülkelerinin egemen sınıfları hem polis devletinin hukuksal ve teknik altyapısını oluşturuyor hem faşist parti ve örgütleri destekliyor. Fransa

dahil olmak üzere neredeyse bütün AB ülkelerinde faşist partiler parlamentoda konumlanmış durumdadır. Parlamenteoya girerek “meşru” görünüm kazanmaya çalışan faşist partiler, buradan aldıkları mali destekle de paramiliter güçlerini donatıp tetikçilik için hazırlamaya başladılar bile.

Sınıf savaşımaları konusunda fazlasıyla deneyimli olan Avrupa burjuvazisi ve gerici devletleri, kısmi tavizlerin bir yere kadar işe yarayacağını, o durumda ise işçi ve emekçilerin düzen dışı alternatif arayışına yöneleceğini öngörmekte güçlük çekmiyor. Faşist çetelerin tahkim edilmesi, ufukta görünen sert sınıf çatışmalarına hazırlıktan başka bir şey değildir.

Parlamentolarının kapılarını ardına kadar faşist partilere açan Avrupalı kapitalistler, işçi ve emekçilere, “ya birtakım kırıntılarla yetinirsiniz ya da devletin militarist aygıtlarıyla faşist çeteleri üzerinize salarız” tehdidini şimdiden savurmaya başladılar.

G-8 zirvesinin gündemini kaplayan AB ülkelerindeki mali iflas, işçi ve emekçilerin faturayı ödemeyi reddetmeleri ile daha da derinleşecek. “Sosyalist” başkan Hollande farklı bir politika izleyerek bu sorunu aşacağını iddia etse de, AB'deki gidişat “meçhul” görünüyor. Yunanistan'ın AB'den ihraç edilmesi noktasına varan tartışmalar, kapitalizmin beşiği Avrupa'da egemen sınıfların derin bir açmazla karşı karşıya bulunduklarının işaretlerini veriyor. Krizin daha da derinleşmesi durumunda (ki, eğilim o yöndedir) AB'nin başını çeken Fransa-Almanya ikilisinin de bu girdaba kapılmaları kaçınılmaz olacak.

Bu koşullarda Hollande'a destek veren Fransa işçi ve emekçilerinin, çözümünü “sosyalist” başkandan beklmeleri değil, genel grevler ve militan kitle gösterileri silahını elden bırakmadan, rejim üzerindeki basıncı arttırmaları gerekiyor. Bu hattın izlenmesi hem Hollande'ı sözlerini tutmaya zorlamak hem giderek sertleşen sınıf savaşımına hazırlanmak açısından en isabetli tercih olacaktır.

Uluslararası Otomobil İşçileri toplantısı Münih'te yapıldı

Internationale Automobilarbeiterratsschlag 7. Toplantısı 17-20 Mayıs günlerinde Münih'te gerçekleştirildi. Toplantı 17 Mayıs öğleden sonra, diğer ülkelerden katılımcıların karşılanması ve Nazilerin Münih yakınlarındaki toplama Kampı Dachau'ya yapılan ziyaretle başladı. Çalışmalar 20 Mayıs günü tamamlandı. Çalışmalara yaklaşık 500 kişi katıldı.

Kurultaya 20'den fazla ülkeden katılım oldu. Uluslararası katılımcılar, Güney Kore'den, Rusya'dan, Brezilya'dan, Fransa'dan, Hindistan'dan, Güney Afrika'dan, ... kısacası dünyanın pek çok bölgesinden ve ülkesinden gelmekteydiler. Pakistanlı katılımcılar, rejimin yurtdışı yasağından dolayı katılamazken, Türkiye ve Fas temsilcileri de vize alamadıkları için kurultaydaki yerlerini alamadılar.

Kurultayda birinci gün

Kurultay, katılımcıların Perşembe günü saat 14.00'te Dachau Toplama Kampı'nın giriş kapısında toplanmalarıyla başladı. Hitler faşizminin 22 Mart 1933'te kurduğu, sonrakilere model teşkil eden bu kamp, Hitler faşizminin yıkılmasına kadar insan ölümlerine bir ölüm makinesi işlevi görmüştü. Katılımcılar gruplar oluşturularak, rehberler eşliğinde toplama kampını gezdiler. Bir kez daha faşizmin sınır tanımayan vahşetinin izlerine tanık oldular.

Toplanan kitlenin, Dachau şarkısını söylemeleri, Bayern'de yasak olması gerekçesiyle engellendi. Bu da yetmezmiş gibi, akşam programının sürdüğü toplantı salonunda yine aynı yola başvurdular. Ancak burada katılımcılar boyun eğmediler ve yüzlerce kitle hep bir ağızdan Dachau şarkısını söyledi.

Çalışmanın ilk günü uluslararası raporu okuyan hazırlık komisyonu, burada dünyanın çeşitli ülkelerindeki işçi hareketleri ve genel duruma değinen bir özetleme yaptı. Akabinde bununla ilgili katılımcıların görüş ve değerlendirmeleri alınarak, çeşitli başlıklar altında yapılan grup çalışmalarına geçildi.

Otomobil ve ulaşım sorunundan, taşeron işçi sorununa kadar on civarında grup kendi konularında çalışma yaptı. Bunlardan bir tanesi mücadeleci kadınlar ve işçi hareketi idi -ki, buna araştırmacı yazar olarak Volkan Yaraşır da katılarak, kapitalizmin bugünkü krizi, özellikle Akdeniz havzasındaki durum, imkanlar eksiklikler vs. üzerinde genel çerçevede durarak sözünü mücadeleci kadınlar ve işçi hareketi ile bağladı. Yaraşır'ın katılımına ve ayrıcalıklı olarak daha fazla söz hakkı almasına anlayış gösteren çalışma grubundaki kadın inisiyatiflilerin gösterdiği bu tutum ve sonraki ekip çalışması sıcak bir ortamın oluşmasıyla sonlandı.

Kurultayda ikinci gün

Dachau ziyaretiyle başlayan kurultay çalışması, enternasyonal katılımcıların tanıtımıyla devam etti. Kurultayın ikinci gününde, otomotiv sektörüyle ilgili dünya raporu sunuldu. Çevre ve ekoloji sorunlarıyla devam eden sunumlardan sonra atölye çalışmalarına geçildi. Cuma öğleden sonra başlayan atölye çalışmaları akşam yemeğine kadar sürdürüldü. Çıkan sonuçlar cumartesi sabahı oturumların yapıldığı toplantı salonunda sunuldu.

Cumartesi öğleden sonra otomotiv tekelleriyle

ilgili forumlar yapıldı. General Motor/Opel, Daimler/Renault, VW grubu, BMW ve Ford olmak üzere dört grupta, araba tekellerinin aralarında yaptıkları işbirliği ve birleşmelerin analizleri yapıldı. Tekellerin birleşmesi ve işbirliklerinin yol açtığı sonuçlar, çalışma koşulları tartışılarak, uluslararası sınıf mücadelesi için gerekli sonuçlar çıkartıldı.

Forum çalışmaları sürerken, Yunanistan Çelik Fabrikası'nda sürmekte olan grevcileri temsilen kadın işçi ve grev sözcüsü Sofia Roditi ve sendika sekreteri Panagiotis Katsaros kurultaya katıldılar. Yunanistan grevcilerinin delegasyonunun geldiği forumlara bildirilerek, ana salonda karşılama toplantısı yapıldı.

Grevciler kurultayı selamladı

Çelik fabrikası grevcilerinin temsilcileri coşkun bir enternasyonalist duyguyla karşılandı. Grevcilerin temsilcileri yüzlerce katılımcı tarafından dakikalarca ayakta ve coşkuyla alkışlandı, enternasyonalist sloganlarla selamlandı.

Aynı gün Güney Kore'nin baskenti Seul'de 2009 yılında ülkenin beşinci büyük otomobil işletmesinde direnişçilere karşı yapılan katliamın yıldönümü dolayısı ile bir yürüyüş yapılyordu. Direnişçi işçileri temsilen kurultaya katılan Ssangyong işletmesinden gelen işçi sahneye çağrıldı. İki kıtanın sınıf mücadelesi, aynı sahnede buluşturuldu. Güney Koreli işçi, kurultayın gönderdiği dayanışma mesajının Seul'de okunduğunu açıkladı. Kore'de onur üzerine büyük anlamı olan alın bandını, Yunanistan'dan gelen sınıf kardeşi ve grev sözcüsü Sofia Roditi ve sendika sekreteri Panagiotis Katsaros'un alnına bağladı. Grev sözcüsü bu anlamlı jesti; "Yedi ay öncesine kadar evde basit bir ev kadını idim. Ve bugün ben direnen metal kadın işçilerin sözcüsüyüm! Koreli yoldaş bugün bana kavganın ve onurun simgesi olan alın bandını alnıma bağlıyor. Bu bizim için en büyük onurdur. Mücadelemizin gücünü ve ortaklığının kanıtıdır" diyerek kabul etti.

Son derece güzel ve anıtsal bir karakter taşıyan bu sembolik hareket, aynı zamanda işçi sınıfının ruhunun maddeden kopuk ve soyut değil, Güney Kore'den Yunanistan'a, oradan İspanya'ya Amerika'ya ve Güney Afrika'ya uzanan dünya işçi sınıfının çelikten nesnesine dayandığını bütün canlılığıyla vurguladı.

Coşkuyla biten selamlama toplantısından sonra, forum çalışmalarına devam edildi. Forumların sonuçlarını toparlamak amacıyla Pazar günü yapılan toplantı öğle saatlerine kadar sürdü. Bu oturumlarda, dayanışma kararları oylanarak kabul edildi. Ayrıca kurultayın programına bazı eklerin yapılması tartışılarak, onlar da onaylandı. Gelecek toplantının zamanı ve yeri belirlendi.

Bu aynı gün bir de, Almanya delegasyonunun sunduğu, kurultayın işlevinin değiştirilmesini içeren önergeyle, buna karşı Fransız delegasyonunun sunduğu önergeyle karşılaştı. Bu önerge, Almanya delegasyonunun sunduğu önergeyle karşılaştı. Bu önerge, Almanya delegasyonunun sunduğu önergeyle karşılaştı.

17 Mayıs 2012 | Münih

içeren karşı önergeler tartışıldı. Yapılan tartışmalarda, Fransız delegasyonunun önergesini Polonya delegasyonu desteklerken, birçok ülke delegasyonu ise çekimser kaldı. Önerge sahipleri dışında kalan güçlerden G. Koreliler, "bu yeni bir durum, buna ancak ülkeye dönünce aramızda tartışarak karar vereceğiz" şeklinde bir tavır ortaya koydular.

Bu tartışmaların ardından, gelecek toplantıyı örgütleyecek olan uluslararası koordinasyon kurulunun seçimine geçildi. Seçimlerden önce Fransız delegasyonu azınlıkta kalan önergelerini, "birlikte çalışmanın önemini gözetenek geri çektiklerini" açıkladılar. Hemen seçimlere geçildi. Fransa delegasyonunun genelgesini destekleyen Polonya delegasyonunun da, otomatik olarak onları da Fransız delegasyonu ile aynı tavırda olduklarını değerlendiren divan yönetimi, Polonyalıların kendi tavırlarını açıklamaları için istedikleri söz hakkını vermedi. Yaşanan kısa bir dalgalanmadan sonra, tavrında ısrar eden divan yönetimini protesto eden Polonya delegasyonu yeni hazırlık komitesinde yer almadı.

Önerge tartışmalarının gölgesinde geçilen koordinasyon seçimlerinde Almanyalı işçiler, Fransa'dan gelen katılımcıların tavırlarının net olmadığına ısrar ederek, onlardan yeni bir açıklama istediler. Fransızlar aynı açıklamalarını tekrarlamalarına karşın, Almanyalı katılımcılar liste seçimi yerine adayların tek tek yapılmasını istediler. Bu öneri katılanların oylamasına sunuldu, iki defa tekrarlanan oylamada da tek tek seçim önergesi reddedildi. Yapılan liste seçimle aday olanlar toplu olarak onaylandılar.

4 gün süren 7. Enternasyonal Otomobil İşçileri Kurultayı, kimi aksaklık ve yetersizliklere rağmen, belli bir başarı ile sonuçlandı. Yeni toplantı 2014 ya da 2015 yılında yapılacak. 2014 sonu veya 2015 başında Sindelfingen-Stuttgart'ta yapılacak olan toplantı, kurultaydan öte bir konferans niteliğinde olacak.

“Opel Bochum’dur, Bochum kapatılamaz!”

General Motor’un Opel’e yönelik saldırısı başladı. Ağgözlü GM patronları, “zarar ediyoruz” yalanı ile Bochum’daki Opel fabrikasını kapatmak istiyorlar.

Haber duyulur duyulmaz Opel’de büyük bir hareketlilik başladı. Başta Bochum halkı olmak üzere, çevre illerdeki fabrikalarda çalışan duyarlı işçiler ile ilerici ve devrimci kurumlar Bochum Opel işçileriyle dayanışmak üzere fabrikanın önünde buluştular.

Bochum Opel işçilerinin mücadelecı kimliğinden büyük bir korku duyan GM partonları, alelacele fabrika çıkış kapılarını kapatmıştı. İşçilerin sokağa çıkmalarını tehlikeli buluyorlardı. Bu nedenle de işçilerin fabrika önüne çıkmasını ve kapıda bekleyen destekçi güçler birleşmesini istemiyorlardı. Buna rağmen dayanışmacılar sloganlarla orada olduklarını işçilere duyurdular. Fabrikada çalışan işçilerin eşleri de fabrika önündeydi, telefonlarla haberleşiyorlardı. Böylece, dışarıda dayanışmak amacıyla birikmiş kalabalık kitlenin olduğu, bir de bu yolla işçilere duyuruldu.

Opel önündeki bekleyiş sırasında, MLPD ve Bir-Kar adına konuşmalar yapıldı, dayanışma mesajları verildi.

NRW’deki sanatçılar da işçilerle dayanışma içerisindeler. En baştaysa sadece Bochum ve çevresinde değil, dünya çapında tanınan Guronomayer adlı sanatçı, Opel işçilerine dayanışma mesajı göndermişti. Guronomayer çok anlamlı sözler dile getirmiş; “Opel Bochum’dur, Bochum kapatılamaz!” demişti.

SPD ve Yeşiller Partisi temsilcileri, IG Metal NRW temsilcisi de oradaydı. Sözde Opel işçileriyle dayanışmak için oraya gelmişlerdi. Bunun bir inandırıcılığı yoktu. Onlar her zamanki gibi, büyük bir hareketlilik içinde olan işçileri yatıştırmak, türlü vaatlerle onları oyalamak için oradaydılar. İşçilerin sokağa çıkmasını ne yapıp edip engellemek istiyorlardı.

İşçilerle önce politikacılar konuştu. Ardından IGM sendika temsilcisi işçileri ikna etmek için yoğun çaba harcadı. El ele verip, “Sakin olun, Russelseim’da işçiler domates fırlatmış, tepkiniz haklıdır ama siz böyle yapmayın. Henüz kesin karar verilmiş değil, 28 Haziran’a kadar Opel’e dokunulmayacak, bekleyin, biz sizinleyiz!” şeklinde açıklamalar yaptılar.

Bu aynı açıklamayı SPD’nin başbakan adayı Kraft dışarı çıkışı sırasında gazetecilere de yaptı. Bir kez daha, “Almanya’nın bir endüstri ülkesi olduğu, Opel’in Almanya’da kalmasından yana olduklarını ve zaten bu nedenle burada olduklarını, her şeyin 28 Haziran’da belli olacağını” dile getirdi.

GM patronlarının yalanları ve gerçekler

GM’nin kara doymak nedir bilmeyen patronları zarar ettiklerini ileri sürüyordu. Ne var ki, 2012 yılına ait resmi kimi raporlar bile onların sözünü boşa çıkartıyordu. IGM temsilcisi yaptığı konuşmada, Opel Bochum’un en kârlı işletme olduğunu dile getirdi.

GM Bochum Opel’den başlayarak Almanya’da Opel’i tasfiye etmek istiyor. Hedefleri fabrikayı Polonya ve İngiltere’ye taşımaktır. Onlar gözlerini buralardaki ucuz işgücüne dikmiş durumdalar “İngiltere’de maliyet, Almanya’ya göre %40 daha ucuzdur” şeklindeki sözler de, bunu doğruluyor.

GM patronları Zafira modelinin üretimini de durdurmak istiyor. Bunun kendisi, Russelseim

Opel’inde topun ağzında olduğunu gösteriyor. Dolayısıyla Bochum Opel işçilerinin Opel’in diğer birimlerindeki sınıf kardeşleriyle ortak hareketi son derece önemlidir.

GM patronlarının Opel’i İngiltere’ye taşıması demek, ucuz işgücünün tüm Avrupa’ya yayılması ve zaman içinde kalıcı hale getirilmesi demektir. Opel işçilerinin birleşik hareketi bir de bu bakımdan yaşamsaldır.

Toplu dışarı çıkılamıyor

Öncü işçiler, tüm işçileri de yanlarına alarak topluca bir an önce fabrikanın dışına, sokağa çıkmak istiyorlardı. Bundan sonraki sürecin seyri için bu eylem hattının yaşamsal olduğunu biliyorlardı. Fakat politikacı ve sendika temsilcilerinin ‘bekleyin’ telkinleri kitlenin çoğunluğunu etkilemişti. Bu eylem yapılamadı yani şimdilik süreci büyütmek için fabrika dışına çıkılamadı.

Saat 12.00 sularında içerdeki toplantı sona erdi. MLPD taraftarı öncü işçiler ellerinde, “Taksitle ölüme hayır!”, “her işyeri için mücadele edelim!” yazılı bir pankartla çıkış kapısına geldiler. Kapıyı zorladılar ve dışarı çıkarak, dışarıdaki dayanışma için gelenlerle birleştiler. Dışarıda onları bekleyen kitle sloganlar ve alkışlarla karşıladı.

Öncü işçiler burada içerde olup bitenler, yani tarafların neler söylediklerini ve kendilerinin tutumunu içeren kısa konuşmalar yaptılar. Ardından, Uluslararası Otomobil İşçileri Kurultayı vesilesiyle Almanya’da bulunan çeşitli ülkelerden işçiler

konuştu. Sınıf dayanışması üzerine vurgularını dile getirdiler. Atılan coşkulu sloganların ardından, Opel-Bochum önündeki bekleyiş sona erdirildi.

GM’un Opel’e yönelik saldırısı durmayacak. Onlar Opel’i tasfiye etmek konusunda kararlılar. Alman politikacılar ve sendika bürokratlarının açıklamalarına gelince, bunların hiçbir karşılığı yoktur. Her şey işçilerin tutumuna, ortaya koyacakları iradeye bağlıdır.

Her şeye rağmen Bochum Opel’in kapatılması kolay olmayacaktır. Rehavete kapılmadan bugünden GM’un Opel’i tasfiye saldırısına karşı birleşik bir direniş hattı örülmelidir. Bunun imkanları vardır. Dayanışma için sanatçı Guronomayer’in “Opel Bochum’dur, Bochum kapatılamaz” şeklindeki sözler bunu fazlasıyla anlatmaktadır.

Kızıl Bayrak / Almanya

Frankfurt’ta işgal ve blokaj

Almanya’da kapitalizm ve sistem karşıtı gösterilere binlerce kişi katıldı. Frankfurt’ta gerçekleştirilen eylemler nedeniyle kent, 16 Mayıs’tan itibaren tam anlamıyla polis ablukasıyla kuşatıldı.

Kapitalist krize, işsizliğe, yoksulluğa, sosyal yıkım, doğanın tahribatı ve savaşa karşı dünyanın çeşitli ülkelerinden Avrupa finans sermayesinin kalbi Frankfurt’a akın eden binlerce gösterici başta Avrupa Merkez Bankası ve diğer finans kuruluşları ve sigorta şirketleri çevresinde olmak üzere işgal

ve blokaj eylemleri gerçekleştirdi.

Buna karşılık Almanya’nın çeşitli yerlerinde binlerce polis gücü takviyesi, panzer ve polis köpeğiyle zenginliğin sembolü olan bu binalar etrafında kuş uçurtulmadı. Ulaşımın felç olduğu kentte adeta ilan edilmemiş bir sıkıyönetim ve olağanüstü hal hüküm sürdü. 19 Mayıs günü onbinlerce kişinin katılımıyla gerçekleştirilen eylemde, Frankfurt’taki Avrupa Merkez Bankası binası önüne kadar yürüdükten sonra bankaları ve kapitalizmi eleştiren konuşmalar yapıldı.

“21. yüzyılda devrimin güncelliği”

Almanya'nın Stuttgart kenti yakınlarındaki Göppingen'de, Bir-Kar ve Alevi Kültür Merkezi tarafından araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır'ın katılımıyla “21. yüzyılda devrimin güncelliği” başlıklı panel gerçekleştirildi.

Alevi Kültür Merkezi'nde yapılan panel devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Alevi Kültür Merkezi Yönetim Kurulu adına yapılan açılış konuşmasında dünyanın içine girdiği tarihsel süreç ve kapitalizmin yıkıcılığına vurgu yapıldı.

Ardından Volkan Yaraşır'a sunumunu yapması için söz verildi. Yaraşır sunumunda ilk olarak kapitalizmin yapısal krizi, krizin dinamikleri ve kapitalizmde kriz tipleri ve sonuçları konusunda açıklamalarda bulundu. İçine girilen tarihsel dönemi olağanüstü bir dönem olarak tanımlayan Yaraşır, büyük bunalımların tarihsel örnekleri üzerinden bugüne dair çıkarsamalar yaptı.

Yaraşır, girdiğimiz süreci devrimin güncelliği içinde tanımladı ve Marksizm'de kriz teorisi üzerinde durdu.

Bağlantılı olarak, Avrupa'daki mali krizi değerlendirirken kıtayı saran sınıf ve kitle hareketlerinin seyri konusunda bilgiler verildi. Kuzey Afrika'dan, Latin Amerika ve Uzak Asya'ya kadar gelişen devrimci dinamikleri ele aldı. ABD'nin yeni jeopolitik stratejisi olan Asya Pasifik yönelimine dikkat çekti. Özellikle Ortadoğu'daki gelişmeler, İran ve Suriye savaşı üzerinde durdu. TC'nin yeni jeopolitiği üzerinden Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki gelişmelere dikkat çeken Yaraşır, Kürt sorununun bugün ulaştığı küresel boyutun altını çizdi. Türkiye'deki sınıf hareketi ile Kürt özgürlük hareketinin birleşik gücü ile ön Asya devriminin kapılarının açılacağını ifade eden Yaraşır, Kürt sorununun bugün ulaştığı sosyolojik boyutu irdeleyerek, işçi hareketinin Kürtleştiğini, Kürtlerin de işçileştiğini belirtti.

Bütün bu faktörlerin de devrimin güncelliğini oluşturduğunu vurgulayan Yaraşır, sınıf içinde çalışmanın artık yaşamsal bir önem taşıdığının altını çizdi.

Bu sunumun ardından panele kısa bir ara verildi. Panelin ikinci bölümünde soru, cevap kısmına geçildi.

“Siyasal önderlik yani devrimci sınıf partisi sorunu”, “Kürt ulusal hareketinin dinamikleri”, “kriz

ve krizin yarattığı olanaklar”, “Kürt özgürlük hareketi ve işçi hareketinin sentezi”, “CHP'ye nasıl bakmalıyız?”, “Sınıf içinde nasıl çalışma yapılmalı?” ve “Siyasal islam ve siyasal islam içindeki sınıfsal ayrışma ve nedenleri” gibi başlıklar üzerinde duruldu. Bu konularda kapsamlı açıklamalar yapıldı. Panelin ikinci bölümü; etkin, zengin, aktif

katılımlı bir tartışma platformu oldu. 60 kişinin katıldığı panel 5 saat sürdü. Katılımcıların hemen hemen tümü, paneli sonuna kadar gözle görülür bir ilgi ile takip etti. Bu türlü toplantıların sürekli ve düzenli yapılması yönünde öneriler geldi.

Kızıl Bayrak / Göppingen

Ludwigshafen'de Kaypakkaya anması

19 Mayıs günü Almanya'nın Ludwigshafen kentinde, TKP/ML'nin kuruluş yıldönümü vesilesiyle İbrahim Kaypakkaya'yı anma etkinliği yapıldı. Anma etkinliğine 2 binin üzerinde bir kitle katıldı.

Ana sahnede Marx, Engels, Lenin, Mao, Stalin, Mustafa Suphi, İbrahim Kaypakkaya, Süleyman Cihan, Kazım Çelik ve Mehmet Demirdağ'ın posterleri vardı. Salonun tüm duvarları TKP/ML ve diğer devrimci parti ve örgütlerin şehitlerinin resimleriyle donatılmıştı.

Etkinlik, Enternasyonal marşının okunması ve devrim ve sosyalizm kavgasında ölümsüzleşenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Bu sırada tüm katılımcılar ayağa kalktılar. Tempolu alkışlar eşliğinde okunan Enternasyonal marşı coşkuya yol açtı.

Bunu Partizan korosunun sahne alması izledi. Partizan korusu, parti marşı ve devrimci marşlardan oluşan bir dinleti sundu. Sonra Hasan Sağlam ve Ozan Rençber sahne aldı. Türkçe ve Zazaca türküler söylediler.

Etkinliğin ikinci bölümünde TKP/ML şehit aileleri sahneye çağrıldı. Mehmet Demirdağ ve Ali Gülmez'in annesi duygu yüklü konuşmalar yaptılar.

Etkinlik, Kürt müzik grubu Koma Agire Jiyan'ın sahne alması ile devam etti. Agire Jiyan Kürtçe marş ve türkülerle kitleyi coşturdu. Grubun dinletisi coşkulu ve hareketli türküler eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Agire Jiyan'ın ardından Pınar Aydınlar sahne aldı. Pınar Aydınlar Kaypakkaya ile ilgili konuşmalarından dolayı karşı karşıya kaldığı baskılardan söz etti, ama bunun kendisini asla geriletmeyeceğini, zira Kaypakkaya'yı savunmanın onur olduğunu, Kaypakkaya'nın yoldaşı olmakla

gurur duyduğunu belirtti. Pınar Aydınlar'ın “şimdi

zaman devrimci olma zamanıdır” sözleri coşkuya alkışlandı.

Geceye aralarında TKİP'nin de olduğu pek çok devrimci parti ve kurum katıldı. Parti ve örgütler stant açıp, mesajlarıyla etkinliği selamladılar. MLPD adına yapılan konuşmayla gece selamlandı.

Anma etkinliği fazlasıyla içe dönüktü. Sınıfa, sınıfın ve emekçilerin sorunlarına, geleceğe dönük politik mesajlar tali planda kaldı. Baştan sona İbrahim Kaypakkaya'nın devrimci kimliği eksenli, duygusal boyutu hayli gelişkin bir ajitasyon etkinliğe egemen oldu. Dikkat çeken bir başka şey de, sınıf ve kitle kahramanlığının değil, bireysel kahramanlığın öne çıkartılmasıydı.

Kızıl Bayrak / Almanya

Öğrenciler Şili'yi salladı!

Şili’de yürüyüş gerçekleştiren yüzbini aşkın öğrenci, dünyanın en pahalı eğitiminin olduğu ülkede okulların ticari işletmelere çevrilmesine karşı tepkilerini ortaya koydu.

Renkli gösterilere sahne olan başkent Santiago de Chile’deki yürüyüşte, öğrenci hareketinin liderleri halkı ayağa kalkmaya ve sosyal adaletsizliğe karşı mücadele etmeye çağırdı.

Şili Öğrenci Konfederasyonu sözcüsü Gabriel Borik, yaptığı konuşmada “Bize, eğitimin sosyal bir hak değil, alınıp-satılan ticari bir mal olması gerektiğini söylediler, bize zenginler için başka yoksullar için başka bir eğitimin var olduğunu söylediler ve biz, şimdi bunun tam tersini söylüyoruz” dedi.

Hoparlörlerden diğer yürüyüşlerde atılan sloganlar duyulurken öğrenci liderlerinden Daniela Lopez de yaptığı konuşmada, istedikleri Şili’nin sokaklarda biçimleneceğini, henüz her şeyin bitmediğini söyledi.

Katolik Üniversitesi Öğrenci Federasyonu başkanı Noam Titelman, 25 Nisan’daki Santiago

protestosuna katılan 80 bin kişiyi hatırlatıp hareketin büyüdüğünü belirtti.

Santiago Alternatif Kalkınma Ulusal Araştırmalar Merkezi’nden, Manuel Riesco, Şili’de bir üniversitede ortalama maliyetin yıllık 4 bin doların üzerinde olduğunu ve Şilili bir ailenin aylık ortalama gelirinin ise 275 dolar olduğunu belirterek ekstradan sekiz aylık bir gelire ihtiyaç duyulduğunu söyledi.

“Ödemek istemiyorum”

İspanya’da kapitalist krizin etkisiyle özellikle ulaşım sektöründe ortaya çıkan “ödemek istemiyorum” eylemleri ülke geneline yayılmaya başladı.

İlk olarak Madrid ve Barcelona’daki bazı metrolarda küçük grupların başlattığı, “ben ödemiyorum” adlı biletsiz metroya binme eylemleri, otoyollara da sıçradı.

Katalonya ve Valencia bölgelerinde 13 Mayıs Pazar yapılan ve binlerce aracı otoyollarda buluşturan “ödemek istemiyorum” isimli eylem, 13 otoyol gişesinde gerçekleşti. Gişelerde 12 kilometrelik uzun kuyruklar oluşurken, “ödemek istemiyorum” (#novullpagar) adlı platformun çağrısıyla gerçekleşen eylemde, arabayla gişe önlerine gelenler, gişe memuruna “iyi günler, ödemeyi reddediyorum” diyerek otoyol geçiş ücretini vermedi. Herhangi bir polis müdahalesinin olmadığı eylemlerde, ücret ödemeyen araç sahipleri, gişe memuru tarafından plaka kayıtları alınarak, otoyola girişine izin verildi.

Verilen bilgiye göre, ücret ödemedi otoyoldan geçen 3 bin 87 araca 100’er avruluk para cezası kesildiği ve bu cezaların posta ile yollanacağı kaydedildi.

1 Mayıs’ta başlayan ve ikincisi 20 Mayıs’ta gerçekleşen otoyollardaki “ödemek istemiyorum” eylemlerinin, Haziran ayında da süreceği açıklandı.

Eurovision öncesi emekçiler sokakta!

Azerbaycan’da yapılacak Eurovision Şarkı Yarışması öncesinde eylemler artıyor.

Ülkede, insan hakları ihlallerine dikkat çekmek için yapılan eylemlere polisin yanıtı azgın terör ve 41 kişinin gözaltına alınması oldu.

Bahreyn’deki Formula 1 protestoları gibi, Azerbaycan’da da emekçilerin sefalet içerisinde yaşadığı koşullarda lüks için yapılan organizasyonlara tepkiler büyüyor.

İnsan haklarının yok denecek kadar az uygulanması, sırf Eurovision yarışması için emekli maaşlarında kesintiye gidilmesi ve yarışma için daha fazla alana ihtiyaç olduğundan emekçilerin zorunlu iskana maruz kalması biriken öfkeyi sokağa taşıdı.

Azerbaycanlı insan hakları savunucularından Leyla Yanus, Eurovision’u protesto için düzenledikleri konserde, “Eurovision Şarkı Yarışması, Azerbaycan vatandaşlarının çoğunluğu için bir şans değil” diyerek, Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev’in uygulama ve baskılarına dikkat çekti.

Kanada’da öğrenciler durdurulamıyor

Kanada’nın Quebec kentinde hükümetin üniversite harçlarına yaptığı zamları protesto eylemleri büyüyor.

Kanada’nın Quebec eyaleti hükümetinin, üniversite harçlarına yaptığı zammı protesto eden öğrencilerin eylemlerini engelleyebilmek için özel bir güvenlik yasası çıkarması, tepkiyi daha da arttırdı. Protesto eylemlerinin başlamasının üzerinden 100 gün geçerken, öğrenciler gece de sokakları doldurdu. Uluslararası Olimpiyat Komitesi’nin yıllık toplantısının yapıldığı Quebec City Kongre Merkezi’ne yürümek isteyen binlerce öğrenci, polisin yolları kapatıp barikat kurmasıyla engellendi. Quebec City polisi, Kongre Merkezi’ne giden tüm yolları kapattırırken, çok sayıda özel polis timi hazır bekletildi.

Gece geç saatlere dek müzik eşliğinde sloganlar atıp dans eden protestocu öğrencilere, şehir sakinleri de destek verdi.

Yaz dönemi üzerine

Bir eğitim-öğretim döneminin daha sona ermesi ile beraber yaz dönemi başlamış bulunuyor. Bu dönemde okulların kapalı olması nedeniyle lise koridorlarındaki mücadele duracak ancak liselilerin mücadelesi elbette tatile girmeyecek. Yaz döneminde devrimci mücadele fabrikalarda, mahallelerde ve meydanlarda, kısacası liseli gençliğin olduğu her yerde soluksuzca devam edecek.

Sınıfın ve sınıf çalışmasının parçası olmak

Okulların tatile girmesi ile birlikte başta meslek liselilerin ve emekçi çocuklarının önemli bir kısmı tatile gitmek yerine fabrikalara gidecek, aile bütçesine katkı sunabilmek için kapitalist sömürü çarklarının merkezinde ucuz işgücü olacaktır.

Yaz aylarında fabrikalardan atölyelere, organize sanayi bölgelerinden sanayi sitelerine kadar her üretim alanı ucuz emek sömürüsü için genç işçi çalıştırır. Geleceksizliğin dolaysız yansımaları tüm berraklığıyla bu alanlarda liseli gençliğin karşısındadır. Bu sömürü çarkları arasında genç işçilerin düşük ücretlerle kölece çalıştırılması ve çok yönlü olarak ezilmesi, emekçi çocuğu liseli gençlerin düzene öfkelerini bileyen gerçekliklerdir.

Kapitalist sömürüyü bizzat yaşayarak görecektek olan liselilere işçi sınıfının parçası olduklarını/olacaklarını hatırlatmak ve onlara sınıf kavgasında yerlerini alma çağrısı yapmak, liseli genç komünistlerin öncelikli görevlerindenidir.

Bir yandan fabrika ve atölyelerde sınıf kimliklerini güçlendirecek olan liseli genç komünistler, diğer yandan da devrimci sınıf mücadelesinin vücut bulduğu her alanda ve her görevde en ön saflarda yer tutmalıdırlar.

Devrimci mücadeleyi yaşamın her alanına taşımak, gençlik içerisinde işçi sınıfı devrimciliğinin bayrağını taşıyan liseli genç komünistler için devrimci teorinin pratikle buluşması anlamına da gelmektedir.

Planlı bir yaz çalışması

Dışarıda emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarına aktif taşeronluk rolü üstlenen, içerde de devrimci-ilerici sol güçlere ve Kürt halkına dönük faşist baskı ve devlet terörünü yoğunlaştıran sermaye hükümeti, önümüzdeki eğitim-öğretim döneminde eğitimin ticarileştirilmesi ve gericileştirilmesi yönündeki saldırılarını da derinleştirecektir. Sermaye devletinin çok yönlü ablukasına ve saldırılarına yanıt verebilmek ise, yaz döneminden başlayarak mücadele görevlerine sarılmayı gerektirmektedir. Yaz sürecinin politik önemini buradan okumak da oldukça önemli bir noktada durmaktadır.

Teorik ve pratik ayaklarıyla birlikte, yaz dönemi için sistematik bir planlama yapılması herşeyden önce gelecektir. Öyle ki, üç aylık bir maratonun sonunda liselere dönüldüğünde aradaki zamanı devrime kazanabilmek esas olacaktır. Bunun için de yaz dönemine planlı bir devrimci eğitim çalışması, mücadele alanlarında kavgayla bütünleşme çabası ve liseli gençliğin örgütlenmesini kesintisiz sürdürme adımları üzerinden bakmak gerekmektedir.

Yaz dönemi liseli genç komünistlerin nitelik gelişimi için belli olanakları barındırmaktadır. Bunların gerçek anlamda birer olanağa dönüşmesi ve sonuç yaratması ise ancak planlı ve sistematik bir çabanın ürünü olabilir. Tam da bu nedenle yaz

dönemi iyi planlanmalı, eksikleri gidermeye ve devrimci kimliği her anlamda güçlendirmeye yönelik bir müdahale ile yeni döneme hazırlanılmalıdır.

Teorik-politik eğitim

Yaz döneminde yüklenilecek temel alanlardan biri teorik-politik eğitim olmalıdır. Planlı ve sistematik bir çalışma ile hayata geçirilecek eğitim süreci, temel başlıklar üzerinden birçok soruyu cevaplamaya ve bir dizi tartışmayı tüketmeye olanak sağlayacaktır.

Bu süreçte gerçekleştirilecek eğitim kurgusunun ilk konusu, felsefe, ekonomi-politik ve sosyalizm olarak ifade edilebilecek üç ayağı üzerinden Marksizmin öğrenilmesi, onun devrimci ve bilimsel özünün kavranması olmalıdır. Bugün içinden geçtiğimiz sürecin yarattığı tüm tahribata ve anti-propagandaya rağmen meşruluğunu ve doğruluğunu kaybetmeyen Marksist öğretiyi kavramak, gelecek mücadelesinin yapı taşı olmalıdır.

Eğitim çalışmasının bir başka konusu olarak devrimci gençlik hareketi tarihi ele alınmalıdır. Bugünün gençlik mücadelesini yürütme iddiası taşıyanlar, mücadeleyi devrimci gençlik hareketi tarihinden öğrenmeli, devrimci gençlik mücadelesini büyütme çabalarını geçmişin mirasını yüklenerek sürdürmelidirler.

Lise çalışmasının sorunları bu süreçteki bir diğer önemli başlığı oluşturmaktadır. Liseli genç komünistler gençlik hareketinin ve çalışma yürüttükleri alanların sorunlarını irdelemeli ve bunlara somut çözümler üretmelidir. Bunun yanında DLB'nin liseli gençlik hareketi içerisinde tuttuğu yere ve DLB çalışmasının güncel sorunlarına dair de çok yönlü bir tartışma süreci işletilebilmelidir.

Eğitim sürecinde bireysel çabalarla kolektif bir çalışmanın bütünleşmesi gerektiğini bir kez daha hatırlatalım. Bu açıdan, dönem arasında yapılan Devrim Okulları etkinlikleri, yaz çalışmasının bir parçası olarak değerlendirilmelidir.

Dava ile bağlarımızı güçlendirelim!

Tüm bunlarla beraber, her bir liseli genç komünist, devrimci kimliği güçlendirmeye, parti ve devrim davasıyla daha ileriden bağ kurmaya özel bir çabayla yönelmelidir.

Yeni dönem mücadelesinin en temel ihtiyaçlarından biri kavgada çelikleşmiş devrimciler olduğu yerde liseli genç komünistlerin öncelikli görevi de bu ihtiyaca yanıt vermek, devrimci kimlik ve devrimci yaşam açısından sınıfın devrimci partisinin yarattığı değerleri özümsemek olmalıdır.

Yeni Habipler, Ümitler, Haticeler ve Alaattinler ancak böylesi bir çaba ve irade ile yaratılabilir, mücadele içerisinde ölümsüzleşen komünistlerin devrettikleri bayrak ancak böyle dalgalandırılabilir.

(Liselilerin Sesi'nin Mayıs 2012 tarihli 44. sayısından alınmıştır...)

ÇOMÜ’de muhbirlik dayatması

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi (ÇOMÜ) Rektörlüğü’nün devrimci ve ilerici öğrenciler üzerinde kurmaya çalıştığı baskı ve terör mekanizması akademisyenleri de içerisine aldı.

ÇOMÜ’de işten atılan 36 taşeron işçisinin işe geri alınması talebi ile başlayan çalışmanın bir parçası olarak 28 Şubat günü, Terzioğlu Kampüsü’ndeki Bilim Anıtı önünde işçi, memur, öğrenci, sendikacı ve akademisyenlerin de katılımıyla bir basın açıklaması yapılmıştı.

4 öğretim görevlisine de basın açıklamasına katıldıkları gerekçesiyle, Nisan ayı sonunda soruşturma açan ÇOMÜ Rektörlüğü, basın açıklamasına katılan devrimci öğrencilere soruşturma kapsamında tanıklık dayatmasında bulundu. Devrimci öğrenciler öğrenim gördükleri fakültelerin dekanlıkları

tarafından aranarak çağrıldı.

Öncesinde hiçbir bilgi verilmeyen öğrenciler dekanlıklara gittiklerinde hukuksuz bir tanıklık dayatmasına zorlandılar.

“28 Şubat günü gerçekleştirilen basın açıklamasını kim organize etti?”, “Öğrenciler tarafından taşınan ozalitleri kim hazırladı?”, “Basın açıklamasına katılan akademisyenler sizi eylemlilik

hakkında bilgilendirip, eyleme çağırdı mı?”, “Bu şahıslar basın açıklamasına katıldılar mı?” vb. şeklindeki sorularla karşı karşıya kalan devrimci öğrenciler, hukuksuz olan bu işlemi teşhir ettiler. Bu muhbirlik dayatmasının sonuç vermeyeceğini belirterek, yapılan eylemliliğin meşru olduğunu dile getirdiler.

Ekim Gençliği / Çanakkale

Şerzan Kurt anıldı

12 Mayıs 2010 tarihinde Muğla’da polis kurşunuyla vurulan ve 19 Mayıs günü beyin ölümü gerçekleşerek yaşamını yitiren Kürt öğrenci Şerzan Kurt, ölümünün 2. yılında İstanbul’da HDK Gençlik Meclisi tarafından anıldı.

Galatasaray’da bir araya gelen HDK’li gençlere, Barış Anneleri de destek verdi. En önde yürüyen barış anneleri, Şerzan Kurt’un fotoğrafları ile “Şerzan Kurt dji şehit namının” yazılı pankart taşıdı. Taksim’e doğru yürüyüşe geçen kitle, atılan sloganlar gerekçe gösterilerek polis tarafından durduruldu. Yapılan görüşmelerin ardından devam eden eylem Taksim Tramvay Durağı’nda basın açıklamasıyla sürdü.

AÜ’de NATO protestosu

Emperyalist haydutların kanlı savaş örgütü NATO’ya Türkiye’nin üye olmasının 60. yılı vesilesiyle Anadolu Üniversitesi’nde yapılan toplantı 18 Mayıs günü protesto edildi.

Yunus Emre kapısı önünde bir araya gelen NATO Karşıtı Öğrenciler “Kanlı savaş örgütü NATO’yu Üniversitemizde istemiyoruz” yazılı ozaliti açarak eyleme başladılar. Rektörlük önüne gelindiğinde okunan basın metninde başta Ortadoğu halkları olmak üzere birçok ülkeye kan ve zulüm götüren savaşların NATO eliyle düzenlendiği anlatıldı.

NATO Karşıtı Öğrenciler; Ekim Gençliği, DGH, YDG, SGDF, DPG, Gençlik Muhalefeti, Öğrenci Kolektifleri, TKP’li Öğrenciler ve Emek Gençliği bileşenlerinden oluşuyor.

Ekim Gençliği / Eskişehir

“Öğrencime dokunma!”

Boğaziçi Üniversitesi Güney Kampüsü’nde öğrenciler ve öğretim üyeleri Cihan Kırmızıgül davasında çıkan 11 yıl 3 aylık mahkumiyet kararını 17 Mayıs günü gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla protesto etti.

Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Boğaziçi Üniversitesi Şubesi ve Eğitim-Sen 6 Nolu Üniversiteler Şubesi Boğaz Üniversitesi İşyeri Temsilciliğiyle Öğrencime Dokunma Kampanyası Koordinasyonu’nun düzenlediği basın açıklamasında verilen ceza kararı hatırlatıldı.

Yargı kararının anlamsızlığını ortaya koyan gerekçeler şöyle sıralandı:

* Dava süresince Cihan’ın arkadaşları, hocaları ve avukatları, dava dosyasında Cihan’ın aleyhine tek bir delil dahi bulunmadığını belirttiler. Dosyada delil namına sunulan tek unsur “puşi”ydi. En son duruşma tutanağının 7. paragrafında Türkiye yargı tarihine geçecek bir hüküm bulunuyor:

“Puşi tabir edilen bez parçasının suçta kullanıldığı anlaşıldığından TCK’nın 54. maddesi gereği müsadereğine karar verilmiştir.”

Çanakkale’de ev baskınları

Çanakkale’de 19 Mayıs günü sabah 06:30 sularında gerçekleştirilen ev baskınlarında aralarında lise ve üniversite öğrencilerinin de bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Baskınlarda, üniversite öğrencileri Ruken Yanık, İzzet Coşkun, Nimetullah Yılmaz, Latife Abiç, Leyla Eylem İncedursun, Nazlı Laçın ile lise öğrencisi Yusuf Sığan gözaltına alındı. Ayrıca Çanakkale merkezde bir inşaat işçisi ile Biga İlçesi’nde iki kişinin de gözaltına alındığı belirtildi. Ev baskınlarının “KCK” adı altında yapılan soruşturma kapsamında yapıldığı iddia ediliyor.

Gözaltı sayısının net olarak 9 olduğu öğrenildi. Gözaltındakiler kimseyle görüştürülmemişti.

Bu haber üzerine bir araya gelen ilerici ve

devrimci güçler 20 Mayıs günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Okunan basın açıklamasında “AKP’ye muhalif olan öğrenciler, avukatlar, milletvekilleri, hak mücadelesi yürütenler her gün gözaltı ve tutuklamalara maruz kalmaktadır. Bu uygulanan faşizme karşı biz emekten, demokrasiden, insan haklarından yana olan kurumlar ve kişiler olarak bu duruma sessiz kalmıyoruz.” denildi.

Eğitim-Sen, SES, BES, Ziraat Mühendisleri Odası, HDK, Halkevleri, TKP, PSAKD, İHD, ÖDP, Çanakkale Gençlik Derneği Girişimi ve Ekim Gençliği adına okunan basın açıklaması sloganlarla sonra erdi.

Ekim Gençliği / Çanakkale

BDSP Mayıs şehitlerini andı

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), GOP, Esenyurt ve Gebze’de yaptığı eylem ve etkinliklerle Mayıs şehitlerini andı.

GOP

Gaziosmanpaşa BDSP, gerçekleştirdiği anma etkinliği ile Mayıs ayında ölümsüzleşen devrimci önderleri andı.

19 Mayıs günü yapılan etkinliğin açılış konuşmasında, devrimci önderleri anmanın onların bıraktığı devrimci mirasa sahip çıkmakla mümkün olduğu vurgulandı. Açılış konuşmasının ardından, Mayıs ayında ölümsüzleşen devrimci önderler şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler adına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşunun ardından BDSP adına konuşma gerçekleştirildi. BDSP adına yapılan konuşmada ‘71 devrimci kopuşunun önemine vurgu yapıldı. ‘71 devrimci kopuşunun düzene karşı devrim mücadelesinin yükseltilmesini simgelediği gibi reformizmle de devrimci temelde hesaplaşmak olduğu vurgulandı. Denizler’in, İbolar’ın, Mahirler’in yarattığı devrimci değerlerin ve mirası korumanın ve geliştirmenin ancak proleter sosyalizm temelinde ihtilalci mücadeleyi yükseltmekle mümkün olduğu vurgulandı.

Son olarak reformist yapıların devrimci önderlerin yarattığı değerlerin içini boşaltma ve devrimci önderlerin kimliğinde somutlanmış ihtilalci mücadeleyi silikleştirme girişimlerine karşı mücadelenin önemi ifade edildi.

Konuşmanın ardından sinevizyon gösterimine geçildi. Mayıs ayında ölümsüzleşen devrimci önderlerin mücadelelerinden kesitler sinevizyonda yer aldı. ‘71 devrimci kopuşunun bugünkü temsilcisi ve ileriye taşıyıcısı olan yeni ekimlerin partisinin tarihsel misyonu ve sorumluluğuna değinildi.

Sinevizyon gösteriminin ardından Denizler’in, İbolar’ın, Sinanlar’ın ve Dörtler’in mücadelelerinden kesitler sunan kısa sunumlar gerçekleştirildi.

Son olarak Kürtçe yapılan sunumla Dersim katliamı anlatıldı. Devlet katliamlarının sadece devrimcileri değil toplumun tüm kesimlerini hedef aldığı vurgulandı.

Sunumların ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu üyesi bir işçi şiir dinletisi sundu. Kavga şiirlerinin ardından halaylar çekildi.

Esenyurt

Mayıs şehitleri 20 Mayıs Pazar günü Esenyurt’ta gerçekleştirilen yürüyüş ve etkinlikte anıldı.

“Denizler’den, İbolar’a, Sinanlar’dan, Alaattinler’e devrim ve sosyalizm bayrağı ellerimizde!/BDSP” pankartının arkasında kızıl bayraklarla ve Mayıs şehitlerinin resimlerini taşıyarak yürüyüşe geçen BDSP’liler, etrafta toplanan kitleye ajitasyon konuşmaları yaptılar. Emekçiler de yürüyüşe alkışlarla destek verdiler.

Cadde sonuna gelindiğinde yol trafiğe kapatılarak basın açıklamasına geçildi. Yapılan basın açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

“Denizler bu düzenle hiçbir zaman barışmadı, çözümü mecliste aramadı, çözümü bu düzeni zor yoluyla yıkmada aradı. Gerçek çözümü devrim

olarak gördüler. İbo tüm çabasını devrimi örgütlemek için harcadı. Sinanlar devrim ve sosyalizm davasında yılmıya düşmeden, tüm zorluklara rağmen özgürlüğü düzene karşı savaşmakta buldular. Haki Karer ve Dörtler işçilerin emekçilerin, Kürt halkının özgürlük mücadelesi için mücadele ettiler, kendilerini feda ettiler. Devrim şehitlerini sahiplenmek, bugün onların mücadelesine omuz vermekten geçiyor.” Açıklamadan sonra tüm devrim şehitleri şahsında saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşunun ardından okunan şiirlerin ardından hep bir ağızdan marşlar söylendi.

Gebze

Gebze BDSP, 20 Mayıs günü Mayıs şehitleri anması ve “‘71 devrimci çıkışı ve devrimci mirası sahiplenmek” konulu söyleşi gerçekleştirdi.

Anma, Mayıs ayında şehit düşen Denizler’in, İbrahim Kaypakaya’nın, Haki Karer’in, Dörtler’in, Sinanlar’ın sermaye devletinin saldırganlığı karşısındaki direngenliği vurgulanarak onların şahsında devrim ve sosyalizm davasında toprağa düşenler için gerçekleştirilen saygı duruşu ile program başladı.

Saygı duruşunun ardından sunulan şiir dinletisinde, Nazım Hikmet’in “Güneşi İçenler’in Türküsü” ve Adnan Yücel’in “Dörtler’in Gecesi” şiirleri seslendirildi.

Anmanın ardından sinevizyon gösterimi gerçekleşti. Sinevizyonda, ‘71 devrimci çıkışını önceleyen ‘60’ların Türkiye ve dünyadaki mücadele seyri, ‘71 devrimciliğinin anlamı ve önemi, sermayenin 12 Mart darbesi ile saldırması ve katledilişleri yer almaktaydı.

Sinevizyondan sonra söyleşi ‘71 devrimci çıkışını ve 25 yıldır devrimci mirası sahiplenerek bayrağı yükseltmeye çalışan komünistlerin sorumluluklarını ve görevlerini anlatan bir sunum yapıldı.

Ardından, küçük burjuva devrimciliğinin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

bugünkü temsilcilerinin soluklarının kesildiği, Kürt hareketinin tablosu, sınıf devrimciliğinin önemi, miras bırakılan devrimci ve direnişçi kimliğin anlamı, komünist hareketin 25 yıllık mücadelesinde yarattığı birikimi daha ileriye taşımak için partinin ve devrimin ihtiyaçlarına göre sorumlulukları omuzlamak gerektiği üzerine sohbet edildi.

Kızıl Bayrak / GOP - Esenyurt - Gebze

Mayıs şehitleri anmaları

Devrimci önder İbrahim Kaypakkaya, Kürt özgürlük mücadelesinin simgeleşen isimlerinden Haki Karer ve Diyarbakır zindanlarında bedenlerini tutuşturarak ölümsüzleşen Dörtler, ölüm yıldönümlerinde birçok ilde gerçekleştirilen eylemlerle anıldılar.

Ankara

Yüksel Caddesi'nde kitlenin toplanmasıyla başlayan eylem, Sakarya Caddesi'ne yapılan yürüyüşle devam etti. En önde "İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür!" yazılı pankart açıldı.

Alınteri, BDP, DYĞ-M, EMEP, EHP, ESP, Partizan, 78'liler Girişimi, İHD tarafından örgütlenen eyleme BDSP, DHF, DP, SDP, TÖM-İGD, Kaldıraç ve TKP 1920 destek verdi.

Yürüyüş sırasında Ziya Gökalp Caddesi bir süre trafiğe kapatılırken eylem Sakarya Caddesi'nde gerçekleştirilen anma programı ile devam etti. Anmada ilk olarak devrim şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından ise basın açıklamasına geçildi.

Açıklamada devrimcileri katleden devletin onların anılmalarından

dahi korku duymasının ne anlama geldiği anlatılırken İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim şehitlerini anmanın, onlara sahip çıkmanın onur olduğu vurgulandı. İbrahim Kaypakkaya'yı andıkları için onlarca yıl ceza alan devrimciler ve Kaypakkaya anısına türkü söyledikleri için yargılanan sanatçılar hatırlatıldı.

Basın açıklamasının ardından TOGO direnişçisi Ercan Kurban da kısa bir konuşma gerçekleştirdi.

Mayıs şehitleri Cebeci Kampüsü'nde anıldı

17 Mayıs Perşembe günü Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü Eğitim Bilimleri Fakültesi'nde toplanan kitle ajitasyon konuşmaları ve sloganlar eşliğinde öğrencileri eyleme çağırdı. Elleri Mayıs şehitlerinin resimlerinin bulunduğu dövizleri taşıyan kitle, İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtlerin ismi okunarak "yaşıyor" sloganları atarak Cebeci Kampüsü önüne geldi.

Cebeci Kampüsü önünde yapılan eylemde, devrimci önderleri işkencehanelerde, sokak ortasında katleden devletin bugün devrimcilerin adlarının anılmasından dahi korktuğuna değinildi. Onların, her türlü zulme, sömürüye, baskı ve asimilasyona başkaldırının adları olduğu, devrimcilerin katledilerek bitirilemeyeceği vurgulandı.

HDK Gençliği ve Tüm-İGD'nin örgütlediği eyleme Ekim Gençliği de destek verdi. Eylemde sık sık "Katil devlet hesap verecek!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Biji bratiya gelan!" sloganları atıldı.

Bursa

BDSP, Partizan, DHF ve SODAP tarafından düzenlenen eylem Osmangazi Metro İstasyonu çıkışında başladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

19 Mayıs 2012 | Ankara

"Kaypakkaya'yı savunmak onurdur" pankartının açıldığı eyleme katılan kitle sloganlarla Kent Meydanı'na yürüdü.

Burada okunan basın açıklamasında Kaypakkaya'nın yanı sıra Mayıs ayında katledilen diğer devrim şehitleri de anıldı.

Eyleme SDP, Dev-Lis, HDK da destek verdi.

Eskişehir

Hamamyolu'nda bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar "Devrim şehitleri ölümsüzdür/Şehit Namırın" ve "İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler'i yaşatmak ve savunmak onurdur" yazılı ozalitleri açarak yürüyüşe geçtiler.

Eylem boyunca yapılan ajitasyon konuşmalarında devrimi binlerce insana anlatarak, sayısız devrimci değer yaratarak ölümsüzleşen Mayıs ayı şehitlerinin mücadeleye ışık tuttuğu anlatıldı. Bugün sürdürülen devrim mücadelesinin onlardan devralınan bayrakla yükseltileceği anlatıldı.

Adalar'da okunan basın metninde sistemin resmi ideolojisinden ve Kemalizmden köklü bir kopuş gerçekleştiren İbrahim Kaypakkaya'nın aynı

19 Mayıs 2012 | Bursa

zamanda revizyonizme ve reformizme karşı tok duruşu anlatıldı. Kürt ulusal mücadelesine katılan ve kontrgerilla tarafından katledilen Haki Karer ile onun katledilişinin yıldönümünde Diyarbakır Cezaevi'nde bedenlerini tutuşturarak özgürlük ateşini harlayan Dörtler'in kavgada ölümsüzleştikleri söylendi.

Basın metninin ardından ise oturma eylemi yapılarak "İbrahim'e Ağıt" türküsü hep bir ağızdan söylendi.

Eylemi Ekim Gençliği, DHF, Alinteri, YDG, BDP, Emek Gençliği, ESP, EHP, ÖDP örgütlerken Gençlik Muhalefeti, Gençler Meydana İnisyatifi ve Öğrenci Kolektifleri de destek verdi.

İzmir

İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 39. yılında DHF İbrahim Kaypakkaya'yı andı.

BDSP, MBP, EÖC, Sosyalist Barikat, Devrimci Hareket, Alinteri, İHD, Çiğli PSAKD, Menemen ve Aktepe Dersim Dernekleri ile Nazım Hikmet Kültürevi'nin destek verdiği eylem, Karşıyaka dolmuş son duraklarında başladı. "İbrahim Kaypakkaya'yı savunmak onurdur / DHF" yazılı pankartı açan kitle, Karşıyaka Çarşısı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş bitirildikten sonra, Kaypakkaya şahsında devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından basın metni okundu. İbrahim Kaypakkaya'nın neden katledildiği ve onun devrimci kimliği anlatılarak başlayan basın metni, onu ananların hala suçlandığı, ceza aldığı söylenerek devam etti.

Ege Üniversitesi'nde Kaypakkaya anması

18 Mayıs günü yapılan eylemde "Çelik Aldığı Suyu Unutmayacak-Üniversite Öğrencileri" imzalı ozalit ile İbrahim Kaypakkaya'nın resminin bulunduğu sancağın arkasında yerini alan kitle Edebiyat Fakültesi'nden E-Cafe önüne geldi.

Basın açıklamasında İbrahim Kaypakkaya'nın devrimci mücadelesinden, Türkiye solu için kemalizmin tabu olduğu dönemlerde onun kemalizmi eleştirerek ve bu sayede Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını benimsemesinin tarihsel öneminden bahsedildi.

Basın açıklamasından sonra İbrahim ve yoldaşları şahsında tüm devrim şehitleri adına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Anma etkinliği bağlama dinletisi ile sona erdi.

DEÜ'de faşist provokasyon

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde 17 Mayıs günü gerçekleştirilen İbrahim Kaypakkaya anmasında faşist provokasyon yaşandı.

Öğle saatlerinde okulda toplanan ve eylemin başlangıç yeri olan Dokuzçeşmeler Kampüsü Kırmızı Kafe önüne yürüten ilerici ve devrimci öğrencilerin yanına gelen bir grup faşist, fotoğraflarının çekildiğini iddia etti. Bir süre devam eden gergin tartışmaların ardından, alana gelen sivil polisler ve ÖGB'lerin arkasına saklanan faşistler "Burayı DTCF'ye dönüştüremeyeceksiniz!" naraları atarak kaçtılar.

Toplanma noktasında devrimci-demokrat-yurtsever öğrenciler kortej oluşturduğu sırada sivil polislerin görüntü almasına da müdahale edildi. Polislerin uzaklaştırılmasının ardından yürüyüş başladı.

Yürüyüşün ardından Hazırlık binası önüne ulaşan öğrenciler, basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Anma etkinliğinin ardından, değerlerine hakaret edildiğinden dolayı artık faşistlere gereken cevabın verilmesi gerektiğini söyleyen yurtsever öğrenciler ile aynı görüşte olan diğer kurumların yapmış oldukları tartışmaların ardından bir yürüyüş yapılması kararlaştırıldı.

Yurtsever gençlik temsilcisinin, "bazı sloganları" atacaklarını belirtmesi üzerine başlayan tartışmalar sonucunda ise Ekim Gençliği, bu "siyasal dayatma" nedeniyle eylemin örgütleyicisi olmayacaklarını ancak eyleme katılacaklarını ifade etti. Gençlik Cephesi, Öğrenci Kolektifleri, Dev-Genç (Devrimci Hareket) ve DGH da benzer düşünceleri ifade ederek bu eylemin örgütleyicisi olmadılar.

Faşistlerin bulunduğu alana doğru gidilmesi ve herhangi bir provokasyon durumunda faşistlere gereken yanıtın verilmesi kararını alan öğrenciler, yürüyüşe başlamalarının hemen ardından özel güvenlikler ve çevik kuvvet tarafından engellendiler.

Polis ve ÖGB ile yürütülen tartışmanın ardından kitle faşistler okulu terk edinceye kadar oturma eylemi başlattı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Faşistlerin okuldan çıktığı haberinin gelmesi üzerine kitle, faşistlerin bulunduğu alana giderek basın açıklaması yapmak istedi. Polisle yaşanan tartışmalara rağmen basın açıklaması gerçekleştiren öğrenciler, devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulundular. Saygı duruşunda ilk önce Adnan Yücel'in "Biz kazanacağız!" şiiri okunurken devrimci marşlar da söylendi.

Son eylemde ise ağırlıklı olarak "PKK halktır halk burada!", "Biji Serok Apo!", "Selam Selam İmralı'ya Bin Selam!" sloganları atıldı.

Çanakkale

Demokratik Gençlik Hareketi ve HDK Gençliği düzenledikleri basın açıklaması ile Kaypakkaya şahsında Mayıs ayı şehitlerini andı.

Eylemde Demokratik Gençlik Hareketi ve HDK Gençliği adına iki ayrı basın açıklaması okundu. İbrahim Kaypakkaya'nın anmalarından dolayı tutsak edilen devrimcilere vurgu yapılan açıklamada günümüzde de devletin katliamcı kimliğini sürdürdüğü ifade edildi. Mayıs şehitlerini anmanın onların mücadelesini sürdürmekten geçtiği ifade edilerek açıklama tamamlandı.

Ekim Gençliği ve Çanakkale Gençlik Derneği Girişimi'nin de destek verdiği açıklama Mayıs şehitlerini selamlayan sloganlarla son buldu.

Psem Yipe Nape*

*“Bütün gece yıldızları sayıyorum
Saçlarımızın sayısınca insan kaybettik
Bize verilen ad “İstanbul Yolcuları”
Gideceğimiz yeri bilmeden yola koyulduk”*

Bir Çerkes ağıdır yukarıda geçen. Rusya halklar hapishanesinin belki de en ağır yaralarını taşıyan halkı. Topraklarından binlerce kilometre öteye sürülen bir halkın acılarını kaç ağıt anlatır ki?

Tarih: 21 Mayıs 1864

80 yıl süren Kafkas-Rus savaşı sonunda nihai zafer için toprakların üstünü kanla yıkaması yetmemişti Rus Çarı I. Nikolay’a. Çerkesler, kökleri topraktan sökülüp yollandılar, sürgün için yeni ikematgahsa Yistambıkakue...

İsim tanıdık çünkü İstanbul’a düştü yolları. Ama İstanbul da kucak açmadı onlara. Ezilen bir halkın kaderi burada da misafir olarak yani “ötekiler” olarak yaşamaktı. Kültürlerini korumak için aile içinde ne varsa dilden dile, kuşaktan kuşağa taşındı. Katledilen binleri, sürgünü yüreklerinde taşıdılar unutmamak için. Zira bilinir ki yürek bilinçten daha çok saklar geçmiş. Tarih yazıcılar karalasa da geçmişin izlerini Çerkes sürgününü yüreklerinde aydınlık yarın için taşıdılar.

Özgürlük kızıl bayrak altında hatırlandı

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’nin kuruluşuna kadar devam etti Rusya’daki halkların tutsaklığı. İşçi sınıfının prangalarını parçalayan Ekim Devrimi halklara da vaat edilmemiş özgürlüklerin kapısını açtı. Halklar hapishanesinden halklar mozağine dönen topraklar tarihin tanıklık etmediği bir kardeşliği ve yoldaşlığı yaşadı. Hiçbir kitap hangi halktan olduğundan bağımsız kızıl bayrak altında tekleştirdiğini daha önce yazmadı. Halkların sadece ekonomik değil sosyal-kültürel ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlü Halk Temsilcileri Sovyetleri eliyle yönetilen emekçi halkın refahı ve sosyalist demokrasinin bu yegane örneği geleceğe de ışıktutuyor.

SSCB Yüksek Sovyeti’ni, 15 Birlik Cumhuriyeti’nin Yüksek Sovyetleri’ni, 20 Özerk Cumhuriyeti ve 59.991 yerel Sovyeti kapsardı. Milyonları tek bir çatı altında birleştiren, özgürlüğün yanında eşitliği var eden sosyalizm Çerkesler gibi birçok halkın umudunu simgelemeye devam ediyor.

‘Dağlılar’ rüzgar esintisinden kopartıldığında...

“Şimdi Kuban Oblastı’nın dağlarında sadece ayıya, kurda rastlanabilir ama Dağlı’ya değil... Sayıca az olmalarına rağmen onlarca yıl muazzam bir güçle mücadele eden ve en küçük bir yakınmada bulunmadan canını veren düşmana da insan ister istemez saygı duyuyor.”

Dağlı dediler onlara aşağılamak, hor görmek için ama bilmedikleri “Dağlı” olmanın esintiye eşlik eden özgürlüğü simgelediğini... Ve bundandır tüm dünyada “Dağlı” olarak hor görülenin isyan için dağları olduğu gerçeği binlerce kez çarptı işgalcilerin yüzüne.

Çerkes sürgünü ezilen bir halkın kanayan çığlığı olduğu kadar eli kanlı ezenlerin de alkışlarına sahne olmuş bir soykırım politikasının doğuşudur. Dünya üzerinde savaşların kaçınılmaz yenilgileriyle halkların ezilmesine alışık olan krallıklar çağında Rus Çarı bir

adım ileri çıktı sürgün kararıyla. Onun izinden gidecek birçok kral ve iktidar olacaktı ama o ilkti.

Rus Çarı’nın katliamcı kimliğinden öğrenen Osmanlı padişahlarının himayesinde yerleştikleri topraklar dar geldi Çerkesler’e. Unutmadılar vatanlarını. Yok ne gökyüzünün mavisi ne de dağları farklı değildi. Ama ezilmişliğin üstüne gelen sürgün ikinci kıymdı.

*“Göçmenler arasında ölüm oranı hakkında şu olay bir fikir verebilir: Gemiyle gelen 600 Çerkes’ten, üç veya dört günlük yolculuktan sonra 370’i karaya ulaşabildi. Fırtınalı havada Karadeniz’de yolculuğun bütün sıkıntılarına katlanan çocuklu kadınların en temel ihtiyaç maddeleri bile yok; bebeklerini elbiselerinden kopardıkları parçalara sarıyorlar. Güverteler ölümler ve can çekişenlerle dolu. İşte Karadeniz sularında her gün yaşanan manzara bu.”***

Anneleri ölmüş bebeklerin süt için memelere sarıldığı anlatılır. Bir Rus komutan neden İstanbul’a göç etmediklerini sorar. Çerkes kadınının cevabı şöyledir: “Biz göç etmiyoruz. Her şeyimiz, ekinlerimiz burada gidersek kaybedeceğiz.”

Komutana bir de istek iletir Çerkes kadını, kopsa da yurdundan “ormanı kesmeyin” der. Ama dinletemez. Bir halkı koparıp atanlar ağaçlara da düşmandır. Kesilir orman Çerkesler’e dair ne varsa unutturulmak istercesine...

*“İsmarlama silah yapanlar, eskiden beri en çok Çerkesya’da ve Balkanlar’da yetişen kestane ağacının odununu tercih ediyorlardı. Çerkes kestane ağacının güzel bir renk kontrastı vardır ve damarlıdır.”****

Hafif silahların yapımı için çok uygun olması ile tanınır. Çerkes soykırımından sonraki 20 yıl daha az odun gelir oldu. Çerkesler’in gurur duyarak anlattığı kestane ağaçları da soykırımdan nasibini aldı.

“Her devrik cümle kendi içinde ironi taşır!”

Bir ustadan alıntımız bu sefer ezilen Çerkez halkını betimlemekte.

Onlara kucak açmadığı gibi sürgüne geldikleri topraklar, başka bir halklar hapishanesiydi birçok halkı tutsak eden, katleden. Belki de budur halkların birbirinden çok uzak kültür ve dillerine rağmen onları bir arada tutup yakınlaştıran.

Herkes kendi acısına ortak ararken yaraları birlikte kabuk bağlıyor. 21 Mayıs Çerkes sürgünüyle büyük Ermeni soykırımını ayırabilir misiniz? 28 isyanı üzerine 29. kez serhildan diyenlerin sesini hepsi kendi dillerinde duymaz mı?

Sürgün de acı da ezilmişlik de devam ediyor!

2014 tarihsel olarak sürgünün 150. yılı olmaktan çok daha büyük bir anlam taşıyor Çerkezler için. Çünkü 2014 Kış Olimpiyatları Soçi’de yapılacak. Çerkes halkının son başkentinin bu organizasyonla tekrar gündeme gelmesi üzerine Çerkesler asimilasyon ve inkar politikaları üzerine kurulu katliamcı iktidarlara karşı sesini duyurmak, kan üzerine kurulan yeni Soçi’nin geçmişini unutturmamak için mücadele ediyorlar. NoSochi 2014 çağrısı bir halkın özgürlük sevdasının şiarıdır.

* *Candan önce onur! - Bir Çerkes Atasözü*

*** *Vatanından Uzaklara Çerkesler - Chivi*

Yazıları, 2004

**** *Roy F. Dunlap’ın 1950 tarihinde basılan Gunsmithing kitabından*

T. Kor

Çerkesler soykırımı unutmadı!

İstanbul’da Rusya Konsolosluğu’na yürüyen Türkiyeli Çerkesler, Çarlık Rusyası’nın 21 Mayıs 1864 tarihinde gerçekleştirdiği soykırımı lanetledi. Yüzlerce kişi, “Sokak, direniş, özgürlük!” sloganını attı. Çerkesler, yöresel kıyafetler giyerek eylemde yer aldı.

Rusya Konsolosluğu önünde çevik kuvvet ablukası altında gerçekleştirilen açıklamayı okuyan Şavoşf Jankat Acı şöyle konuştu: “21 Mayıs 1864 Kafkasya’yı felakete sürükleyen, Çerkesler’i yok olma eşiğine getiren sembol bir tarihtir. Bu soykırımda yüz binlerce insanımız katledilirken, insanlarımızın yüzde 90’ı da sürgün edildi. Bizler soykırımdan sağ kurtularak, sürgün edilen bir neslin çocuklarıyız. Öfkeliyiz çünkü itirazlarımıza rağmen Çerkesya’nın başkenti, soykırımın sembol şehri Sochi’de olimpiyat gerçekleştirilecek. 2009 yılından bu yana giderek güçlenen mücadelemiz, Kremlin’e yerleşmiş çete tarafından karalama kampanyalarıyla yıpratılmaya çalışılıyor. İnsanlık suçu olan soykırım ve sürgüne inat yaşama tutunuyoruz. 21 Mayıs dirilişin ve direnişin günüdür. Unutmadık, unutmayacağız ve unutturmayacağız. Çerkes soykırımını tanıyın.”

Mücadele Postası

Kayıp yakınlarının mücadelesi sürüyor!

Cumartesi Anneleri, 373 kez. aynı meydanda buluştular. 19 Mayıs günü gerçekleştirilen oturma eyleminde Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç dosyası gündeme getirildi. 17-31 Mayıs Uluslararası Kayıplar Haftası'na denk gelen eylemde, tüm kayıpların akıbetleri ortaya çıkıncaya, sorumlular yargılanıncaya kadar mücadelenin devam edeceği vurgulandı.

“Kararlıyız, hesap soracağız”

Eylemde ilk olarak İHD İstanbul Şube Başkanı Abdülbaki Boğa bir konuşma yaptı. Boğa, kayıplar haftasını hatırlatarak, yıllar önce başlayan mücadeleyi, kayıpların akıbetini ortaya çıkarıncaya, tüm sorumlulardan hesap soruncaya kadar, kararlı bir şekilde yürüteceklerini ifade etti.

“Birbirimizi tanımadık, fakat mücadelede beraberdik”

Hasan Ocak ile ilgili kardeşi Maside Ocak konuştu. Ocak, günlerin kendileri için zor geçtiğini, inatla, ısrarla tüm kayıpların birer mezarı olana kadar mücadele etmeye devam edeceklerini belirtti.

Rıdvan'ın avukatı Eren Keskin: Rıdvan'ın hem arkadaşı hem de avukatı idim. Sık sık büroya gelir sohbet ederdik. Yine günlerden bir gün Rıdvan geldi, dedi ki beni sürekli takip ediyorlar. Bu sefer niyetlerinin ciddi olduğunu, çok açık göstere göstere takip edildiğini söyledi. Beni aradı durum çok vahim dedi. Hergün aramaya başladı ve bir gün aramadı. Biz aramaya başladık. Benim cezam çıktı ve hapse girdim. Aileler o kadar çok çaba gösterdi.

Rıdvan Karakoç'un kardeşi Hasan Karakoç: Yıllardır burada bağırıyoruz, sesleniyoruz. Bizi ne duyan ne işiten var. O günden bu yana ne değişti. Hiçbir şey değişmedi arkadaşlar. Ne Hasan'ın ne Rıdvan'ın katilleri bulundu, ne Fehmi Tosunun katilleri bulundu.

Bu kadar yetimin hakkı yakanızda. Anaların eli yakanızda olacak. Bunların cesedlerini, mezarlarını hüzne boğmaya hakkınız yok.

İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına açıklamayı okuyan **İşıl Kurt**, Rıdvan Karakoç'un ölümünden sorumlu olanların hala yargı önüne çıkartılmadığı belirtti.

Açıklamada, Ergenekon davasında gizli tanıklar eliyle Hasan Ocak'la ilgili gerçeklerin karartılmak istendiğine dikkat çekildi.

Açıklamanın ardından kayıp yakınları, Gazi Mezarlığı'nda Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç'un mezarları başında yapılan anmaya katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Cinayete karşı “Vicdan nöbeti”

İş cinayetlerinde yaşamlarını yitiren işçilerin aileleri, İstanbul Taksim'de biraraya gelerek “Vicdan nöbeti” tuttular. Ölen yakınlarını anan aileler, sorumluların cezalandırılmasını ve iş cinayetlerinin son bulmasını istedi.

20 Mayıs günü Taksim Tramvay Durağı'nda buluşan aileler “İş kazası değil bu bir cinayet!”, “Biz bu ihmali de iş cinayetini de gördük Tarih işçiler için acı tarafıyla tekrar ediyor” yazılı pankartlar açtılar. Eyleme çok sayıda işçi ailesi çocuklarıyla katılırken, ilerici ve devrimci kurum temsilcileri katılım sağladı. Bir saat “Vicdan nöbeti” tutan katılımcılar, “Sorumlular belli hesap sorulsun!”, “İş kazası değil bu bir cinayet!” gibi sloganlar atarak tepkilerini dile getirdiler.

Aileler arasında, yası simgeleyen siyah elbiseler giyilmişti. Eylemde yer yer aileler gözyaşlarına boğuldular.

Eylemde, basın açıklamasını Van Bayram Otel'de hayatını kaybeden gazeteci Cem Emir'in kardeşi Sinem Emir okudu. Emir, her gün 5 ile 8 arasında işçinin iş cinayetinde kurban gittiğine dikkat çekerek açıklamaya başladı. Emir, ölümlerin patronların kar hırsı, işçi hayatını önemsememesi, önlem almaması ve devletin denetim görevini yerine getirmedikten kaynaklandığını vurguladı. Emir, ailelerin kendi çabaları ile ortaya çıkardığı gerçeklerin sonucunda ise sorumluların ya yargılanmasının engellendiğini ya da ceza almadan salıverildiğine işaret etti. Emir, artık sözün bittiğine, iş cinayetlerinin durması ve seslerini daha da yükseltmek için “Vicdan nöbeti'ne” başladıklarını dillendirdi.

Açıklamaların ardından işçi aileleri birer konuşma yaparak, iş cinayetlerin sorumlusunun patron ve onu koruyan devlet olduğuna değindiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Polis cinayeti yine amlandı!

Abdullah Öcalan'ın yakalanmasını protesto etmek için Kocaeli HADEP binasında açlık grevi yaparken polis baskısıyla gözaltına alınan Metin Yurtsever'in ölümü ile ilgili 14 yıldır süren dava sona erdi. Metin Yurtsever gördüğü işkenceler nedeniyle fenalaşmış kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirmişti. Adli Tıp raporlarında işkencenin tüm emareleri olmasına rağmen Yargıtay ve Yargıtay Ceza Genel Kurulu ölüm sebebi işkence değil dedi.

Daha önce mahkemenin ceza verdiği 6 polis memuru beraat edilerek amlandı. Gözaltında katledilen Metin Yurtsever'in davasında katil polisler için verilen 5 yıl hapis cezası Yargıtay tarafından bozulmuştu. Bozma kararına uyan mahkeme, polisler için bu sefer beraat kararı verdi.

Mahkeme sonrası adliye önünde toplanan Metin Yurtsever'in yakınları karara tepki gösterdi. Ölen öğretmenin yakını İsmet Yurtsever, hükmün siyasi bir karar olduğunu belirterek katillerin korunduğunu söyledi. Ailenin avukatı Keleş Öztürk ise, konuyu AİHM'e götürdüklerini dile getirdi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / ANKARA

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

**31 Mayıs 1971'de Nurhak'ta ölümsüzleşen
Sinan Cemgil, Alparслан Özdoğan
ve Kadir Manga'yı
saygıyla anıyoruz...**

**Devrimciler ölmez,
devrim davası
yenilmez!**

